

15. That the Chief Commissioner's proposal to punish the people for the corruption among and abuse of authority by the officials being opposed to natural ideas of justice, and being unprecedented in the History of British Administration in India, the resolution in question has engendered a general dissatisfaction among the people and has evoked journalistic criticism.

16. That in a country where the people are ignorant, the integrity of officials ought to be maintained by close supervision, and any violation thereof ought to be punished with the utmost severity, for the least manifestation of susceptibility in an official to deviate from the path of integrity and uprightness is understood by an ignorant people as a demand of consideration for such deviation. It was on these considerations that the Law Commissioners did not provide in the Penal Code a section for the punishment of one who gives a bribe to a public servant, and to this day though the Indian Penal Code has been amended several times, the giver of a bribe cannot be convicted under that code except under the general sections regarding abetment of offences.

17. That in giving their reasons for not inserting an independent section in the Indian Penal Code for the punishment of the giver of bribe, The Law Commissioners remarked:— “In such countries we think that the giving of bribes is not a proper subject of punishment. It would be absurd in such a state of society to reproach the giver of a bribe with corrupting the virtue of public servants, as it would be to say that the traveller who delivers his money when a pistol is held to his breast corrupts the virtue of a highway man. We would by no means be understood to say that India, under the British Government, is in a state answering to

“this last description; still we fear it is undeniable that corruption does prevail to a great extent among the lower classes of public functionaries, that the power which those functionaries possess renders them formidable to the body of the people, that in the great majority of cases the receiver of the bribe is really the tempter and that the giver of the bribe is really acting in self defence.”

18. That your Excellency's memorialists beg respectfully to point out that the remarks of the Law Commissioners quoted above are applicable to the state of things in Sambalpur as described in the Chief Commissioner's resolution, but the remedy suggested aims at rewarding the officials at the sacrifice of the convenience of the people, for the resolution contemplates “to open” to the Sambalpur officials “a larger area of preferment in the adjoining districts” as a reward for their acquisition of a knowledge of Hindi.

19. That Your Excellency's memorialists submit that in the case of officials whose transfer is necessitated with a view to secure purity of administration, a compulsory acquisition of the Hindi language would be the mildest penalty, and a failure to comply with this requisition ought to be visited with removal from service.

20. That the history of the Court language in use in the district of Sambalpur, as given in the second para of the Chief Commissioner's resolution, shows that on a previous occasion the Uriya language was excluded from official and Court record, but on the petition of the people the then Chief Commissioner allowed it to remain side by side with the Uriya, and this system was continued till 1866.

21. That a reversion to the state of things as it existed before 1866 would have obviated all the difficulties of transfer and interchange of officials enlarged upon in the resolution

and the total exclusion of the Uriya language is, to say the least, disproportionately severe for administrative necessity, even if such a necessity did exist.

22. That as a matter of fact such administrative necessity does not exist, for it appears from the third para of the Chief Commissioner's resolution that “Hindi is used officially to a considerable extent and a still large number of officials are sufficiently familiar with it for ordinary intercourse.

23. That under these circumstances the officials whose transfer from Sambalpur is an administrative necessity may be transferred to other districts as they are “sufficiently familiar with Hindi for ordinary intercourse”.

24. That on the reasoning of the Chief Commissioner, as formulated in the concluding portion of the third para of his resolution, there ought not to be any difficulty in getting officials from other districts to take up the duties of those, who may be transferred from Sambalpur, for it appears that the Uriya used in the courts of Sambalpur has an “admixture of Hindi” in it; and if the chief commissioner believes “people that the generally” (of whom by far the greater portion must be uneducated) “find no difficulty in picking up this language” the officials who may be transferred from other district to Sambalpur ought to have less difficulty in picking up such a language.

25. That the Association beg to observe that from the commencement of British rule in India it has been the settled policy of our rulers to leave to every race the use of its language, religion and even unreasonable local customs, which owing to their prevalence through ages, have been endeared to the people, and the benign British Government has not like the Chief Commissioner of Central provinces disposed of the wishes of the people as sentimental

feelings" deserving nothing more than a formal expression of sympathy.

26 That it has always been the aim of the British Government to introduce a free intercourse between the ruling and the subject races of India with a view that the former may become familiar with what the Chief Commissioner calls merely the sentimental feelings of the people, and to this end various means have been suggested and tried.

27 That the ignorance of the language of the subject races of India has always been considered one of the Chief barriers to the necessary acquaintance with the feelings of the people, and every encouragement has been given to an acquisition by officials of the languages of the country which they are appointed to administer.

28 That at no time were the evil consequences of the ignorance of the native dialects by Englishmen in India better realized and the necessity for its removal more earnestly felt than they were about the time of the Indian mutiny.

29 That the London Times in its issue of 10th November 1858 in dwelling on this subject wrote as follows— "The traditional Nabab, who was supposed to have with all his wealth a miserable conscience and a diseased liver, and the more recent "old Indian" who came home generally a bachelor to end his days among expectant relatives, could speak with the natives and therefore sympathized with them more than the cadet who in these days of the overland route goes to India scarcely feeling that he has left England and who commits the weeks till he shall obtain furlough or leave the country for ever. It is surely a curious result of bringing England nearer to India, that it should be the means of severing the English man from the native, of widening the vast gulf that separates the European from the Indian, yet such

" is the fact and it is to our ignorance of the native dialects, it is to this want of intercourse which ignorance involves, that we must in great measure attribute the tremendous surprise with which we had to face the mutiny of last year."

30 That in order to facilitate the acquirement of the native dialect it was at one time proposed to substitute for the complicated oriental alphabets the Roman letters but even this innovation, which involved a change of alphabet only without interference with the dialect, was not authoritatively enforced though the change was proposed by statesmen like Sir Charles Trevelyan and Sir Henry Prinsep and was supported by the "Times" "the London Review" and the "Globe."

31 That the proposed change of the alphabets did not meet with favor from those who had the administration of the country in their hands and it was eventually decided to preserve the various alphabets at least as monuments of human ingenuity and so much should be respected."

32 That this innovation did not meet with favor from the authorities in more recent times, and this is evident from the fact that the High Court of Calcutta in a circular order dated 18th August 1881 discontinued the practice of recording evidence in romanized vernacular which evidently had obtained in some Courts; and in still more recent time the substitution of the Debmugri alphabet for the Kayathi in Behar was not allowed by His Honor the present Lieutenant Governor of Bengal.

33 That the change decided upon by the Chief Commissioner of the Central Provinces is opposed to the policy of non-interference with the language of a people which has been followed by our rulers both in the past and the present.

34 That it seems from the Chief Commissioner's resolution that the change proposed to be introduced by

him was suggested by the head of the Local Police.

35 That Your Excellency's memorialists beg to point out that to receive upon such an important and unusual change on the recommendation of an Inspector General of Police argues an ignorance on the part of the Chief Commissioner of the treatment which the far less unpopular attempt at romanizing the Indian alphabets received at the hand of the authorities, though it received support from quarters entitled to far more respect than the Inspector General of Police in the Central Provinces.

36 That Your Excellency's humble memorialists respectfully beg to submit that to deprive a people of the use of their mother tongue is the worst type of gagging and is yet unknown even in the most despotic form of Government.

37 That even the Russian Government, which the Indians look upon as a typical despotic form of Government, has not abolished Polish though it is the language of a very small portion of the population under that Government.

38 That the other evil which the exclusion of the Oriya language is intended to remove is the local custom of Mahaprosad.

39 That Mahaprosad means the offerings made to the Jagannath at Puri, and any two Hindus anxious to be friends to one another contract such friendship by a ceremony of mutual present of Mahaprosad, which on account of its sanctity impresses the parties with a solemnity of the ceremony and thus is supposed to render the tie of friendship indissoluble.

40 That, as appears from his resolution the Chief Commissioner of the Central Provinces believes that under the custom in Orissa, men of different castes bind themselves to one another in an offensive and defensive alliance which though originally designed as a cement of friendship has certainly proved an

effectual barrier to the discovery and remedy of administrative evils.

41 That if the friendship formed by Mahaprosad be an effectual barrier to the discovery and removal of administrative evil it ought to have been so in Orissa, where the Lord of Mahaprosad has his temple and where the custom had its origin and largely prevails; but as a matter of fact the custom has not manifested any of these evil effects in Orissa, and the Chief Commissioner's belief as to its evil effects in Orissa will on enquiry be found altogether delusive and unfounded.

42 That Your Excellency's humble
memorialists have no doubt that
interest may furnish motives to men
combine to defeat the aims of jus-
tice but such interest may arise from
relationship as well as from friend-
ship whether Mahaprosad be the
basis of such friendship or not.

13 That if the brotherhood cented by Mahaprasad be abused and ned into an offensive and defensive ances, any remedy to be effectual st aim at removing the false ideas prejudices of the people with ard to Mahaprasad and not at nging the language of the people, the latter measure will be no re effectual in removing the evil n the exclusion of the English gnage from the Lodges of Free sons would prevent two unworthy- mbers of that noble "aternity make their brotherhood the basis an alliance for the accomplish- it of some unworthy object.

4 That Your Excellency's memoranda submit that the exclusion of us from the court and official wards would not exclude it from friendly intercourse between us and proscribed friends, and the measure proposed by the Chief Commissioner should not be handed down to posterity as a wise and effectual remedy.

That during the short period Your Excellency's Viceroyalty Excellency has, by paying particular attention to their just com-

plaints, endeared Yourself to the people, and the memorialists sincerely hope that the unusual and arbitrary measure adopted by the Chief Commissioner will not be allowed to take effect.

CUTTACK President
20-6-95. Orissa Association

ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।			
ଶୈଖ୍ୟ କୁରିଗାମ ଦାସ	ଇନ୍ଦ୍ର	୩ = ୯	
କାନ୍ତ ଷେକ୍ରମୋହନ ଚୌପାତ୍ର	ପୁରୁଷ	୩ = ୯	
ବୁଦ୍ଧ କଣ୍ଠେ ନବର୍ତ୍ତିଷ୍ଠର		୩ = ୯	
ବନ୍ଦବନୀର କୃତିତ୍ତବ୍ୟତ ଦେବ ରାଜପତି		୩ = ୯	

କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ର

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶସ୍ତ ସମ୍ବଲପୁର କିଳକୁର୍ଗଙ୍କ ସୋନ୍ଦରାଜୁ
ପୁଷ୍ପର ଫୁଲହେଠିବାଣ୍ଡେଟ ନିମନ୍ତେ ମାସିକ
ଟ କେତେ ବେଳକରେ ଜଣେ ଅନୁଭବ, ଯାଏ
ଗୋଡ଼ାଖୀ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଦେବତାର ଆବଶ୍ୟକ
କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ଵିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରେ ଆପଣା, ଘାଟିପେ-
କେଟର ନବନ ସହିତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାକୁ
ବା ୧୦୩୨୫୯ ପୂର୍ବେ ବରଜାସ୍ତ ପଠାଇବେ ।
ମନୋକାର ବ୍ୟକ୍ତି କୁ ସମାବ ଦ୍ୟାମିକ ଓ ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ୟକ ସମାବ ଦ୍ୟାମିକ କାହିଁ । ତେ

୧୦୨୧୮୮୯ } ପାତା ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦାପଚନ୍ଦ୍ର ହରେନ୍ଦ୍ର
ପାତାକେଟର ବିଶ୍ୱାଳୟ
ବିଶ୍ୱାଳୟ ଏବଂ ପାତା

ବ୍ୟାପନ

ସଲପାବ୍ୟ, ପଞ୍ଚମ ସଂସ୍କରଣ

ପଣ୍ଡିତ ଆମାଲଦ୍ଵା

ଏ ସମ୍ବଲପରେ ଅନେକ ପ୍ରତିବ୍ୟାଜନାର୍ଥ
ନୂତନ ବିଷୟ ସହିଦେଶୀର ଦୋଷ ସୁଧ୍ୱବର
କଳେଦର ବଢ଼ିଅଛୁ । ମୂଲ୍ୟ ଏକଅଣା । ତେ
ବଳ ବଠକ ପ୍ରିୟାଙ୍କମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଦୋଷା-
ନରେ ମେଲଇ । ସୁଧ୍ୱକ ମଗାଇବା କବନେ
'ପରମ ସମ୍ବଲପ'ର କାମୋଡ଼େଖ ଭରବାକୁ
ଦେବ ।

શ્રી કાન્કમણે મેળે

NOTICE

Wanted two Civil Hospital Assistants for the Cholera Hospital here at Rs. 25 per month, each for treating the patients during the ensuing Car-festival. Applications for the post

will be received by the undersigned
till the 20th instant.

PUBI } Jagabundhu Patnaik
The 13th June 1895. } Vice Chairman.

ପ୍ରାପନ

ନିମ୍ନସାରର ପରେ କଥାରୀ ଦର୍ଶନ
ଦେଖିବ, ଭାବରକର୍ଷ ବହୁପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର କରି
ଅବଶେଷରେ ପୁଣ୍ୟତ୍ଵରେ ଉତ୍ତଳଖଣ୍ଡରୁ ସ୍ଥାପି
ସାଧକ ହଜନର ଏକ ମାତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରାଚୀ
କ୍ଷାଳ କର, କଟକ ଲଗରର ଅନ୍ତାପାଶ ଦର,
ଆବଜ୍ଞାରେ ନିବଠିବାରୀ ୩ ପାରମୋଦଳ ଏ-
କାଢ଼େମୀର ପଣ୍ଡମାର୍ଗ କାଂଶରକ ନାମକ ପ୍ରାଚୀ-
ନ ସ୍ଥିତ କଥାରେ ଦେବତା ଶାରୀ ଦିଗବାଳ
ଆସମନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଶମତା ସାରାଦେଶକ
ଦିନୁତ୍ତ ଓ ରଘବାଳ ଗୋକୁଳବିଦ୍ୟା ଶବ୍ଦରେ
ଶମତା ରାଧକା ଦେଶକର ସୁଗଳମୁତ୍ତ, ଏହି
ପରମୁତ୍ତର କାଷେପଫୋଗୀ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦର ଓ
ସେହି ସମ୍ମନ୍ତ ଏକ ଅତିଥିଶାଳା ନିମ୍ନଶାର୍ଥ ହୁଏ
ଦେଖାଗୀ ହୋଇଥାଇ । ହକ୍କ ଦୁଃଖ କାର୍ଯ୍ୟ
ପରମ ଦେବାପାଇଁ ଅଳ୍ପକର ୫୦୦୦ ପାଇଁ
ସହି ମହାବ ପ୍ରୟୋଜନ । ଏଣୁ ଏହି ଦର୍ଶନ
ସାଧୁ ନିଃଶାର୍ଥ ପାରମାର୍ଥର ବାପବ୍ୟ ପ୍ରକାର ନିର୍ଭର
କରି ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହୃଦୟରେ କରିଥାଇ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ କାତମାଳେ ସମ୍ମ
ପାରମାର୍ଥର ଉତ୍ତରତା ଗୁଣରେ ସ୍ଥାପି ଅବସ୍ଥାକୁ
ସାଧୀ ସଥାବସ୍ଥା ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଦାକ କରି ଛାଇ
କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧା କରନ୍ତି ।

ପରିଶେଷରେ କ୍ରିୟ ଏହି ଯେ, ସେଇ
ମଦାମାନେ ଏହି ଦେବ ଭାର୍ତ୍ତାରେ ସୁଧା
ପ୍ରଦୂର ହୋଇ ଦାନେକୁ ଦେବେ ସେମାନେ
ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ଭଲଜଳାପକାର ମାତକାୟ ସ-
ମାଦିକ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ୍ର ଗୌତ୍ମନକର ରୟ ମରହାବୟ
କର ଅଥବା କଟକ ଚୌଥରକାର ନିହାୟ
ମଦାକଳ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ୍ର ପଶୁତ୍ର ସହାସଯାଙ୍କ ଠିକ୍-
ଗାରେ ମେଦାକୁ ଅର୍ଦ୍ଧାହାତ୍ୟ ପଠାଇଲେ
ମୁଣ୍ଡାପ୍ର ଦେବ ଲଜ ।

ପ୍ରାଚୀକାର୍ଯ୍ୟ } ନିବେଦନ
କଟକ } ବାବାଜୀ ଅନାତ୍ମାଅପଳାପରାଗୀ

NOTICE

NOTICE
Wanted a Supervisor on a salary of Rs. 50 and fixed travelling allowance Rs. 30 per month for the Angul provincial works. None need apply who is not qualified under rule laid down in Bengal Government notification dated the 18th February 1892, Pre.

ସାହୁକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୦୫

ଦୀର୍ଘ କୁଳ ମହାନ୍ତିର ପାଦରେ ନାହିଁ ।

ଅତ୍ରମ ବାହିକ ନଳୀ ଟ ୩

ପ୍ରଥମ

29

ମାନ୍ୟକର ବଜୀୟ ପେଟିଲାଟ ଦାକାତୁର
ଗାମୀ ମଙ୍ଗଳନାର ଦାଇଜିଲିଂଟାରୁ ବଳ-
ଗାନ୍ଧୀ ଥିବେକ ଏବ ଶୁଣାଯାଏ ସେ ହୋଇ-
ଯ ବିଲଦଳ ରହ ତେଣା ଓ ଉଷ୍ଣପ୍ରେ-
ମରପଦେଶ ପରିଦର୍ଶକ କରିବେ ।

ଶୁଣ ପକ୍ଷ ମନେଲବାର ଯେଉଁ ବୋଧାଳ
ବାର ଅସଙ୍ଗା ସୁଲ୍ଲ ଗାହା ବେବଳ ହଜିରେ
ଛାଇ ହୋଇ ଡେଖିଥା ଉପକୂଳର ପୁରୀ ଓ
ପଦର ମଧ୍ୟକୁଳରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ମ ଦିଗନ୍ତ କାହାର ଯାଇ ଜୀବନପୁରରେ
ମନ୍ଦିର । ପୁରୀ ଉପକୂଳରେ ଏହି ହଜି
ଗା ସଙ୍ଗେ ପଟ୍ଟମ ଉପକୂଳରେ ମଧ୍ୟ ହଜି
ଆଇ ସୁଲ୍ଲ ଏବଂ ବୋଠାରେ ପବନର ବଳ
ଅଧିକ ସୁଲ୍ଲ । ଅଧିକ ଗତ ସମ୍ବାଦରେ
କୁଳର କରୁଦିଗରେ ଭାବ ହୁଏ ହୋଇ ଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଦିବାଶଙ୍କର ପଣ୍ଡତଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ
୨ ହମବଦ୍ଧାଗା ଏକଖଣ୍ଡ ଉପଦ୍ଧାବ
୧ସବାର କୃତଜ୍ଞଶାସନର ଶୀକାର ବବୁ
। ଏହି ଅଛିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତର ଗର୍ବବାଲି ଅମ୍ବାଳ
ଦୁଷ୍ଟଗତ ହେବାରୁ ଏଥର ପରିଚୟ
ଥାବନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଥାମ ହେଲୁ ।
ମେହୋକଣ୍ଠ ଦେବନ ହରରାର୍ଥେ ଏହା

ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଶୁଣିଆଛୁ । ସେଇବା
ସୋମଦୀର ଶାର୍ଣ୍ଣିଗୁଡ଼ିନଠାରୁ କିଛିବିଳକାର୍ଯ୍ୟ
ଅଭିମୁଦ୍ରାର ଅଛି । ମୁହଁବିଂ ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଅନେକ ଲୋକ ଏହା ଲାଭକରି ଏଥିର
ଅମୂଲ୍ୟଶାଖା ପ୍ରଗତି ଦିବୁଥିଲୁଣ୍ଡି ।

ବର ସ୍ପୃହର ହତି ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଚନ୍ଦ
ମାସ ଗା ୧୭ ରଖ ଘୋମକାରି ଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମେଘାଧାର ଲୁଗ ରହ ଥିଲୁ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟି
ବଜୁଦିଗା ଦେବାରୁ କମାଳ ବିଲବଣ ଦୁଷ୍ଟି
ଦୋହ ଅଛି । ଏହା ପ୍ରାକରେ ଏତେ ଦୁଷ୍ଟି
କୋଇଅଛି ଯେ ବିଲବଣ ଦୁଷ୍ଟି ରହ ଅଛି ।
ଏଥୁ ମଞ୍ଚରେ କମାଳ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟି ଏହି ନିଶ୍ଚା
ବକ୍ତିହେତୁ ଠାବେ । ଜଳା ଧୋଇର ତୟ୍ୟ
ଦୋହଅଛି । ଗଢ଼ମୁଖକାରଠାରୁ ଏ ନଗରରେ
ଆଗ୍ରହ ହତି ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଅଳକବରତ ଜଳ ହାତ
ନଅଛି । ନଗାଦରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦଳ ହୋଇଅଛି ।

—X—

କଣ୍ଠ ସାହେବ ଜାମରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋପନୀୟ ପଦରେ ଅବଶ୍ୟକ କରିବାର କାଳିକାଳୀ ଯଥିଲାଦିନର ପୌଳିବାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷ୍ଣୁ-ବ୍ୟାଖ୍ୟାନରେ ଥିଲା । ଏହି ମୋକହମାର ଜ୍ଞାନେ ସାରୀ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସିକ କଣ୍ଠ ସାହେବ ଘୃତର ତେବେ ଗକାହ ପଶୁର ଭାବର ହାତର ବେଳ,

ଦ୍ୱାସୁ କେମୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗେ
ବିଅ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ । ଏହି ସବୁ ଦ୍ୱାସରେ
ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଚକର ମଧ୍ୟ
ଏଥରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଏଥିରୁ
କିମ୍ବାଇ ଉପରେ ବିବାହ ରହି ପାରେବି ?
ପୃଷ୍ଠାର ଦେବଯୋଗ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ସେତେବେଳେ
ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା କେବଳକେଳେ ଠବିଲୁ ଜୀବା-
ରେ ନିବାବ ହେବାର ବିଶ୍ଵାସ ।

ବ୍ୟମଳପୁର ହିତେବିଶାରେ ଅଚ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି-
ର ସହି ଆଠକଲୁ କି ପାଠନା ପିଛିଜେଥିଥା-
ପୁଣ୍ଡର ପୂର୍ବାହିନୀ ଗମନକୁ ଦିଇ ମହୋଦୟ
କୌଣସି ପୁଣ୍ଡ କାରଣରୁ ଅଶାକ ଏକମାତ୍ର
ସହଧରିତାଙ୍କ ବନ୍ଦନ ପୁଣିରେ କଜ କରି ସ୍ଵପ୍ନ
ପୁଣିଦାର ଅନୁକରଣ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମହାଭା-
ଗାଇ ମାତ୍ରା ସ୍ଵତଃ ଗୋହିରେ ଧରୀର ହୋଇ
ଶକ୍ତିର ଲଟାର ବୁଝି ଆସଦିଦ୍ୟା କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏବଂ ପରିବାରରେ ଏବଂ କାଳରେ ପିଲା ଥିଲୁ-
ଦିଲ୍ଲୀ ସାମାଜିକ ଦୁଃଖର କଷ୍ଟୟ ନୁହେ । ପାଠ-
ନାର ଅବାଳ ବୁଦ୍ଧିବନିତା ମହାଶୋଇଷାନ୍ତରେ
ନିମ୍ନପୁରୋତ୍ତମାଙ୍କରୁ ମହାଭାଗୀ ଅଶୁଭିକ ଅନୁଷ୍ଠା-
ନେ ମର୍ଯ୍ୟାନା ରୁ ତାହାଙ୍କ ପିତାତ୍ୟ ଜୀବିତ ଲାଲା-
ଦିଲାଗରୁକ ସେବନ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରମ ଉତ୍ତରବ୍ୟକାଶ-
ସ୍ଵରୂପ ସେ ବାପନାହାଙ୍କୁ ବୋଲିଅଛନ୍ତି ।

ବିଲୁଛର ତ୍ରଦାର ମହିଦଳ ପଶ୍ଚିମ ହେ-
ବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ହେତୁ । ଲଞ୍ଜ ସେଇବନ୍ଧୁ
କୃଷ୍ଣା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀ
ବାହା ପ୍ରଦଶବନ୍ଧୁ ଲଞ୍ଜ ସାଇସବନ୍ଧୁ ନୂହକ
ମହିଦଳ ଘରିବାନମନ୍ତ୍ରେ ତଳକ କରିଅଛନ୍ତି ।
କଥୁକ କୁଠାର ସେ ଲଞ୍ଜ ସାଇସବନ୍ଧୁ ପୁନରାର
ନିର୍ମାଣକିମନ୍ତ୍ରେ ଅଗ୍ରବେଦେ କରିବେ ଏବଂ
ସମ୍ବକଳଃ ଅଭିନମେ ନୂହନ ପାରାଇମେଖ
ଖଠିବ ହେବ । ତ୍ରଦାରଦଳ ଦ୍ଵିନିବର୍ଷିଶାସକ-
କୁର ପାଇ ବିଶେଷ କୁହ କରିଥାଇଲେ ନାହିଁ ।
ଇଶ୍ଵରଙ୍ଗିଳ ଏଥର ଅଧିକାର ପାଇବି କରିବେ
ଦେଖାଯିବ । ମାତ୍ର ଭାବରବର୍ତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଭବ୍ୟକଳ ସମାନ ଅଭିନ୍ଦନ ଅମ୍ବାହାରର
ବ୍ୟସରେବାର ନାହିଁ ।

ବାମପ୍ରାୟପତ୍ର ସବୁ ସୁଜଳଦେବ ହେ, ସି
ଟାକୁ ସମ୍ମଲନପୂର୍ବ ହିତେଷିଶୀର୍ଣ୍ଣ ସାଧାଧ୍ୟାଥେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାରାଗତ ଟେବା ଲେଖାଏଁ ଦାନ ମୁଦ୍ରା-
ର ବିଦିବାରୁ ସେହି ଘଟିବାର ଅଧିକାରୀ
ଅଧିକାରୀ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏବଂ ଦାନାଙ୍କ ମଜ୍ଜଳ
ବାମପାତ୍ର ଧ୍ୟାନପତ୍ର ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଏବଂ
ଟେବା ମୂଲ୍ୟରେ ହିତେଷିଶୀର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗାଇବାର
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପାରାଗତ ଗ୍ରାହକ ପୃଷ୍ଠା
ଦେଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାନେ ହିତେଷିଶୀର୍ଣ୍ଣ କେ-
ତିକେ ସେମାନଙ୍କ, କିମ୍ବୁମିତ ବାର୍ଷିକ ଟେବା
ମୂଲ୍ୟ ଦେଖାଇୁ ଦେବ ଅଭ୍ୟବ ସୁନ୍ଦର ମୂଳଦ୍ୱା-
ର ପାନରେନ ବିଦିବାରୁ ଯୋହାଇଇ ଯାହା
ସେମାନେ ଗୀତ୍ର ଏକଟେବା କେଳାଏଁ ପାଇର
ପ୍ରାଥି ଦେଇଲୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ମହାରତାଙ୍କୁ
ଏହି ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଧିକ କିମ୍ବନ୍ତେ ଧକ୍ଖିବାର ହେ-
ଇଥିରୁ । ଅଶା କିମ୍ବନ୍ତେ ଏହାହାଏ ହିତେଷିଶୀର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରତ୍ୟର ଅଶାଙ୍କାତ ଦୂଦି ଦେବ ।

ତିଥିକୁ ପ୍ରଥ୍ୟେଗ କମ୍ବଲାରେ ଏହା ଛିଶୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୁଏ ପ୍ରଥିତକୁ ଜଗନ୍ନାଥରେ ପୋକି ପହାଡି
ପୁଣ୍ଡକଥୁ ଅନୁଭବରୀ ତର ସ୍ଵାର ଉଠନା
କରଦେଇ । ସ୍ଵାମୀ ପ୍ରୋତ୍ସବ ରହସ୍ୟ ଦେଖ-
ପୂର୍ବକ ଦୃକ୍ଷୁରୁ ଓ ମହୁରଯାମାରୁ ଚଲାଏ
ଦେବାରୁ ଗତ ଦୌର ଭାବରେ ଦୃଢ଼ର
ଦ୍ୱାରା ୨୫ ର୍ଥରେ ମହୁରଯାମାରୁ ୧୨ ର୍ଥ ଦେବକ-
ଦ୍ୱାରା ଅଛି ।

ଲିର୍ଣ୍ଣାକୁ ସାହେବଙ୍କର ଦୂଷ୍ଟ ଗଣକ
ଏକପ୍ରକାର ଠିକ୍ ହେଉଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵମାସ
ଜା ୧୨ ଉତ୍ତର ଦୂଷ୍ଟ ଅରମ୍ଭ ହେବାର ଦେ
ଶାକ କହିଥିଲେ ଶାକ ଏହିଅଳ୍ପ ହେବାର
ବୋଲାନ ତହୁଁ ଧୂରେ କାହାର ଫଟକ
କରେ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ଭାବ ସେ ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଛି ଓ ତତ୍ତ୍ଵମାସ ଜା ୧୦ ରାଶିତାରୁ କୁଳ
କାଳ ଭାଲଭାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ଜା ୧୨ ଉତ୍ତରାବୁ
ଜା ୧୩ ଜାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତିମ ଦିନ ଏହି
ବେଳେକେ କରି ଏବଂ ଜା ୧୪, ୧୫, ୧୬ ଓ
୧୭ ଶୁଶ୍ରୀରେ ମେଘାତ୍ମା ପାଶ ଓ ଅନ୍ତରୁଷ୍ଟ ହେ-
ବି । ଜା ୧୮ ଓ ୧୯ପରେ ମଧ୍ୟରେ ଚାନ୍ଦାକର
ମନ୍ଦିର କଞ୍ଚାଯିବ ମାତ୍ର ଶାକ ଅଟୁଛି ଯାଇ
ଶେଷ ପାରକରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ବୁଝି
ହେବ । ଜା ୨୦ ରାଶିତାରୁ ସାହୁକ ବାକ ହୁଏ
ଏବଂ ସମ୍ମାନରେ କଞ୍ଚାଯ ହେବ । ସେଇମାତ୍ର
ମାତ୍ର ରେଖା ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ନବେମରମାସ ମୁଁ ମୁଁ
ପାହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ଅତ୍ରିର ଦିନ ଦେବ ମେଲେ
ବିଦ୍ୟାର ହେବେଳକ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ବୁଝିର କଞ୍ଚାଯାର
ଦ୍ୱାରା । ଏଥର ବିଶେଷ ବିଭାଗ ସେ ଏ ପରିବାର
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ କହ ଅଛନ୍ତି ।

ବର ପ୍ରଦବଣିତା ଓ ସାଧ, ଏ, ପଞ୍ଜାବରେ
ଡେଲିହାରୁ ଉତ୍ତାନ୍ତ ମୋହମ୍ମଦ ଶହମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସରହାରୀ ଦୂର
ପାଇ ଅଗ୍ରହୀ ଯଥା ।

ଭୂମିଅର ଦତ୍ତ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ
ଲକ୍ଷ୍ମୀବେଳୀ ଜୀବାମୁଦ୍ରିଏଟି ପଢ଼ିବ ଯାହାପାଇଁ ପାଇଁ
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

ପୁଣ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ
 କନ୍ଦିତରୋତ୍ତମ ବଳ କେନ୍ତୁପଡ଼ା ସ୍ଵର୍ଗ
 ତନ୍ମୁମ୍ବି କିଛି ବାହେଷର „
 ଲୁଳିତମୋହଳ ଥାଳ ରେବନସା କଲେଚିଏଟ
 ବସନ୍ତ ମେଣ୍ଡ ଧୂଳାଜିଲ ସ୍ଵର୍ଗ
 ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ କାଷ କାହେଷର „
 କାପିତାତ ଖେଳ ଘର „
 ପିମାଥରଦୁଇ
 ପୁଣ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ
 ଯୋଗେଷ୍ଟର କୁର୍ରିଧା ରେବନସା କଲେଚି
 ଅଭ୍ୟାସ ହିତ ଏହିକି

—*—

ପଞ୍ଚ-ରଥମାତ୍ରା ।

କର ତା ୨୨ ରାଜ୍ୟ ଶକ୍ତିବାର ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁଣ୍ଡର, ନବା
ଯୋଦଳ ଦିବସ ପଦ୍ମାଭୂଷଣ ପାଇଁ ଏଠାଠାରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାଷୀ ପାଇଁ ପାଇଁ ମାନେ ଦର୍ଶନ
କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ ଥାରବାହିକ ଅନୁ-
ନ୍ତର ବନ୍ଦୁପାଦକ ହେଉ ଯାହିମାନେ ବଢ଼ି
ବ୍ୟାସୁନ୍ଦର ସହିତ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ
ସାହାର ମେଲା ହୋଇ ଦର୍ଶନ ଶେଷ ହେବାରୁ
ହୋମ ହୋଇ ସକାଳ ଯୁଧ ସର୍ବବା ସମୟକ
ସନ୍ଧାନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।

ଏହିପ୍ର ସନ୍ତବାଜ, ରହିବାର, ତୁଳନକ
ପ୍ରକାଶର ଦୟାଥାନ୍ତା ହୋଇଥିଲା । କେବେଳୁ
ଦୂଷି ସକାଳରେ ଯେଉଁ ହୋଇ କିମ୍ବା
ଅଜ୍ଞାମାନ ଆସିଥିଲା । ବଳୁ ଧୂମକୁ କାଠ
ପଦ୍ମକୁ ଉଥିବାକୁ ଏଥିର କଲ୍ପ ହୋଇ
ଗଲା ତେ କାହାର ମନରେ ଲାଗିଥିପାରିବା
ହେବାକ କରସ କବେଳି କି ଥିଲା । କହିବେ
ଯୁଗ ଦୂର କରିବକ ପୃଷ୍ଠାରୁ ହାତୁଙ୍କ ଅନ୍ଧମୀଳ
ହେଉଥିଲା ରାତରମୀଳାରମ୍ଭରେ କିମ୍ବା କାହିଁ
କିମ୍ବା ଥିଲା । ସାହାହେଉ ତା ୨୦ ରଖ କରି
ବାରଦଳ କି ୫ ମା ସମୟରୁ ଉଥର କିମ୍ବା
ଛାଗଡ଼ାର୍ଥି ପ୍ରାୟ କେବେ ହୋଇଥିଲା । ଯାଇବାଯୁଦ୍ଧ
ସାବେକ ରଥ କଳବାକ ଅନୁମତ ଦେବାକୁ
ଠାର କଳଖୁବଳମାଟେ ଉଥର ଚରୁଣିଗରେ
ଦେଖିବା ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଶୟତ୍ର ମାତ୍ର
ଜ୍ଞେତ, ପୁରସ୍ତ, କାଳୁରଜାହେବ ଏବଂ ମନରର
ଆୟ ମେନେକର ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ବର୍ମଗୁରୁମାନେ
ଉପରୀକ ଆଜ ପ୍ରାୟ ଅପରାଧ କି ୫ ମା ୫
ମରେ ଜନମାରାହିଲା ଉଥରେ ଦିନିକ କି
କଣ ହେବାକୁ ହାତୁ ରଥ ମୁଁ ଦଢାରିବୁ
ଅନୁଭବେ ଅବଶ୍ୟାନିତ ଦେବ ଏବଂ ସମୟରେ

ସମ୍ବା ହୋଇଁଥିବାରୁ ଉଥଟିବା କନ ହେଲା ।

ଜୀ ୨୫ ରଖ ଅଗ୍ରମ୍ଭେ କୁ ଦଳ ଏହି ରଥ-
ଦେ ଦଳକୁ ଲାଗେ ଟଣା ଦେବାରେ ଘୋଟିଏ
ତଳ ମୋଢ଼ି ହୋଇ ଯିବାରୁ ଦେବଳ ଏବଂ
ମାତ୍ର ପର ଗୁମ୍ଫୁ ହୋଇଗଲା । ସବଙ୍ଗ କୁଣ୍ଡ
ସେହି ମୂଳରେ ଉଛିଲା ।

ଭୟରେ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ପୁଣାତ ପ୍ରାୟ
ସ ୧୯ ଶା ସମୟରେ ସେ ଦ୍ୱାରା ରଖିଲାନିଲା
ଅପରାହ୍ନରେ ତଥ ମରନିଲା ହୋଇ ଯିବାରୁ
ପୂର୍ବରେ ଟଣା ହୋଇ ସମ୍ବାଦରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲା । ରଥର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅବସ୍ଥାରୁ ବର୍ଷ
ମାକ ଏବଂ ରଥମଙ୍ଗଳ ଓ ରଥ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତକାର୍ଯ୍ୟ
ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ଗନ୍ଧ ପ୍ରାୟ ଦଶହା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ
ମାନେ ରଥାରୁଛି ହେଲେ । ସୁରର ବିଷୟ ଯେ
ଏ ସମୟରେ କର୍ଣ୍ଣର କର୍ମାମ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହା ଅନନ୍ତରେ ଯାଇମାନେ ପଦରୀ କର୍ଣ୍ଣର
କର୍ମାମିଲେ ।

ଏହିକ ଅନୁମାଳଙ୍କ ସଂସ୍କରଣ କୋଡ଼ିଏ
ତୁଳାର ଶାତୀର ସମ୍ମାନମ ଦେଖାଇଯାଥିଲା ।

ପଞ୍ଜିକନ ଗା ୨୫ ଘର୍ମପାତାଳରେ
ଝଥର କେଳେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିବାରୁ
ତଣା କ ଦୋର ଅଧିକ ସଙ୍ଗେ ଦୀର୍ଘ ସମୟରେ
ବଢ଼ ରଥ ଟଣା ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷତା ମଧ୍ୟ ଅପ୍ରକାଶ
ପୋଲ ଅଛିବନ କରି ଅବସ୍ଥିତ ହେଲା ।

କା ୨୭ ଇତି ଶୁଦ୍ଧବାର ପୂର୍ବାହ ବା ମା
ଯମଦୟରେ ଦେଖାଇଥ ଠଣ୍ଡା ହୋଇ ଦାସ୍ତଖାଲ
ଘରଟରେ ରଖିଲ ।

ଅଧିକାଂଶ ପାତ୍ରୀ ରଥସ୍ତୁ ଦେବକୁ ଦର୍ଶନ
କରି ପ୍ରସ୍ତାଳ କରି ଅଛନ୍ତି ।
ଜଗତୁରି ସମାଦ ଶୁଣି ଅବଶିଷ୍ଟ ପାତ୍ରୀ
ମାତେ ଯିବାକିମିତ୍ର ବିଘେଷ ହୃଦୟର ଦୋଷ
ଅଛନ୍ତି ।

ଓঞ্জনা এ প্রাদুরে শব্দে দেখা-
হেল প্রায় ক কোরো ল পাতা এন
চারিদামানকু চমতেবক্ষয় চইঅছি।

ଆପୁର୍ବମେଳନ ପତ୍ର

ଅୟ ବନ୍ଧୁ ଅନୁସରାକ ନିମନ୍ତେ ବିଲଭରେ
ସେଇଁ କମିଶକ ଗଠିଲ ହୋଇଥିଲ ଏବ ଯହିଁ ର
ସହ୍ୟାନେ ଭରବବର୍ତ୍ତକୁ ଥିଲା 'ଅନୁସରାକ
କର ଯାଇଥିଲେ ବେଳେ କମିଶକ ବା ସମି-
ଲବ ଉପର୍ଯ୍ୟ ଗାହାରଥିବାର ପାଠକମାନଙ୍କ

ତଣା ଥିଲୁ । ଅମେସାକେ ସେ ରିପୋର୍ଟ ବେଶୀ-
କାହିଁ ଏବଂ ଦେଖିବାର ସୁଧିଧାଁ କାହିଁ । ମାତ୍ର
ଦିନାଜର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହିଁ ର ସାର
ଦିନାଯୁମାକ ପ୍ରକାଶିତ ଚୋଇଅଛି ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସାଧରଣକ ଜାଣିବା କିମ୍ବାକେ ଭାବୀ ସମେତ
ଅବାର କାହିଁ ର ସାରଙ୍ଗ କିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ କଲି ।

ଅସୁ ଦିନର କଣ ଶବ୍ଦମାତ୍ର ଜାଗ
ଇପୋଟ ସାଥେ ବିରାମିଲା । ଅବଶ୍ୟକ ଏକଳଣ
ଉଲମ୍ବନ ସାହେବ ଛାହିଁରେ ଆଧ୍ୟ କହେଇ
ଆସିଲାଏ ପଥକ ମଜୁଦ୍ୟ ପକାଶ କରାଯାଇଲା ।

ସମେତ କି ୨୦୦ ଖରୁ ଅଧିକ ଲେବର ସାଥୀ
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାଧୀ
କି ୧୦୦ ଏ ଅଧି ନିବାରଣୀ ସଜ୍ଜ ଉପଯୁକ୍ତ
କରିଥିଲେ । ଅଧିକାଂଶ ସର୍ବଧଳ ନିଜରେ
ଏହି ସଞ୍ଚିନୀକରୁ ନାନା ସମ୍ବୁଦ୍ଧାୟର ପ୍ରତିନିଧି
ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରିପାଇ ପାରେ ଏବଂ ସେମାନେ
ସାହା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ତହେର ବିଶ୍ୱାସ
ଯୋଗ୍ୟ ହେବୁ ଦର୍ଶକ ଅଛନ୍ତି । ସରକାର
ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତ କଥା ସମେତ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଉପଯୁକ୍ତ
କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ସଥାର୍ଥରୁ ପେ ଯହବର ଅଛନ୍ତି
ଫ୍ରେଡଲିଙ୍କନ ସାହେବ ଡାକ୍ତର କରନ୍ତି କି
ଏହିମଧ୍ୟ ସାହାରୀ ତାହାଙ୍କ ମତ ସାବ୍ଦ୍ୟ
ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟନାହର ବଚଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ
ସଥୋତିର ନିରାପେକ୍ଷଣର ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅସୁ କୃଷ୍ଣ ଏବ ବିଜୟ ସମାଜରେ ସମେତ
ଭାବତବର୍ଷର ଭାବୀ ପ୍ରାଚୀର ପ୍ରଥା ବିବେଚନା
କରି କହିଅଛନ୍ତି କି କେଉଁଠାରେ ଅସୁର ତୁଆଳ ମାତ୍ର
ଦେଉଁଠାରେ ଅଳ୍ପ ଅସୁ ବ୍ୟାଗ ହୁଆଳ ମାତ୍ର
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଚୀର କାହିଁ ଯହିଁରେ କି ଅସୁର ବ୍ୟବ-
ହାର ଅବେଳୀ ଲାହୁ । ପ୍ରାୟ ସଂଖ୍ୟାରେ କଟିଲା
ରୂପରେ ଅସୁ ବ୍ୟବହାର ହୁଆଳ । କବତ୍ରେକ
ସୁଲରେ ଶିଖ ଅଥବା ସାହସ୍ରତଙ୍କ ଶକରେ
ପାରେବେ ଗୋଟି ପାଦତରବାର ବ୍ୟବହାର
ଅଛି । ଧୂମରୂପରେ ଆଜି କରିବା ସଥା ମଦତ
ତିଣୁକ ବ୍ୟବହାର ଅଳ୍ପକୁ ଏବ ବଡ଼ି
କରିବାରୀ ଶ୍ରେଣୀବିଶେଷରେ ପ୍ରକଳନ ।
ଏହାର ଅପେକ୍ଷିତ ନୂହନ୍ତର ଏବ ସମର୍ଥ ହେବୁ
କେବେ ବିଦାକରନ୍ତି ଏବ ସାଧାରଣ ମତ ଏ
ସମସ୍ତର କିମେଧି । ମାତ୍ର ଏହି ମତ ମୋହିତ
ସାଧାରଣ କମ୍ବାର ଭାବୀ ଅତି କିମ୍ବ ନାହିଁ
ବାରାଣୀ ଗୀତ ଓ ମଳିମଧ୍ୟାଳୀରେ ନାହିଁ ।

ଲିବୁ ଧୂମ୍-ପାଇ ବୃଷ୍ଟରେ ଅପୁ ବ୍ୟକ୍ତନାଳ୍ ଦେଖୁ
ଦୂରପାରୁ ସେଠା ଲୋକମାନେ ସେହି ସାକ୍ଷି
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନା କାଳ ବରାନ୍ତି । ଦେବଲ
ସାଧାରଣ ଭାବପ୍ରକଳ ଦୃଷ୍ଟି ବର ସମେତ ମନ୍ଦିର
ଏହି ଚଣ୍ଡୁର ବ୍ୟକ୍ତହାର ଅନ୍ତରୁ ଜଗା ଜାଇବା
ଅବିଶ୍ଵାସୁରେ ଦେବତେବ ପରମର୍ଶ ଦେଇ ଆରୁନ୍ତ
ଜତୁବା ଧୂମଧାନ ଅଥବା ଦକ୍ଷିଣ ଅଦ୍ଵ୍ୟୁଷେ ବ୍ୟା-
ବହାର କରିବା ଅଭ୍ୟାସ ସମ୍ଭବରେ ସେମାନେ
କୌଣସି ମର ଦେଇ ଜାହାନ୍ତି । ଜିବିବା ଶାଶ୍ଵ-
ତ୍ତ୍ଵାର ଏହିସମ୍ବଲ ବ୍ୟବହାର ସମୀରେ ଜ ୧ ଲ
ସହି ସର ଛଳ୍ୟମ ବାବଟ୍ସଳ ରିଘୋର୍ଟରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥାଏ ।

ଅସୁ ସେବାର ଅବିପ୍ରାୟ ସମକୋଣ୍ଠ ଧାରା
ସମାଜେତନା କର ସମେତ ସିଙ୍ଗାଳ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି
ଯେ ସାଧାରଣତଃ ହେଲାହିରେଷ୍ଟର ଜୀବନ ନିମ୍ନ-
ତ୍ରେ କେବେକସ୍ତଳରେ ବାମାରକ କିମ୍ବା କଳା-
ପରେ ଏବ ଅଳେକସ୍ତଳରେ ନିର୍ମିତ ବ୍ୟାହ
କଥାକୁ ବଳାଧୀନ ସ୍ଵରୂପ ଅଥବା ଖାନ୍ଦ ନିବା-
ରଣ ବା କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରକାଶ ନିମ୍ନତ୍ରେ
ନେବେ ଅଧ ବ୍ୟବହାର କରିଲା । ସମେତ ନିବ
ଟରେ ସାଧ ଦେଇଥିବା ଅନେକ ବର୍ତ୍ତବନ୍ଦୀ
ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ମନ ଏହବି ଅପ୍ରାର ମାତ୍ରା ଏବ
ଜାହା ବ୍ୟବହାର କରିବା କିମ୍ବା ର ବିଦେତନା
ଅନୁମାରେ ଅଧ ସହୋତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବା ହିତ-
କର ହୁଅଇ । ମାତ୍ର ପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣହାରୀ ସମେତ
ସାଧାରଣ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ପରମିତ ବ୍ୟବହାର
ସାଧାରଣ ନିୟମଗତେ ଏବ ଯେଉଁ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ନେବେ
ତାହାକୁ ନିନା କରିଲା । ଏବର ସମେତ
ସିବାନ୍ତ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ଆପ୍ନୀ ଅଭ୍ୟାସ
ହାର ବାରୁଳାର କାହିଁହେବା ଅଥବା ଆପ୍ନୀ ବ୍ୟାହ-
କଣ ଓ ଅପରାଧ କୃଦି ହେବାର ହେବା
ଯାଇ ଲାଗୁ ।

ଦୂରଲ୍ଲବ୍ଧନ ସାହେବ କହନ୍ତିବ ଅପେକ୍ଷା
କୁଟ ଅଳ୍ପରେକ ଆୟୁ ବ୍ୟକ୍ତାର ବରତ୍ର,
ଅମୃତରେ କହାଏ ବାହୀତଥଳ ଲାଭ ହୁଏ
ଏବଂ କହାଏ ନୌରକ ଓ ମାତ୍ରରିକ ଅଛଗ
ଯତ୍ଥମାତ୍ର ତାହା ଉତ୍ତର ଜୀବା ଭବିତ ।
ତାହାର ପରମର୍ଶ ଏହି ବ ଆୟୁ କରିବିମନ୍ତ୍ରେ
ବରକାରୀ କୁକର ନିପତ୍ର ହେବେ ଏବଂ ଜୀବ-
ଧର ପ୍ରୟୋଜନ କଲା ଆୟୁ ବିକ୍ରୟ କରିବେ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସମ୍ବିର ଅଧିକାଙ୍ଗ ସବ୍ୟ ପଳି

କେବଳ ୬ ଅର୍ଥକ କବିତାରେ ଉପର
ନିଜିତ ପସମର୍ତ୍ତ ଅନୁମୋଦନ କରିବାକୁ ଅଷ୍ଟମ
କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଦତତାରେ ଅସ୍ତ୍ରାସ
କିମେଷ ଶାଖାରୁ ବା କେବଳ ଅନ୍ତର୍ଗୁ ଏହି-
କାର ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଏବଂ ଚର୍ଚାର ଅପରିବହାର
ଏହେ ବୃଦ୍ଧକର ନୁହେଁ ଯେ ଅଭ୍ୟବହ୍ୟ କେବଳ
ପ୍ରକଳତ ଦୂର ଅପେକ୍ଷା ତହିଁର ବନ୍ଦୀ ମନ୍ଦରେ
କିମେଷ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବରଣାକୁ ଦେବା । ସେପ୍ରମେ
ଆପୁଦ୍ୱଦ୍ଵାରର ଏହିକା ସ୍ଵରଗରେ ଅତିଅକ୍ଷ
ଏବଂ ଅନେକ ପ୍ରଯୋଜନରେ ଆସୁ କିମ୍ବବହାର
ଦୁଇର ସେପ୍ରମେ ବହିଁର ବିକ୍ଷୟ ଏକାଣ୍ଡ କ-
ରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟର ବେଳେ ହେଉ ନାହିଁ । ଅଧି-
କାନ୍ତ ଅଟକ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୀପା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟାପାଧ୍ୟ ଏବଂ
ବନ୍ଦୀର ସୁହବଳ ଅଶ୍ଵ ନାହିଁ । କାରଣ ମୋହି
ଶକ୍ତିର ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥାନରେ ତାକୁରର ଅନ୍ତର
ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ତାକୁରର ପସମର୍ତ୍ତ
ଅନ୍ତରେ ନିଅନ୍ତର ନାହିଁ । ଏପରି ଉତ୍ସମେଷୀୟ
ତାକୁର ମାନସର ଏ ହିଂସାରେ ଦୂରାର ୨୭
ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଶିଷ୍ଟ
ଦେଖିଯୁ ପରିପ୍ରକଳ ପଞ୍ଜୀ ଅକାନ୍ତ ଅଟକ ।
ଜୀବକର ଲୋକରେଣ୍ଯ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅପୁଦ୍ୱଦ୍ଵୟ
ଥକାଏସ ଦୁଇକୁ ସମ୍ମଦିଷ୍ଟ ତାକୁର ନିୟନ୍ତ୍ର
କରିବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟାପାଧ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନେ
ଧୂରତେତା ପ୍ରାୟ ବିକଳ୍ପ ଦୟାଚକ ଏମନ୍ତ
ଧ୍ୟେ ଫର୍ମାବ ହେଉ ନାହିଁ । ଧ୍ୟାନ ଅଧିକର
ଦେଖ କ୍ରତୀ ଜୀବକର ଦେଖିଯୁ କୁନ୍ତରେ
ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷ ଉପର ହେଉଥିଲା । ଶାବା ଅଟକ
ଜୀବା ଅସମ୍ଭବ ମୁହଁର୍ ଗେବ କାରିବାର
ବୃଦ୍ଧିଦେବୀ ପରିବାରୀର୍ ଏବଂ ଭାବା ନିବାରିବ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟାପାଧ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଅଧିକର । ଧ-
ରେଖରେ ସେପ୍ରମେ ବିକ୍ଷୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ପରିରେ
ଅଧିକାଂଶ ବ୍ୟାକ ବାସିବାର ମନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ ଏବଂ
ଯେଉଁ ଅନୁଯାୟିତ ଲୋକ ଅସୁତ୍ରେଷ୍ଟ ଦଳର
ମୟକରେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେମୟକା
ଯନ୍ତ୍ରବୁଝେ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ସମ୍ପର୍କରେ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ
ସେପ୍ରମେ ଅର୍ମବନମନ୍ତ୍ରରେ ଅନେକ ଦେଇବକର
ବିବାହ ପ୍ରେ ଅଥ ବୃଦ୍ଧିକ ଦେଇଲେ ପଦ୍ଧତ କରିବା
ବୁଦ୍ଧି ଦେବ ଏବଂ ତହିଁରେ ଲୋକେ ନିର୍ଦ୍ଦେଖ
ଅଧିକ କରିବ ହେବେ ସେପ୍ରମେ ବିକ୍ଷୟ ନ-
କ୍ଷେତ୍ର ବରପାର ପ୍ରଦ୍ରବ ପ୍ରଦ୍ରବ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ

ଅପରୁମିଳ ବ୍ୟକ୍ତାର ପ୍ରଫଳ ନୁହେ ଏବଂ
ତାହା ନିବାରଣ ପରିମାଣରେ ଚାଲଇ ଯଥେଷ୍ଟ
ସମତା ହେଲା । ଅନ୍ୟ ସହ୍ୟଦେଶର ମଧ୍ୟରେ
ଦେଖାଇଲେବେ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିଛି ଏବଂ
ସେବେ ମହିଳାଙ୍ଗେରେ କୌଣସି ଦୋଷ ଲାଗି
ଦେଇବ ଅସ୍ତ୍ର ଉତ୍ସବରେ ବିଷର ଅଖବ ଦୋଷ
ଦେଇ ? ଦେଖେବାକଃ ଚାଲଇ ସମ୍ମତ ଅସ୍ତ୍ର ଏକା
ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଅମଦାଳା ହେଉ ଲାଗୁ । ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ
ଦେଶର ଅମଦାଳ ବନ ଦେଇ ଲାଗୁ ଏବଂ
ଚାଲଇରେ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଦେଇଅଛି ।

ପରିଶେଷରେ ସମିତି ଏହି ମନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛନ୍ତି ସେ ଅଥ୍ୟ ଅନ୍ତରୀଳର ମୂଳ କା-
ଳକା ଏହାକି ଗାନ୍ଧୀର କଷ୍ଟ ଏବଂ ଉପେ-
କ ସେଇ ନ ଦେବାସ୍ତଳେ ତର୍ହୁତ ବାବହାର
ମନ୍ଦ ଏବଂ ଅନ୍ତରୀଳକାଳୀ ମାତ୍ର ଏ କଲୁଆ ପ୍ରମାଣ-
ହାସ ସାହୁପ୍ରତି ଦେଲୁ କାହିଁ ବରଂ ଜାତୀୟମୁଦ୍ରା
ଦିଲୁଛିବାନିବର ଅସୁକ୍ୟବହାର ଦିଲୁପୁଣ୍ଡ କା-
କ ଅଛି ରାଜ୍ୟର ଆରଣ୍ୟ ଅଟେ ଏକ ପ୍ରସମାନ-
କ ସମ୍ମରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଧର୍ମ ଧର୍ମପୂର୍ବ
ହୋଇଅଛି ଗାନ୍ଧୀ ସମବିତବସିନ୍ ପ୍ରପଦନ୍ୟ ସ-
ବୁଦ୍ଧ ସାରିବନ୍ଦ୍ରାହ ଅଥବା ପ୍ରଧାନ ସର୍ବବାଦ
ଦର୍ଶକାନ୍ତଙ୍କ ସାମାଜିକ ସମର୍ପିତ ହେଉ ଜାତି

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଚ ।

କଥା ମୋହନାଳ ଏଠା କରେଇ ଦେଖିଲୁ । ତେଣୁଗାଲ
ଅବ୍ୟାପକ ନାହାନ୍ତି ।

ଏହି ପାଇଁ ମେଘଦୁର ଏହାକେନିର ଦେଖିଲାକୁ
ବାର୍ଷାରେ ତେବେଳେ କେଇବେଳେ ଦୂର ଶିଖିବ ଥାଏ
ଯାଇବେ ତେ କଣ୍ଠ ଦୟାର କହିବ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ଶକ୍ତି ।

ବିଦ୍ୟର ଗୋ ମାହିନ୍ୟେ ଠି ଲୋକ ଉତ୍ସବରେ କାହା
ବସନ୍ତ ବୋାଟ ପରିମାଳା ପାଶାପାଇଁବ ଚାଲିଲେ ।

ମେଲାହୁର ପିତ୍ତିଦୟା ହେଉଥିଲେବେଳେ ଏକ କଣ
କଣନ୍ତର ଦେଖ କହିଲୁ ଅବାଦ ଫେରୁଛିଲେବେଳେ
ବାହିରେ ଦେଖୁ ହୋଇ କହିଲୁ ।

କିମ୍ବା ଦେଇଲେବା ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ଅପରିଷ୍ଠେସ୍ୟା ଗୁଡ଼
ଗାଲ କାହୁ କାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ କରିଯାଇ
ଥିଲୁଏ ଅଧିକ ପରିମା କିମ୍ବା ହେଲେ ।

ଶୋଇବ ସବୁଦୁ କହେ ଯାଏନ୍ତି କେବଳମା
ତ ୨୨ ୮ ୨୫ ପଦକେ କୁଳିତ କରି । କିନ୍ତୁ କେବୁ
କଲାପେ ପାଇବାଟି କାହାରୁ କାହାରୁ ।

ମୁଦ୍ରଣକ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ନିଜାଟିଆମନ ଏହି ଦୃଢ଼ ମୁଦ୍ରଣକ୍ଷେତ୍ର
ପୁରୁଷଙ୍କୁ ନିର୍ମଳ ମୁଦ୍ରଣମାତ୍ର ସ୍ଥାପନକ୍ଷେତ୍ର
ଯେହି କଲେ ମୁଦ୍ରଣମାତ୍ର କରିବ ଗୋଟିକାରୀ ହେଠେବେଳର
ସଂତ୍ରିତ ଶାଖା ଉପରେ ଚେଲନାମ ଉପାଦାନ ବନ୍ଦିକାରୀ ହେଉ
ଅବିମେଳି ଦୂରସାଧାରଣ ହେ ଯେବୁ ଏହି କଲେ କରିବିଲୁ
ତେବେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି କଲେ । ଆହୁ ହେଉ ଦୂରସାଧାରଣ
ଅନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାଶକାରୀ ହୁଏ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ଅପଳ କିମ୍ବା
ତେବେ ହୋଇଥିଲୁ ।

କରୁଣ ଦିନାମତୀ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖିଥିଲେ ହେଉ-ଥିଲା କିମ୍ବା
କରୁଣ ସତ ଯେ ଜୀବ ନାହା ତାଙ୍କ ବଳେ ପ୍ରେରଣା ଆମେ
ପ୍ରେରଣା ଦିନାମତୀ କରନ ପାଇବା ହୁଏଇ ଗାହ । ଯାଇଥି
କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛଵାଦୀ ଏବେଶୋଷିତ ଅକ୍ଷର ଥାଇ ।

ଅନୁମଦିତ କାଳକାର ଭାବରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ୟା
ନ୍ତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବାହୀନ ଦିନପୁରୀ ଏବଂ ଶାର୍ଣ୍ଣପାଇଁ ଏକଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟେ ଏହାର ଶାବ୍ଦ ପର ?

କରିବା ହେଉ ରେଖାପଦ କେ କଥାରେ
ଆମୀ ଯୋଗତିର ସହ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁ । ଏହାର ମାଟେ ସହାଯି
କରିବୁ ମୁହଁମର । ଆମ କର ପୂର୍ବକରିବାର “ଅରାଧନା” କିମ୍ବା
“ପ୍ରକାଶ” ଡିପାର୍ଟ୍ମେଣ୍ଟ ଫ୍ରେଜରିଟର୍ ମାନ୍ୟମର୍ଦ୍ଦ ।

କୁଟୀର୍ମଜଳ ଏଇଲାଙ୍କ କୁଣ୍ଡା ପ୍ରତିବା ଥାଏନ୍ତି । କିମ୍ବାହାର
ପରାର୍ଥ ମହିଦେବ ଓ ଅଗମାନସାର କୁଣ୍ଡା ପ୍ରତିବା ହେଲେ
କୁରସ୍-ବାହ୍ୟ ଧେଇଯ ହୃଦକରଳେ ପଢ଼ିବାକୁ ଯାପାର
ହେଲେ ଯେତେ ଯେତେ କୁଣ୍ଡା କରାଣ୍ଟି ହେଲେ ।

ଭୀମର ଦଶର ପ୍ରେରଣ ସହେଲୁ କୁଳୀଗରୀର ଜୀବନରେ
ହାତେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ !

କାହିଁର ବାଟାକଳେ ଥାଇଲ ସଥାପନାରେ ଦେଇ
ବାର କାହିଁ କୁଣ୍ଡଳ ପୋତାଙ୍ଗରେ ଠିକ୍ ବରି ଦେଇ ଦେଇ
ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ । ମୂର୍ଖଙ୍କର
ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ।

କେବେଳକି ନାହିଁ ରେତେପକାର ଆମ ଦୋ
ଷ କୁଣ୍ଡଳମୁଖ ଲାଗି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୱନିର
ଦୂରତ କାହିଁ ମାତ୍ର ଏକଥା ବହୁଲାଲକୁ କାହାର ମାଝ ଦେ

ପାଦବିକ ମୁଖରେ ଦାଢା କନେନ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।
ପାଦବି ଉପରେ ଉଠିବିର ବାଜିଦେଇର ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର କେବେ କଥା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ବସାନ୍ତ ଉଠିବିର
ହେଲାଏଣ୍ଟ । ଯୋଗିମୁଖ ଖୋଲି ଦେଇବ ଦୋଷ କାହାରେ
ପାରିବାକୁ ଦେଖି ।

ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଦେଇବାକୁ ବନ୍ଦରେ ପୂର୍ବ ଦେଶ
ଯାଏଇ ସମ୍ମାନ୍ୟ କମ୍ବା କରିବି ଯେତେ ଏକାଧିକ ମହାଦେଵ
ଅହାମୀ ଏହି କରୁଥିଲାଏ । ଦେଖିବେଳେ ଆଜିମୁହଁ
ଏହି କାହିଁ ।

ପ୍ରାଚୀ ପାହାଟିଥି ରେତ କବର୍ଜମେଲାକେ କୁଳ
ପାତାର ସମ୍ପଦ ଦେବତା ତାଣୀର ଯେବେଳୁ କବର୍ଜର କୁଳ
ଏହି ଦେବତାଙ୍କର ଯେବେଳୁ ପାହାଟିର ଦେବତା ଏହି
କମିଶ ଏହି ଦେବତା ହେଉଥା ନିର୍ଭବ ଏହି ଦେବତା
ଦେବତା ହେଉଥା କରିବୁ କରିବୁ ହେଉଥା ଅବଶ୍ୟକ
କରିବୁ କରିବୁ ଏହା ନିର୍ଭବ ହେଲାଗଲାଛି । ଏହା ଯାଏ
କରିବୁ କରିବୁ ଏହାକିମାନ ।

ପା ୨୯ ରେ କୁଳ ସଙ୍ଗ ୧୮୯୦ ମହିନା

ପ୍ରଦୟତା ମହେଶ କୋଣଠାରେ ଏହି ଦୁଇଟି ସବେ
ପ୍ରଦୟମନ ପରିମାଳାକେ ଏହି ପ୍ରଦୟମନରେ କେବଳେ ବୀ-
ଜଳ ଦେଇ ନିର୍ମାଣକାରୀ ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ । ମୋହରୁ ବିଷ୍ଣୁ
କ ଏହି ଏକ ଅନ୍ଧାକାର ଦୟୁମ୍ବ କବିତା । ଏଥିର କାହାର
ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାହକ ଗ୍ରାହ ଥାଏ ।

ବାଜରେ କାହା କଲାପ ସମାବେହ ଦର ଥିବା ଏ ଶୁଣି
ସୁଧାତାରେ ପକେ ବେଳେ ତମ୍ଭମ କାବ ହୋଇଥିବ ନାହିଁ
କାହାଟ ହୋଇ ଏ ପକେର ନିଯମ ହୋଇଥିବ ଯେ କିମ୍ବା
କାହିଁକି ସମାବେହ ତମ୍ଭମ ଉଚ୍ଛବି ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବ
କାବ ହେବ । ଯାହା ସମାବେହମାତ୍ର ସମାବେହ ସମ୍ଭାବ
ନିର୍ମିତିରେ ନିର୍ମିତ ବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥାଏବେ
ଏହି ସମ୍ଭାବ ତାର ପରାମର୍ଶରେ ଖାଚ ଦିଲେ ଏବେ
କେବଳ ବେଳେ କାହାରେ ଏହି ସମ୍ଭାବ ଏହିଙ୍କାର କାମ
କରାଯାଇ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରାଯାଇ ଆବଶ ନାହିଁ ଧର୍ମଜୀବ
କିମ୍ବାରେ ସମ୍ଭାବରେ କୌଣସି କାହା କାହା ନାହିଁ ।

ଅମ୍ବାଳକ ଦେଖ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପାଇଲାକ ସାହେବ
ପାରିବିବେଳେ ମୁଦିନେ ପ୍ରଥାଏ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସେ ଅମ୍ବାଳ
ମୁଦିନ ମଧ୍ୟ ଯାତାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚର୍ଚା କରିବିଲେବେ
କାହାରଙ୍କିମୁହଁ । ଓଡ଼ିଆମାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏବା !

ଗ୍ରାମପାଳୀ ବୁଦ୍ଧିମତୀରେ ଯେବେଳାକୁ ହେଲା
ପ୍ରେସ୍ କେବେ ପାଇବ କଥାର କୁଥିଲା । ଏହିମ ହେଲା
ଶୈଖର ଗ୍ରାମପାଳୀର ଅଧିକ ହାତ୍ତ ପରା ।

ଅବ୍ୟାକରେ ମେଘମାତା ସୁଦୂର ପ୍ରାୟ ଏକମାନଙ୍କ
ତୁଳରେ ହଜରେ କରିବ !

ଶ୍ରୀମତ୍ ପ୍ରମାଦଙ୍କଳେ ସେଇବା କୀର୍ତ୍ତି ଏହି ବହୁଳ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନା ଏକଇକ୍ଷ ଅଧିକାର !

ତତ୍ତ୍ଵ ନାହିଁ ତା ଏ ହିସେରେ ବୋଷାଦିଯାଇଲେ କୁଳ
ଜନ ଦିଦିମାର ଏକ ବାକଣାମ ମୁହଁ ଅଧିକାର ଉପରେ
କୁଳ ହିସେର ପ୍ରକାର ସମ୍ବାଦ ମିଳିଲା । ଏହିଜେ ଅଧିକ
କୁ କୁସୁମ ଜୀବାର ସଂଖ୍ୟା ନାହିଁ ହୋଇ ସମ୍ବାଦ ବହୁତ ହୁଏ
ଏ । ଏହି ଚାରିଗାଥା କିଛିରେ ଅନେକ କୁତ୍ତିବ ମିଳ
କର ଆଶାର ଅନୁଯାୟୀ ସମୟରେ କୁମୁଦ ଲଙ୍ଘଣିବା
କୁ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

କହୁମାର ତା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ଏକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
କାମାରୁ ଅଶ୍ଵର ବନ୍ଦବା ସମୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହା
ଯାତ୍ରାର ଦେଇ ଅନୁକୂଳାନ୍ତ କରୁ କରୁ ଯାଇଲେ କୋଟି
ଦିନମଧ୍ୟ ଆବଦାନ ମୂଳ ଦେଇ କିମ୍ବା ଅଗଲ ଦେଇ
ଏ ଯାତ୍ରାକୁ ବନ୍ଦବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କୋଟି କୋ
ଟାକାର ବନ୍ଦବା ନାହିଁବାକୁ କରି କରି ଯେ ସେଇ ବା
କେ କେବଳ ଆବଦାନ ଦେଇ କରି କରି କରି କରି
କାମାରୁ ଅଶ୍ଵର କରି କରି କରି କରି

ପ୍ରକାଶ-ବ୍ୟାଙ୍ଗ

କୁଟୀ କୁହାର ତି ଗାଁଏଇସ ପାଇଁର ୧ ମାତ୍ର
ଲେ ଯେ ନେଇ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଇ ବସନ୍ତର ଏ କଳାକାର
ତହ ଦିଲା ବେଳି, କୁତା, ଅରଜ୍ଞା, ଶାର୍ଦ୍ଦ୍ର
କୁହାର ଦ୍ୱାରି ହୋଇଥିଲା । ସେଇ ନିମିତ୍ତ ଏକ ବା
କଟକ ତ ଦିଲା ଡାକ ବସନ୍ତ ଦିଲାବର ପର୍ବତୀର
ନମ୍ବର କାର କିମର ନାହିଁରାଖି ଦ୍ୱାରି ଦେଇ ନାହିଁ
କାର ସମ୍ବେ କୁହାର ହିଁ କିମର ପର୍ବତୀର ପର୍ବତୀର

ହେଲେବ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଇ ପାଇଁ କାହାର ଏ ପ୍ରକାଶ
ମାନ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଦିନାବ କରୁଥିବା ବନ୍ଦେ ସବୁକ ଦା
ତାରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ହୋଇ ଦିନ୍ଦିର ବାବ ପ୍ରକାଶିବ ମ

ହୋଇ ଥିଲା । ୧୦ ମଧ୍ୟ ଦେଇଲେ ପ୍ରତା କଷତିର ଜୀବନ
ମାତ୍ରରେ ଉପାଦାନ ଓ ଏଠାବାଳ ଶୁଣୁଟ ସବୁଦିନରେ
ମାତ୍ରକୁଳମାନେ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଓ ତାଙ୍କ ବର୍ମିଲିନ୍‌ରାଜ୍‌ଯତ୍ରା
କରିବୁ ସବୁରେ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଦେଇଦିବାରୁ ଆପଣ
ବୁଦ୍ଧିକେବେଳ ମାତ୍ରକୁ କଟାଇ ଯାଏ ବ୍ୟାଙ୍ଗ । ଏ ପ୍ରକାର
ମେଲ ବସଇବେଳ ଅବ୍ୟାକରେ ପ୍ରାୟ ଏକ କର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା
ଦେଖିବେଳରେ ପୋତାମାନ କି ଥିଲା । କର୍ମାକି ଦେଇଲେ
ପ୍ରକାରକୁ ଏହାର ବର୍ମିଲିନ୍‌ରାଜ୍‌ଯତ୍ରା ମାନରେ ଜୀବି ଥିଲା,
କିମ୍ବା ଦୂରାପ୍ରାପ୍ତ ଦେଖାଇ ଯାଏନ୍ତି ସବୁଦିନରେ ମାତ୍ରକୁ
ନହାଇଥିବୁ ଏବେ ବସିଥିବ କବାକ ନେବା କାରିଗରିମାନ ଏବେ
ଚାକର ବାଦପରିବାର କାହିଁମନି ବାପ ହାମରେ ନେଇ
ହବି ପ୍ରବନ୍ଧମାଧ୍ୟର ବା । କିମ୍ବା ତାରିଖ ଆର୍ଦ୍ର କହି
ଅଛି

ଗତ ବୋଲିକାର କଥ କଥପାତ୍ର ଦକ୍ଷାରୁ ଏଠାବାର
ଗ୍ରାମଧାର ବଳବନ୍ତ ଓ ସମ୍ମାନିକର ଉନ୍ନତିକାରୀ କଥ
ହୋଇ ବଥ କ୍ଷଣକର୍ତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ମାନରେ ଅଭିଭାବିତ
ହୋଇଥିଲ ବେଶକ ମେଘ କର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଦରେଖ
ଶାକ୍ତି ହୋଇ କ ଦଲେ । ଆଜିହାଧିକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ହେଉ ୧୯୫୩ ଇ ପ୍ରତ୍ୟେ କଥ କଥା ସମ୍ମାନରେ ଶ୍ରୀ କନ୍ତୁ କଥା
କଥାକର ହିତ ଦରେଖା ଠାରେ ଏହି ହୋଇ ମେହନତ
କରି ପ୍ରକାଶିର ଅପାଂଶୁ ମୃଦୁକୁ ପ୍ରତ୍ୟାମନକ ବିଶେଷରେ
ମାତ୍ର କହି କିମ୍ବାପାଞ୍ଚ ବଥ ମରିଲବାରକିର ମାତ୍ରସୀ କାହିଁ
ମେହନତ ମଂଗୀ କେ ହେବାକୁ ।

ପଢ଼ ପ୍ରେରକଙ୍କ ପତ୍ର ।

କୋଡ଼ିଲୁହ ପ୍ରଧାକ ଶିଥକ ଶାପରଣ-
ଶମ ପଞ୍ଚାଶ୍ଵକ ଲେଖ ଅଛୁଣ୍ଣ ସେ ସେଠି
କୁରିଦାର ତା ଧ୍ୟାମାଳକ ଦାର କ୍ରପଙ୍ଗଜୀବଦ୍ୟା-
ଧର ଭୂଷ୍ମି ମହାଧାତୁର ଶୁଭ କବାହ ଶକ
କ୍ଷେତ୍ରମାସ ତା ୨୫ ରାତରେ ଶୁଭ ସମାପ୍ନେହ
ସହି ସମ୍ମାଦତ ଦେଖ । ରେଷନାର ଅଚ୍ୟ-
ବାଜ ଦାର ରେଳ ଉତ୍ସାହ ବହୁଧରିମାଣରେ
ହୋଇ ଥିଲ । ଉତ୍ତମ ସ୍ତାନାରକରୁ କେଣେକ
ପଥ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ନାହିଁ । ଧରୁ ପ୍ରେର-
ିମାକେ ବ୍ୟସ ହେବ କାହିଁ ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର ।

ପଡ଼ୁଥେବଳର ନିରାମଳ କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବ-
ମାଳ ଦାଢ଼ି ଲୋକୁଁ ।

ମନ୍ଦବେ ଶ୍ରୀକୃତ ଜ୍ଞାନପାଦଙ୍କା ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟ ସମୀଗେତୁ !
ମହାଶୟ ?

ପୃଷ୍ଠାକଳ ଅନୁରୋଧ ପ୍ରଗତା ଅନୁର୍ଗତ
ଭଦରେ ଶ୍ରାମରେ ସନ୍ତୋଷ ଓ ଜୀବନର
ଏକଜଣ କୁମାରର ଗୋଟିଏ ଭାବ
ମା ୧୫ ସବ ଶର୍କରାଗ ହୋଇ ଓ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାତ୍ର
ପ୍ରସକ ହେବନା ସହ୍ୟ ଦର ଆଜିକୁ ପାଖ ଛାଇ

ଦଳ ଗଲେ ଗୋଟିଏ ବାହୁର ପ୍ରସବ କିମ୍ବାରୀ
ବାହୁରଟି ଗର୍ଭରୁ ମରିଥାଇଥିଲା । ଅଶ୍ଵର୍ଦ୍ଧର
ଦିନ୍ୟ ଏହି ଯେ ବାହୁରର ଅସ୍ତ୍ରକଳର ଦେର୍ଘକ
ଜନକାର୍ତ୍ତ ଉପରୁ ଓ ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରାୟ କୁଳକା-
ରୁ ବଳ ଦେଖି ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷୀ ମୁଣ୍ଡ ନାହିଁ
କହିଲେ ଅଗ୍ନି ହେବ ଯାହିଁ, କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗ-
ଦେଶୀ ସହି ସଂଲଗ୍ନ କୋଇ ଯେଉଁ ଏକ ମାଂସ
ପିଣ୍ଡ ଦେଖାଗଲ, ତାହା ସଦ୍ୟ ପ୍ରସବ କରିବ
ଶାବକର ମୟୁକ ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ଅଂଶରେ
ଦର ନୁହେ ଓ ଉଛିରେ କେବଳ ଏକାଗ୍ରୀ
ତମ୍ଭୁ ପରିବନ୍ଧୁ । କାନ୍ତି କ କହାଇଅବେ ତର
ନାହିଁ । ପ୍ରସବର ସଙ୍ଗେ ସବ ଦେହକୁ ଏପରି
ଦୂରକ ଦୂରଗତ ହେଲା ସେ ଶାବକିଳଟରେ
ଦେହ ଏବ ମୁଦୂର୍ତ୍ତ କମଳେ ମୁଖୀ ଠିଆହୋଇ
ପାଇଲେ କାହିଁ । ଗାଉଟି ଅଧୁନା ବଲାପଣ୍ଡି

ଭା ୧୨୨୮ }

ପ୍ରକାଶକ ।

ଏହିବେ ସେ ଏକାଳର ପ୍ରସନ୍ନ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ
ଦେବତା ଯାତ୍ରା ଉଥିଲେ ଜେଣ୍ଟ୍ସ ମାସ ଶୁକ୍ଳ
ପଞ୍ଚ ଦ୍ଵାଦଶ ଦିବସ ତଙ୍ଗବହୁଦଶାତୀ ଲାମର
ବୋଟିଏ ପାଦ ବହୁବାଳରୁ ପ୍ରାପ୍ତିତ ଅଛି ।
ଏହି ପାଦ ଗଢ଼ମୂଳାମୟ ମା । ତାର ଦୂରରେ
ଦୁଇ । ବନ୍ଧୁ ଉଚ୍ଚ ଯାତ୍ରା ଏବର୍ଧ ଚିକିତ୍ସା କୁଳ
ମାସ ତା ଏ ରଖ । ମୁଁ ଜେଣ୍ଟ୍ କି ଗୁଣକ
ମଜଳବାବ ଉପରୁ ଦେବାକାରଗରୁ ଗଢ଼
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଶ ଥାଏ ଏ ମହିଳାପ୍ରାଣିଜାତୀୟ
ଯାତ୍ରାମୁହୁରମେ ଅଳେକ ଗାନ୍ଧୀ ଓ ବୈସନାନି
ଘେନ ଉପରୁ ତ ପ୍ରକାବନ୍ଧକ ଶ୍ରମନ୍ତ ମହାରାଜା
ମହୋଦୟ ମଧ୍ୟ ଗଢ଼ମୂଳରୁ କାନାପ୍ରକାର ବାର
ଶକ୍ତିକ ପ୍ରତିମାନରୁ ସେସକାର ବସଇ ଥିଥୁଁ
ଯାହା ପ୍ରାକରେ ଉପରୁ ତ ବୋଲିଥିଲେ । ଆହୁ
ମଧ୍ୟ କାନାପ୍ରକାର କାନ୍ତିଆ ଓ ପରାର୍ତ୍ତନ ଦୂରକାନ
ଦଳ ଉପରୁ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଯାହାଟ ମହା ସମା-
ପ୍ରସରରେ ସମାଧନ ଦୋର ଯାଇଅଛୁ । ମହା-
ବକ୍ତା ମହୋଦୟର ଏ ଯାତ୍ରାରେ ପାଇଁ ଏକ
ଦରାଇତକା ଶର୍ତ୍ତ ଲାଗେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ
ଅପେକ୍ଷା ଏବର୍ଧ ପାଦ ସଖ୍ୟ ପାଇଁ କିମନ
ଦଳର ଉପରୁ ଥିଲେ । ଏ ଯାତ୍ରାରେ ତାତ୍ତ୍ଵ-
ଜୀବାଣ ପ୍ରଧାନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଲେଖିତରେ

ଅଧିକ ଦେଇ ଥାଏ । ଯାହା ହେଉ ବାହିଳା-
ମାନ କଷାହେବା ସମୟରେ ବୌଧି ଜଗତାରକ
କହିଲୁ କର୍ଣ୍ଣକର୍ତ୍ତବ୍ୟର ମନ ଆନନ୍ଦ ପାଶର-
ରେ ଲିମ୍ବୁ ବବ୍ଲ ଥିଲା । ଏଣୁକର ହୃଦୟକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା ମେ ଏ ପ୍ରାପିତ ଯାହାକୁ ଜାମନ ମହାନ୍ତି-
କାଳହାସ କିମୋଦିତ ବସଇ କର୍ଣ୍ଣ ଦର୍ଶକ
ଦୂରକୁ ମନୋପ୍ତ ରହି ବସନ୍ତ ତତ ।

ଅଜ୍ଞ କବିତା । ୧୮୯୫

ମହାରାଜ ।

ଅମୃତାକଳ ତେବାକାଳ ବିନ୍ଦୁ ସୁ ବାରୁତି ବ୍ରା-
ସଦତୁରିଜଳ ଅର୍ଥିମ ପଢ଼ିମ ବଗମୁ ଅନତିରୁବ-
ରେ ଏହ ଶିବମନ୍ଦିରର ଦୟାଦଶେଷ ହେଲ
ଏହ ତମଖରେ ଏକ ଭଗୁ ଶିବମୁତି ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ
ହୋଇ ବନ୍ଧୁତାଳିରୁ ବନୀଶବ୍ଦାନନ୍ଦାରେ ବିର-
ଜମାକ ଉତ୍ତରାନ୍ତରୁ । ଅମୃତାକଳର ମାତ୍ରମୁ
ଅଧେଶୁଣୁ ମେନକେଜର ଶ୍ରୀମତ୍ର ବାବୁ ପଦ୍ମନାଭ
ଦୃଷ୍ଟି ମହୋଦୟ ସାକଷୀ ଯହ ସହବା-
ରରେ ପ୍ରାଣୟ ଓ ବୈଚିଦଗିତ ଲୋକମାନଙ୍କ
କ୍ଷପଦେଶ ପ୍ରବାନ ଧର୍ମର ପ୍ରାୟ କିମଣତ
ଟ ୧୦୦ ୯ ଦା ଗୁଡ଼ା ଅଧାୟ ବର ଉକ୍ତ
ମନିର ନିକଟରେ ରୋଟିର ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରୋତ୍ତବ୍ରାତ
କରଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ତିରସ୍ତରଶୀୟ କୋର
ଅଛି ।

ପୁଲୁଷ ଏ ମହୋବୟ ମୋଦ୍ଦସର ଅନ୍ତରେ
ଯାଇ ଉଦ୍ଦୋହ, କାହିବାଧୁର, ଓ ଗଡ଼ପର୍ଦ୍ଦଙ୍କ
ଓବଳ ଶ୍ରୀପାଦମାନଙ୍କରେ ଉଲାଇବ ବନ୍ଧୁଙ୍କ
ଲୋବମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧକ ଦିନ୍ଦୁ ସବର୍ଗରେ
ଭିଜୁ ଶ୍ରାବଣୀ ଲୋବମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ
ଥୁବାକ କେବେକ ଗୋଟି ଦୂଷ ଓ ପୁରୁଷରୀ
କୁଳନ ବନ୍ଧୁଦିବାର ସୁବନୋବପ୍ର କର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବା ଆହୁର ଅଜନର ବିଜୟ ଅଛନ୍ତି

ଭିଷମହାର ସ୍ଵରେ ମାନୁଶୀଳ ପ୍ରସରି
ପାଠମାତ୍ରକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଭିଷମେତେ ଉଚ୍ଚ
ଦ୍ୱାରା [ବିବ୍ରତୀ] ଧନ୍ୟବାଦ ହୋଇପାଇଁ
ଉହେ କି କାହିଁ ଏକିକିମ୍ବା ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରମାଣ ବହୁ
ଏହ ପଢ଼ିବାରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଥାନ କରି ଆମ୍ବାଜ-
କଲାର ସଂଖେତ ବିଜଳ କଲେ ତିର୍ଯ୍ୟକାଧିକ
ହେବ । ଏହ ।

ବସନ୍ତ ।

ତେବାନାମ ପାଇଛିବା } ଶୁଣିବାକର୍ତ୍ତ୍ର ଲଜ୍ଜା
 ୧୦୧୫ }

ମହାଶୟ ।

ତଳା ଲୁକମାର ଯା ୧୨-୧୫ ଦିନ ଓ ରହ
ପୂର୍ବ ସଞ୍ଚା ସମ୍ପଦୁତ୍ସହିତିଶୀରେ ଅମ୍ବ-
ମାକବର ହକ୍କ ଲଜନ ଏକାବ ଶ୍ରୀମତ ବାର୍ଷ
ମଧ୍ୟବନ ଶର୍ଣ୍ଣର ବାରଣ୍ଣା ସିଂହ କଥା ପ୍ରକାଶ
ଦୋଷାରୁ ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟବାବୁଙ୍କ ବାରଣ୍ଣା ମଧ୍ୟ-
ଲିପୁର ପ୍ରଦତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ସାଧାରଣର
ଶିଳ୍ପିଗୋଟି ଯେଉଁ ବିଷୟଟ ଅଛି ତାହା
ଭଲ୍ଲ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନ ବୁବାକୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ କରିବା ବିହର ମନେ ଦର୍ଶା-
ଯାଇଁ; ବାବଳ ମଧ୍ୟବାବୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାର ଏକ-
ପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଉଠକର ଟେକ ରହିଲ ଅପର
ପକ୍ଷରେ ଗୋଡ଼ର ବିଷମ ସମ୍ବାଦା ବିପର୍ଯ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ
ଦୟତାକୁ ଦେବ ତାହା ଶିଖା ଦେଇଲା । ଅବସା-
ନେବ ତେଥ ଟକଳା ଚକ୍ରମଧ୍ୟବାବର
ଜୀବ ଅଶା ଦର୍ଶାମାନ ଲେଖ ହୋଇ ପାତର
ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହିତା କାହାର ବିନ୍ଦୁ ଯାଏ ଅବସା-
ନ୍ତାହିଁ । ଉପରମଶିଳାଟା ଟକଳ କଜ ହୋଇ
ଗଲା । ମାତ୍ର ମଧ୍ୟବାବୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଟ ସେପରି
ମହିଳ ତାହା ସଙ୍ଗରେ ଚାଲିଲା କବେ ଏ
କଥିକରଣିଲା କହୁ ନୁହେ । ସେ ତାହା ହେଲା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ କଥା ପ୍ରକାଶ କରସାଇ,
ଶାଖାର ତାହାର ପୁଣ୍ୟମାର୍ଗ ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତା ।

ବାମଗ୍ରାରୁ ବିଦୟାପୁ ହେଲା କେବେଳେ ବାନ୍ଧା
ସଜା ମଧ୍ୟାହନ ଟ ୨୦୦ ଲା ବେଳେ ।
ଏ ଠକା ମେ କାହିଁତ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଜାନା
ସଜା ମହୋଦୟ ଜାଣିଥିବେ । ଏହା ବହୁବାର
କାରବ ଏହି ମେ ଜାକ ବାହାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେଇଲେ
ଯେତର ସ୍ଵତ୍ତୁଲେଚକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଟ ସମ୍ମାନ
ଦେଇବା ଉଚିତ ସେପର କରି କାହା ମହୋଦୟ
କିମ୍ବା ରୌତଳ୍ୟତା ଦେଖାଇ ଥିଲେ । ଏହୁତିଥି
ଟ ୨୦୦ ଲା ଦେଖାଇ ଅର୍ଥ କୁଣ୍ଡ ଯାଇ
ନାହିଁ । ଧରି କଥାବସ୍ଥାକେ ଅବଗତ ଦେଇଲୁ
ଯେ କାହା ମହୋଦୟ ବାହାରୀରୁ ଏହିପରି
ଦେଇଥିବାରୁ ଟ କେହିଁ ଜାବ କାଳ ଅଛିବି
ମେମେଇଥା ମରରେ କହିଁ ମାଗି ଅତେମାର
ଜଳପ୍ରକାର ଥିବାରୁ କାଳେ କାହା ବହୁ ଆଗ୍ରହ
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତରେ ବାମଗ୍ରା ଯିବାର ଅନେକ କହ
ପୂର୍ବରୁ ହତେବିଶିଶୀର ସମ୍ମାଦିବ ଜଳମଣି କାଗୁଳୁ
ମଧ୍ୟାହନ ସମ୍ମାନରେ ଜଳାର ଦେଇଥିଲେ ଯେ
ଏ କହି କରବ କରିବେ ଗାହିଁ । ଏ କଥା
ଜଳମଣି କାରୁ ସଜାନ୍ତୁ ଜଳାନସ୍ତଳେ କି ନା

ଅମେରିକାରେ ଜାଣ୍ଯ ଗା । ସେ ଯାହା ଦେଇ
ସଙ୍ଗ ଦୂରପର ମୁଦ୍ରା ଦେଲେ । ମଧୁବାହୁ
କଷେତ୍ର ସମୟରେ ଅଭିନନ୍ଦ ଆଇ ବାକ
ପ୍ରଦର୍ଶ ଦିଲେ । ମାତ୍ର ସେହି ଟ ୨୦୦ ଟା
ମଧୁବାହୁ ଟ ୫୦୦ ଟା ଦ୍ୱାରା ସମାଜରେ ଉଚ୍ଚ
ଏକଟଟି ୧୦୦ ଟା କଟକ ସମାଜେତଳେ ସର୍ବ
ହଶ୍ଚିଷ୍ଟ ଦରିଦ୍ର ପାରିବୁ (Poor's fund)
ଦେଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଖୁବି ଅମେରିକାରେ ଯତ୍ନ
ପରେମାତ୍ର ଅଭିନନ୍ଦ ଦେଲୁ । ଜୀଜାନର
ଅନ୍ତର୍ଭବ ପ୍ରତିକି କରିବାରୀ ମଧୁବାହୁର
ଏ ବାର୍ଷିକ ସେ ଶରସତ୍ୱରୁରେ ପ୍ରଶଂସନାୟ୍ୟ
ଏଥରେ ବିକ୍ରି ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ମଧୁବାହୁ
ଦୂରମାଣ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପଣ୍ଡିତ
ମନେ କରି ଏବି ବୁଦ୍ଧି ମନୋଦୟୟ ଏପରି
କାର୍ଯ୍ୟ ଦରିଆନ୍ତି ଯାହା ଦେଲେ ଜୀଜାନକ ଏହା
ନିଜାନ୍ତି ଦୁଃଖ ଏବି ତାହାରୀର ମଧୁବାହୁରେ
ସମାଜ ଜୀବ କି ହୋଇ ଯେ ଅଭିନନ୍ଦ କିମ୍ବା
ହୋଇଅଛୁ ଏଥରେ ମତ ଦେଇ କାହିଁ । ଅତିରି
ଦେଇଲାଇସି କରିବାକୁ ଦେଲେ ବୁଦ୍ଧି ସମବ୍ୟ
ଦେଇଛି ଦେଇବାକୁ ମଧୁବାହୁ ଯେ ଅଭିନନ୍ଦ କିମ୍ବା
ଦରିଆରୀ ଓ ସମା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବାର
ଦୁଃଖ ଯାହା ସଜାନର ଜାଣିବା ଓ ମନେ ରଖିବା
ଦିତିହ ହୁଲା । ସେ ଯାହା ଦେଇ ଏ ଘଟାଇ
ଦେଇବା ମଧୁବାହୁର ପୁରି ଯେ ସାଧାରଣର
ଦିତି ଯହା ଦୂରି ଦେବ ଏଥରେ ତହୁ ମାତ୍ର
ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ବାଧାରେ କବନ୍ତି ପରି
“ଜଗମାସେ ଜବ ହୁଏ ଜଳପର ଜଳିବେ” ।

ପାତ୍ରମାତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଅଧିକାର ବନ୍ଦମାତ୍ର
ଦୂର ଦୂରକାର

୧୯୭୩

କାହୁ ଦେଖିଲାଏ ଯନ୍ମହି	୫୧୯
ମହୁରତା ପାଇପର ବୋଟ	୫୨୦
ନାହା କାହୁ କାହୁ ପାଇପର	୫୨୧

(କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ର)

CHEAP! CHEAP! CHEAP!
SCHOOL BOOKS.

Prescribed for the Collegiate
school and H. E. schools.

ଆବଳାରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ୩ ଘାରମୋହନ ଏ-
କାତ୍ତମ୍ଭାର ପଟ୍ଟମରାର୍ ବାଂଶଗଲ କାମକ ସ୍ଥାନ-
ରେ ଖୁସି ଉପାସ୍ୟ ଦେବତା ଶାଶ ଉଗବାନ
ଶାଶମଚନ୍ଦ୍ର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଶମଜୀ ସାତାଦେଖାଙ୍କ
ତିର୍ଯ୍ୟକ୍ତି ଓ ଉଗବାନ ଗୋଟିଲିବଦାଶ ଶବ୍ଦ
ଓ ଶମଜୀ ଉଧବାନ ଦେବତାର ସୁମଳମୂର୍ତ୍ତି, ଏହି
ପାଇଁକୁର୍ବ ଦାସୋପଶୋଗୀ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ଓ
ସେହି ସଙ୍ଗେ ଏକ ଅକ୍ଷୟଶାଳା କମ୍ପିଗାର୍ଥ କ୍ର-
ବୋଗୀ ହୋଇଥିଲା । ତାକୁ ଦୁଇତା ବାର୍ତ୍ତା
କମ୍ପିଦ୍ୱୀପ ଦେବାପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୩୦୦୦ ଥାର
ସହେ ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରମେୟର । ଏଣୁ ଏହି ଦରତ୍ତ
ସ୍ଥିର ଜିଜ୍ଞାସାର୍ଥ ପାରମାର୍ଥିକ ଦାତାଦ୍ୱୟ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦର
କର ଛାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବସ୍ତୁଜ୍ଞତା କରିଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିମବ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଦାତାମାତ୍ରେ ସ୍ଵପ୍ନ
ଆଭମାନୀକ ଉତ୍ସାହିତ ପ୍ରାଣରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ୍ତି
ଯାହା ସଥାପନୀୟ ସାହାଯ୍ୟ ଦାତା କର ଛାତ୍ର
ପାଇଁ ସମାଧା ଦରକୁ ।

ଯରିବେଷରେ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଯେ, ଥେଣୁ
ମହାମାନେ ଏହି ଦେବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୁଇଃ
ପ୍ରତିତ ହୋଇ ଦାନେତ୍ର ଦେବତା ସେମାନେ
ଅନୁପ୍ରଦ୍ୱାରା ତୁଳନାପିତାର ମାନମୟ ସ-
କ୍ରାନ୍ତି ଶୁଣୁଥିଲା କୌଣସିଲା ବ୍ୟାପ୍ତି
କର ଅଥବା କଟକ କୌଥରବଜାର କରାରୀ
ମନ୍ଦିରକ ଶାଶୁକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ୟାଙ୍କ ଠିକ୍-
ଶାରୀର ଗୋଟିଏକୁ ଅର୍ଥାତ୍ବାବ୍ୟାଙ୍କ ପାଇଲେ
ମୁଣ୍ଡ ଦେବ ରେ ।

କାନ୍ତାର୍ଦ୍ଦିନ } ନିଦେବନ
କଟକ } ବାରାଣୀ ଅନ୍ତାଭାଷକତାସଥାନୀ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶାନ୍ତି ପୁରୁଷକର୍ତ୍ତ୍ଵ । ଶାନ୍ତି
ନୃତ୍ୟ ଓ ଅନୁତ୍ୱ ପାପବଳିତ
ପ୍ରସାରିତ—ପ୍ରସାରିତ—ପ୍ରସାରିତ ।

ଏହି ଜ୍ଞାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ବାରକ, ପିତୃ,
ଦେଉଳ, ଅମର ଓ ପରିଶାନତାର ଉତ୍ସାହାର ସ-
ପ୍ରଦାନ ପୁଣ ଓ ଅନୁମାନାର, ଅଳାର୍ତ୍ତ, କୋଣ୍ଠ-
ବିଦ୍ରୋହ, ଅନୁପିତ ଉତ୍ସାହର ଉତ୍ସାହ ସମ୍ପ୍ରକାର
ଉତ୍ସାହ ସାମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅତିରିକ୍ତ ଅବସରରେ
କୁହା । ଏହା ଅପରା ବିଶେଷକୁଣ୍ଠେ ପରାପରାର
ଜ୍ଞାନ୍ୟ ପ୍ରସାରିତ ଦେବତା ସମ୍ପର୍କଦ୍ୱାରାକୁ
ଉତ୍ସାହ ଥାଇ ପାରିବେ କରେବାର ଅତ୍ୱଦ୍ଵ-
ପୃଷ୍ଠ ବିଜ୍ଞାନ କେବଳ ନିଃସ୍ଥାନର (ପାଇଁ
ବିପରୀତୀୟତେ) ଶେଷମାନେ ପୁରୁଷୀଗାମାନ୍ତର

ହୋଇ ନାନାପରିକାର ଜୀବନାବର କ୍ଷମତାର
କର ଶୁକା ବିହମାତ୍ର ଉପରାବ ପାଇ ନାହାନ୍ତି
ସେମାନେ ଅମ୍ବ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଏହି ନୃତ୍ୱକ ଜୀବନ
ବ୍ୟବହାର କଟକ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସୁମଳପାଇବେ ଏହା
ଅମ୍ବ ମୁକ୍ତବ୍ୟରେ ଶୀକାର କରୁଅଛୁ । ସାଧା-
ର ବଣକୁ ଅନୁରୋଧ ଯେ ଏହା ନବହାର କର
ବୋଗମୁକ୍ତ ଦେଇବୁ ।

ଏଥର ପଦ କୌଠାର ମୂଲ୍ୟ ୩୫ ଟା
ମୋହପର ପାଇଁ ଭାବମାତ୍ର ୩୦ ।

ଏହି ଜ୍ଞାନ୍ୟ କଟକପ୍ରଦେଶ ପିନ୍ଧାମାଳକ ସ୍ମୃତି
ଦୋଷରେ ଓ ଅମ୍ବର କଟକର ପାଇଁ ପାଇଁ
ଜୀବନାବର କଟକର ପାଇଁ ପାଇଁ

ନୁହେ । ଏହିପର କେତେବେ ବାଟା ପ୍ରଦେଶ-
ର ଦେବାରୁ ପାହଦାନ ସରକା କରିବେବୁ-
ଅଛୁ ଯେ, ସେମାନେ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରକାର
କେବଳର କଥାରେ ତୁଲ ମହିମାମାତ୍ର ପାଇଁ
ଶୁଣାଇବାକୁ ପାଇଁ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା
ବିଶେଷ କଟକ ଦେବକେ ଲାଗୁ ।

ସ୍ଵା ରୂପାର ବିଲିଟ୍ରୀ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ
ଦୁଇ । ୧୨ । ୪ । ୫୫ } କଟକପ୍ରଦେଶ ପିନ୍ଧାମାଳ } ଶାନ୍ତିପାଇସବର ସ୍ଵା
ଅଧିକ କଟକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୁହେ ! ନୁହେ ! ନୁହେ !!!

ବୁନ୍ଧାଣ୍ଡଭୁଗୋଲ ।

ଦୂର ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ ସମାବେ

ମର୍ଦ୍ଦ ୫୦ ।

ତ୍ରୈଂକମାଳ ସ୍ମୃତାଲୟରେ
ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମାନନର, ବର୍ଣ୍ଣାବୁଲର, ପରିପ୍ରାଣମେସ୍ତ
ର କମ୍ପ ପ୍ରାଇମେସ୍ଟରୁର ଲଂବଳ, ତେଣୁମୁକ୍ତ
ବାନ୍ଦୁପ୍ରଦେଶ ଓ ତର୍କର ବିଜ୍ଞାପନ, ଓ ଅଟଲାପ,
ଖୋଲମେସ୍ତ ପାଇଁ ପୁରମୁଖରୁରେ କଟକ
ବର୍ଷାବଜାର ପିନ୍ଧାମାଳ ସ୍ମୃତି ଦୋଷରେ
ଦେବକ ବହୁପୁରୁଷ ପାଇଁ ପୁରମୁଖ ରୀତିରେ
ବିଜ୍ଞାପନ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ରେ ଆଇପାରିବେ

ଭବନ୍ୟପାଇସବର ଦେବକ କରିବାର ପାଇଁ
ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାର ପାଇଁ

ଶାନ୍ତିପର ୩୦ ।

ଶାନ୍ତିପର ୫୫

ଦୂର ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ ୫୦ ।

ମାନନ କୌଠାର ବିଜ୍ଞାପନ ସେତେ ମୁହଁ ହେଲେ
ତର୍କର ବର୍ଷାବଜାର ୩୦ । କୁ ଉତ୍ତା ହେଲେ ଲାଗୁ ।

ଦୂର୍ଦ୍ଵୀପ ଦୂର୍ଦ୍ୱୀପ ସମାବେ କରିବାର ପାଇଁ
ଅରର ଦେବକ କୁଳମୁଖ ପାଇଁ କରିବାର ପାଇଁ

ଅଥବା ଦିନର ସକାରେ ଦିନର ନନ୍ଦାରେ
ହୋଇଗାରି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ଦୂର୍ଦ୍ୱୀପ ଦୂର୍ଦ୍ୱୀପରେ, ପାଇଁ
କାର୍ଯ୍ୟକରିବାର ପାଇଁ ।

ଏହି ବିଜ୍ଞାପନରେ ବାଟାରେ ବାଟାରେ ବାଟାରେ
ବାଟାରେ ବାଟାରେ ବାଟାରେ ବାଟାରେ ବାଟାରେ

ସାହୁର୍ଦ୍ଧିକ ସମାଜୀବିତିକା ।

४७५

ଗୀ ୨ ରିପ୍ ଲାଟେ କୁମର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ହେଉଥାଏ । ୧୦ ୨୫ ଦ ଅଣାଇ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଶାଳ ଏକବାର ।

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸੁਲਾਹਾ ਵਿਖੇ

ପ୍ରକାଶକ

三九

ମେଘ ଶାକପରେ ଅଛି ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦମତାବେଳେ
ଜନ୍ମେ । ବନ୍ଦିଗୀ ଜୀବିଷୁର କ୍ଲେଲ ଯୋଗେ
ଏହି ଲେମ୍ୟ ଗତ ପ୍ରାଚୀ ବାଳର ଅବମୁଦ୍ରା
କଲିବତାକୁ କାନେକ ଅଥିଥିଲ୍ । କାରିଷ୍ଟୁରର
ତଥେ କର୍ମାଳ୍ ସେହି ଲେମ୍ୟ କଲିବକୁ ପଠା
ଜିବାର ଅବମ୍ୟ ବରିଆତିର ଏକ ଖୋତାରେ
ତହିଁର ବଜା ଅବର ଦେବାର ଧାର୍ମିକ । ଦିଲ୍ଲାର
ହାତ ଅବଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଲାହୁବାନ୍ ହେବେ ।

ବଜ୍ରଲା ନାଗଧୂର ରେଳକୁ ମେଦିଷ୍ଟର
କାଟେ କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ କଟିବ ହାଟେ
ମେଦିଷ୍ଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଇମାର ଯେ ପ୍ରସାଦ
ମୃଦୁର ହୋଇଥିଲ ତହଁ ସମ୍ମାନ୍ୟ ସମ୍ମୁଦ୍ର
କଲେବଦ୍ର ବ୍ରତ ରେଳକୁ ଶାଖାଶହର କଣ୍ଠୀ
ସ୍ଥା ଅପିଷରୁ ହୋଇଥାଇ ଥିଲ । କର୍ତ୍ତମାଳ
କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାରେ ଘାହା କଳମ ମାତ୍ର
କଲ୍ପାନିହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ ଦେବ ସମେବ
କାହିଁ । ଶାଶ୍ଵତ ସଭାର ହାତରେ ଅର୍ଥକଳ୍ପନା
କାଥା ପାଇଲା ।

ବମ୍ବେଇରେ ଦେବତେ ପୁଣି ଏ ଟକ୍କା ବର୍ଷ
ମାଳ ଘାସ୍ତା ଘାଇଥାରୁ ଯେ କହି^୧ ଉପରେ
ହଜ ଏଣପାଣ୍ଟ ସାଲ ଜୀବା ଦୋଇଥାରୁ । ଗନ୍ଧ
ବର୍ଷଠାରୁ ସରକାରୀ ଫଳଶାଲିମାନଙ୍କରେ
ନିଜକ ଟକ୍କା ଦୀଅର ଦେବକା କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସୁବା

ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏ କେବଳମାନ କାହିଁ ଥାବିଲା ? ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏସମ୍ପର୍କ କୃତିମ କଲା ଅଛେ । କେବେ ଏକବି
ଅତ୍ୟାକ୍ରମ ଲଗୁଥିଲା କି ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏତେ ବିଚାର-
ଶଳ ସେ ଜୀବିମୁଦ୍ରା ରଖିଥାଏ ଯେ କି ସାନୁ
ବଦଳାଇ ଧରି ପଢ଼ିବାର ବାଟ କରେ ।

ଗତ ସ୍ଥାବର କୃଷ୍ଣ କହୁଛ ଓ ମୁଖଜିଲରେ
କିଶେଷ ଧୂଳ । ବାଲେଶ୍ଵରରେ କିନ୍ତୁ ଜାଣ
ଥିବାର କଣା ସାଏ । ଏହି ଥରକୃଷ୍ଣ ଓ କହୁ
ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ନଥାବଢ଼ି ଦେବୀ ମୋଧୁବଳର
ଅନେକ ସ୍ଥାନର ବିଲରେ ଏହି ଜଳ ଦୋଷ
ଥିବୁ ଯେ ଗତ ଶତବାହିତାରୁ ଦିନ ନ କମା-
ଗତ ଖର ଓ ଶୁଣିଲ ପାଇ ଦେବୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ
ଜଳ ବାହାର ଯାଇ ଲାହଁ ଏହି ଧାନଗୁରୁମାଳ
ଦୃଢ଼ି ରହି ଥିଲ । ଏଥିପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟକମାଳେ
ମହା ଚନ୍ଦ୍ର ଅରୁନ୍ । ଜଳ ଶୁଣିଲେ କ୍ଷତିର
ପରମାଣୁ କଣା ପଡ଼ିବ ।

ଶୁଣାୟାଏ ସେ କୁରବ ଗନ୍ଧିମେଥିତିଥାର
ସମ୍ବନ୍ଧେ ଦିଲାଳ ଗବର୍ଣ୍�ନ୍ମେଥିଙ୍କ ଚିଟକୁ
ଏହପର ପ୍ରୟାବ କର ଧଠାଇ ଅଛନ୍ତି ସେ
ତଥାଳ ବିଜ୍ଞାର ବଖଳ ଶ୍ରଦ୍ଧିବେ ନାହିଁ ମାନ୍ଦି
ଅଭିଭୂତ ବସନ୍ତ ମେରେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ବ ବାହୁଡ଼ାର
ଅଥବାକୁ ଦେବ କାରଣ ଦୌରାକ ବାଯୁ
ଅଭିନ୍ତ ଅଥବା ହୋଇ ଅଛି । ଏହିମଧିରେ

ଦେହେବ ସେଇୟ ଧେଇ ଥିବାକୁ ଅଧେଶ
ଦୋର ଅଛି ମାତ୍ର କିମ୍ବାତର ମନୀଦଳ ଧରାକ-
ର୍ତ୍ତନ ହେଉ ପରାଳ ସମଜାୟ ଖେଳ ନିଷ୍ଠାରେ
ବିକ୍ରି ବିଲମ୍ବ ହେବ ।

ଭବ୍ୟ ସହିମ ଗବନ୍ତମେଳା କେତେ ଗତି ଏ
ସମାଦପତ୍ରର ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ବନ୍ଦିଙ୍କଟଙ୍କ
ବଳଚରେ ଏକଷିରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରୁକ ହୋଇ
କରିଛିଥିରୁ ଜଳବ ହେବାକୁ ସମ୍ମରି ହବାର
ସହିମର ଶିଖା ଦୂରାଗର ତାରବେଳୁର ସାହେବ
ଆପଣା ଅଧିକମ୍ପ ହୁଲ କହେବୁରମାନଙ୍କ
ଏବ ସରକୁଳର ହାସ ଜଣାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି,
ବ ଏହିବ ଗବନ୍ତମେଳାଙ୍କାଥ ଅନ୍ଧବାର, ଅନ୍ଧ-
ଗଡ଼ ବଳେଟ ଏବ ପଞ୍ଚାବ ପେଟ୍ରୋଫଟ ଅନ୍ଧ
ଦିଶିବେ ଲାହି । ତରସାବୁରୁ ଦେବ ପଢ଼ିଗାନା
ସ୍ଵାଧୀନ ନର ପ୍ରକାଶ ଦରବାକୁ ଆହ ତଣ୍ଣିଲବା
ଦରହେ ଲାହି ।

ସମ୍ବଲପୁର ହିନ୍ଦୁପାତ୍ର ଗଜ ମାସ ତା ୧୯
ଓ ୧୯ ଛଞ୍ଚର ସମ୍ବଲପୁର କିମ୍ବାନ ଅଭାବର
ଏବଂ ଘରୀ ବାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ତହିଁରେ ଉତ୍ତରପାତ୍ରର ନିମ୍ନ ଲବିତ ଦୁଃ
ସଶୋଭିତ ହୋଇ ଅଛି ସଥା ।

୧। ମଧ୍ୟଦେଶର ପତ୍ର କରେଣନ୍ତର ବାନୀ
ଶ୍ରାବ ଗୋଲମାଳ ନିବାରଣ କରିବାକୁ ନ ଅବସାନ
ହେବିଲ ଉପଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଅର୍ଥାତ୍ବରେ ।

୨ । ମିଥ୍ରର ହଜୁମାଳ ପସାଦ ଓଡ଼ିଆ ଲୁଣ
ପ୍ରତିକିଳ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଜେଯୁଠୀ ଇନଧେବର
ର ଥାର ଦେବତ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦର ଜିଜ୍ଞାସା ଅନୁଗାମ
ହନ୍ତି ପ୍ରତିକିଳ ବିଦ୍ୟାଲୟମାଳଙ୍କର ପରିଦର୍ଶକ
ଥିଲେ ।

ଚହଣ ପରିଗନ୍ତ ତାକିର ଜମେବାର
ସୟ କୋଣାଙ୍ଗ ଦୁଃଖ କୌଣ୍ଡଲ ଏମ, ଏ, ଛ,
ଏନ, ପାତ ପରିଶ୍ରମେଣ ଧୂଳରେ ପରୁଥିବା
ଦିଦେଖୀୟ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଘରବା ନିମ୍ନକୁ ସେହି
ଧୂଳ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାର ଉକ୍ତା ବ୍ୟୁକର
ଏହି ପଢା ଶବ୍ଦାବାସ ଓ କିମ୍ବା ସେଷାଇଯର
କିଅର କରି ଉକ୍ତ ଗୁରୁମାନ ଫଳକିମେ ସହିତ
ସରବାରିକୁ ଅର୍ପଣ କରିବାରୁ ମାନ୍ୟବର ପ୍ରେତ
ଲକ୍ଷ ବହାଦୁର କାହା ପ୍ରଦଶ କରି ବନାନ୍ତି
ଥିବାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଶତାବ୍ଦୀ
କର୍ମିଶରେ କରିବାର ଉକ୍ତା ବ୍ୟୁତ ହୋଇ
ଅଛି ଏକ ଉର୍ଧ୍ଵରେ କି ୨୫ ଶତାବ୍ଦୀ ରହିବାର
ପ୍ରାତି ଅଛି । ଅଳ୍ପାକ୍ଷ୍ୟ ଜମେବାରକର ଏହା
ଅନୁଭବଶୀଘ୍ର ଅଛେ ।

କନ୍ଦିବଳ ଏହି ଗହିର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦାତବ୍ୟ
ତିଥିଲେଖିପୁରେ ମହିରେଖୀପୁର୍ବ ଏକ ପିଣ୍ଡାଶ୍ରମୀ
ବାହାରବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିତ୍ୟମ ହୋଇଥାଏଛି
କି ଯେଉଁମାନେ ମୂଳ୍ୟ ଦେବାକୁ ଅଜ୍ଞନ କେବଳ
ସେମାନ୍ତରୁ ବିହାରୀଖଣ୍ଡରେ ଜୀବିତ ଦୟାରୀର
ଏହି ଦୟାମାନକୁବାରେ କର୍ମଚାରୀ ହେବାକୁ ତେଜି
ଦିଲି ଏହି ବାନର ଦ୍ୱାରାତାଳମାନଙ୍କର
ଦାହାର ଚାରୀ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତା ହେଉଥାଏ : ମାତ୍ରା
ମେତ୍ରୀ ବଲକଲେଜ ଦ୍ୱାରାତାଳ ତିଥିଲେଖିମାନଙ୍କ
ଏହିତ୍ୟମ ପାଇବାକୁ ଉତ୍ସୁକ ଅନ୍ତରକଳକୁ ଅନ୍ତର
ସେମାନେ ବହେଚନ୍ତା ହେଲୁ ଓ ଧାର୍ତ୍ତିତ
କହୁଛି ଓ ପାହାର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଅବସ୍ଥା ଦାତାତ ପ୍ରଶ୍ନ
ହାଜି ଦରକ୍ତ ଦରବା ଦର ନୁହେ : ଏ ତବନ୍ତି
ଦିମାନେ ବାପୁବରେ ହୃଦୟବାଜି ଅଟିଲି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ପ୍ରତିଦିନ ଶର୍ଷ ଶେଖୁରୁ
ସେମାନେଙ୍କ ମାତା ପା ରମେଶ୍ ବାବୁଙ୍କ ଉତ୍ସୁକମାନେ
ବିଜ୍ଞାନେର ସତର ଧାରରେ ହୃଦୀ ଫୋର
ପ୍ରଯୁକ୍ତିକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମାଳୟରୁ ଅର୍ଥ ୦୭
ଦିଅଛି । ପରିଚାରର ସମ୍ମାନ ଦରବୁ ବିଶ୍ୱାସ
ସାଧାରଣ କିମ୍ବନ୍ତେ ଉତ୍ସୁକମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର-
କୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବହୁବାର ବାଢ଼ରେ ବାଜି-

ବା କୁଟୁମ୍ବମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଯାଏ,
ଦିଅନ୍ତି ରହି ରୁ ଉଠା କାହିଁଦେଇ ଅବଜିଷ୍ଣୁ
ସେମାନେ ଦେଖ କରନ୍ତି । ଉତ୍ତାର ପଞ୍ଚମାନ
ଶିଶୁ ପ୍ରତିଦିନକୁ ପ୍ରାୟ ୫୦୪ । ଏକଟି ଶ୍ରୀ
ମୂଳିକାଙ୍କ ଶିଶୁଙ୍କ ଦାରପଣେଥିଲୁ କର ଦସବାର
ଶିଶୁ ଅପଣା ପାଖରେ ରଖିଥାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ
ଦଳଦେଲେ ହଜା ଦେଇ ବିଲକ୍ଷଣ ବେଳଗାର
କରନ୍ତି । କିମ୍ବା ଠକ୍କ ଆଜିକାର କହେ ।

— * —

ସମୟ ବର୍ଷ ପ୍ରଦେଶରେ ପାଞ୍ଚାଳି ପାଇଲା-
ଆଜା ଅଛି ସଥା, ହୋଇଲା, ତାହା, ପାଞ୍ଚାଳ,
କର୍ବମଧୁର ଓ କଟକ । ପ୍ରଥମ କୁଳ ଆଜିଲ-
ଆଜା ବଡ଼ । କୁଣ୍ଡେଳକରେ ପ୍ରାୟ ଜ ୩୦୦ ଲ
ମାଗଲ ଅଛନ୍ତି । କହି ପାଇଁ ପାଞ୍ଚାଳ ଓ
କର୍ବମଧୁର । ଏହୁର ପାଇଲାଜାଳାର ଜନମ-
ଜୀବ ପ୍ରାୟ ୨୫୦, କଟକ ପାଇଲାଜାଳା ସବୁ-
କୁ ଖେଳ । ଏଠାରେ ସନ ୧୯୬୯ ସାଲ
ଅକ୍ଷସୁରେ କୁଣ୍ଡେଳ ଏବଂ ସେହି କର୍ବ ଖେଳରେ
କୁଣ୍ଡେଳ ପାଇଲା ଥିଲେ ଅକୁ ହରିଜିତ ପାଇଲ
ଥିଲାକୁ ଏଠା ବ୍ୟପ୍ତି କାହାର ଟ ୧୮୯୯ କି
ପରିଅଛି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଇଲାଜାଳା ମଧ୍ୟରେ
ଦୋଳିବାର ବ୍ୟେ କାହାର ଟ ୧୦୦ ଲାଗୁଥାଇ
ଅଛୁ ଉନ୍ନତାକରେ ଏକଥିଲ ଟିକା ଏକ
କହିଛ ଜାଳା ଏହି ।

— 1 —

ଲିଙ୍ଗ ସାହିସବସ୍ତ୍ର ଅପଣା ଦଳପୁ ଲେବଳ
ଏବେ ଧରନର୍ଥ ଦର ନାହିଁ କୁଳବଳ ବହିବାରୁ
ଯମର ହୋଇ ପରମର ପଥାନ୍ତିଷ୍ଠାରେ ମଜା
ମାଝର ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀଙ୍କ କୁମ୍ଭ ଚନ୍ଦ୍ର ପୁରୁଷ
କାର୍ତ୍ତିଭୂର ଶ୍ରୀମା ଦର ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ଏବ ଏକମଧ୍ୟ-
ରେ ନୃତ୍ୟ ନାହିଁ ଦଳର ସବ୍ୟମାନେ ଜିମ୍ବୁ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ସଥା ।

କର୍ତ୍ତା ପାଇସନ୍ୟ — ଉତ୍ତର ମହି ଓ ଚିତ୍ରମୁଦ୍ରିତ ଲୋକାଙ୍କ

L021 6330954

କୁଳା ଅଳ ଦୂରପରାଗ—ପଞ୍ଚକ ସମ୍ପଦ
ବଳ ମନ୍ଦିରର ଲୁହପରାଗ—୫ ଦଶକ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ—ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟାମଣ

卷之四

ଶିଳ୍ପ ପଦ ହେଉ—
ଅତେମ୍ବରନେଥାଟେ—ତାଙ୍କଠେଣେ ଏ ଦେଖ ଦେଖିବା
ମାନନ୍ଦ ହାତ ଦୁଇ—ଲୁହାଦ ଛାତ ଦେଖିବା
କର୍ତ୍ତ କର୍ତ୍ତ ସାରିବା—ଦେଖାରେ କାହା ଦେଖିବା

ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ାମା ପ୍ରଦେଶରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ା ହଜାର-
ରଖି ସବୁ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସମାଜ ଅଛି ।
ବିନାହ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ାରେ ଏବଂ ବାନ୍ଧି
ବିବିଧ ଜୀବାଳଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏ ସମାଜ ଚେଷ୍ଟା
କରି ଥିଲେକ ପରିମାଣରେ ସଫଳ ହୋଇ
ଅଛି । ସବୁ ଅନୁଭୂତିରେ ଗତ ବର୍ଷ
୧୯୭୭ ବିନାହ ହୋଇଥିଲ ସେ ରହିଲାମାତ୍ର
୧୯୭୮ ଟରେ ବରର ବ୍ୟସ କ ୨୦ ବ୍ୟକ୍ତି
ରତ୍ନ ଏବଂ ୧୯୭୭ ଟରେ ଜଳାର ବ୍ୟସ
କ ୨୭ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ା ଥିଲ । କେବଳ ୧୫ ଟରେ
ବର ଓ ଜଳାର ବ୍ୟସ ଦିଶବର୍ଣ୍ଣରୁ ଜଣା ଥିଲ
ଯେଉଁ ଜୀବିତ ବିନାହର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଜଳର
ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ପଢିଥିଲ । ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ
ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ାମାନଙ୍କ ହିତରେ ବିଲାପଣ କିମ୍ବାକା
ଅଛି ସେମାନେ ଏବଂ ଘରରେ ଦେମନ୍ତ ପଥକ-
ମୀ ଅନ୍ୟ ପରିମାଣେ ଦେମନ୍ତ ସମାଜ ଶାସନରେ
ଦିଶବର୍ଣ୍ଣ । ଏହାର ପ୍ରଦେଶରେ ପରିଚୟ ।

ଏ ନୂରବସ୍ତୁ ଧ୍ୟାନମୋଦଳ ଏକାଡ଼େମୀ
କାମକ ପଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଥାକ ଶିଖିଲାର ପଦ୍ୟାଳୟ
ଅବାରୁ ତହୁଁ ଜମାଲେ କ ୧୦ ଗ ଲ, ଏ,
କୃପାମଧ୍ୟାଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇ ଥିଲୋ ଉତ୍ସବର
ଦେବତା ଟ ୫୦ କା । ପ୍ରାର୍ଥିକ ମଧ୍ୟରୁ କେହି,
ଅକ୍ଷୁ ଦେବତାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଅଛିଲୁ ଏବଂ
ଦେହି, ଦେବାର ଅଛିଲୁ । ଏହିମଧ୍ୟରୁ ତେବେ
ଶାରୁ ଅକ୍ଷୁ ଲୋକ କ, ଏ, ଧ୍ୟାନକରସବା
ପଦ୍ୟାଳେ ସେବେ ଦୂରର ସହାୟେ ଏହି
ଧୂପର ଦେବତା ଏଣିକ ଅସକଳେକ ପାପ
କରେ ତ କହେବ । ଏହା କବି ଦେହ ଯେ-
ମନ୍ତ୍ର ଉଚିତେଜାତୁ କରଇ ଉହବେ କାହିଁ କାହିଁ
ଦିଦ୍ୟା ଫଳା ମନ୍ତ୍ରରେ ଲାଗ ଦେବାର ଦୂରକ
ଏହି ଧୂପରୁ ଅରମ ପହାରୀ । ତେବେ ଜୟ-
ଜ୍ଞାନାଳ୍ପଦମ ଦେବତା ଦୂରପାର୍ଶ୍ଵ ଲାଭପାଶ
କେତ୍ର ହେଲାନନ୍ଦର ଦେବତାଙ୍କୁ ଶାତଧାର
ହୋଇ ଗ୍ରହିନୀର ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ଉପାୟ ଦେବ-
ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବ । ତେବେ ତେବେ ଉପାୟର
ଅହବ ହେବ ହାହିଁ ଶାତ ହତାତ ଦୂରଲୋକ
ଦେବା କା ନକ୍ଷା କରଇ ଆଳବାର ବାସନା
ଦେବ ଦାତା ପର୍ବ୍ରି ଦେବା ହସ୍ତର ।

ଏ ହ୍ରେଷ୍ଟର ନୟାକରୀ ଏବେ ପ୍ରଦଳ ହୋଇଥିଲା ଏବେ ମୁଖ୍ୟମ ହେଲା ଏବେ ଯେ ଏକ ସେମାନଙ୍କ ବାଠିଯୋଗି ହେଲା ।

କ୍ଷେତ୍ର ବାରିବମାସୁଧା ଉତ୍ତରପୂର୍ବାମାନେ ଦ୍ୟୁତି ହୋଇ
ଥିଲେ । ହୃଦୟର ଛାତାରୁ ଯେହଦିଳ ସଜ୍ଜା
ହେଲକୁ ଜଳ ଶୁଣି କାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଦର୍ଶନ
ମାନ୍ ଏ ହାଳର ସାଙ୍ଗକଳ ଅବଶ୍ୟାକୁ ଅସିଥିଲା ।
ଏହି ବର୍ଷରେ କେତେ ମୁକରରେ ଘାର ହେବାର
ଶୁଣା ସାବ ମାତ୍ର ଚାଲୁଥିଲା ଏହି ହୋଇଥିଲା
ଏ ପରେ ଜଣା ଯିବା ; ଏ ନଗରର ଅଭୟାରି
ମନ୍ଦିରରରେ ସକ୍ଷୁଧକ ମାଣୀ ଘୁରାକୁ ଫେରି
ଶିଥିରେ ପାଇଦୋଇ କି ପାଇ ଦୂର ଭିନ୍ନଦିନ
ପଢ଼ି ରହ ବହୁତମ୍ଭୁ ପାଇ ସ୍ଥଳେ ଏବି କେତେ
ପାତତ ହୋଇ ମର ଗଲେ । ମିଳନିବିଗଳିଟୀର
ଉତ୍ତରପୂର୍ବମାନେ ଏବି ମାଜଖ୍ରେଷ୍ଟକ ; ଅଦେଶ
ମନ୍ତ୍ରେ କେପଟା ଓ ସବ ଜେପଟିମାନେ ମୁହୂର୍ତ୍ତନ
ଏହି ଗୌଣବେମନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାର କରି
ଦେଇଲା । ପ୍ରତିକର୍ଷ ଘାଟବାଲକର ଏହିପରି
ହୁଏ ଓ କୌରମ୍ବ୍ୟ ଘଟିଲା । ଭଥାତ ପୁରୁଷ
ଅଭିନ୍ୟକମନ୍ତରେ ସତର ହେବାର କନ୍ଦୋବନ୍ତି
ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ଆହୁର୍ମାର ବିଷୟ ଘଟିଲା ।

ଶର ପ୍ରାପନମୀ ସମୟରେ ଦରଦର ସ୍ଵର
କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ତଥା ବୋଇ ଶାମରେ ସେହି ଜକା
ଏକ ହୋଇଥିଲ ବେ ମୋହଦମାରେ ପୁଣ୍ୟ
ଜଳର ପୋଲିଷହାର ଖଲାର ହୋଇଥିଲା
ଜାଗ ଓ ପ୍ରାମାୟ ସୁଲିଷକାର ଗୁଣ
ହୋଇଥିବା ଜାଗ ଦୌର ସୋଧି ହୋଇ
ଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃତ ଜଳଥାତେବ ବେଶମାଳକୁ ମଧ୍ୟରୁ
ଲୁହିଛଣକୁ ଦଶବର୍ଷ ଲେଖାଏ । କୁରକାଳୀନେ
କଥିର୍ବ ଲେଖାଏ । ଏବକଣକୁ ଆପଦର୍ଷ ଓ
ଅର୍ଜ ଏବକଣକୁ ଦୂରଦୂର କଥାର ଦଶ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏବକଣକୁ ଅବଧାତିକ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଦଶପାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଜଣେ ମାତ୍ର ଏ ଜଳର ଲେବ । ସେ ମୁଦେଇ-
ବ ପଡ଼ୋଇ ଓ ଜଣେ ପ୍ରାହୃଣ ଜମିବାର ।
ମୁଦେଇ ଘରେ କେବେଳ ଅଳକାଇ ବନ୍ଦକ
ପେରଥିବାରୁ ପରୀକଳ ଅନୁରଗି ଅଳଗ୍ରା ଆଜ-
ଳର ଦୁଇବାର ଡକାଏବ ମାନକୁ ଅଳାଇ ଡକା-
ଏଇ କୁରାର ଥିବାର ସାହୁତ ହୋଇଅଛ ।
ଡକାଏବର ଅବ୍ୟକତିର ଦୂରରୁ କେବେଳଜଣ
ଡକାଏବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାହୃଣ ଜମିବାରର ଜଣେ
ପ୍ରଜା ପରେ ବାସକର ବିହ ବୈଶାର କର
ଆଇଥିଲେ । ପୋଲିଷ କବନ୍ତ କରିବା ସମୟ-
ରେ ସେହି ପ୍ରଜା ଜମିବାରକୁ ଭାବା କରିବ

ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦେଉ କା ଅଳ୍ୟ କୌଣସି କାହା-
ଗରେ ହେଉ ବେତେବଜନ ଅସଂସ୍ଥ ଲୋକ
ମାନଙ୍କ ନାମ ବଜାର ଦେଇ ଥିଲା । ଏହି ସମ-
ସ୍ଥରେ ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲରେ ତୁରଙ୍ଗ ମୂଳୟାଧିଷ୍ଠତ
ଅମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରା ଏକବିନ୍ଦୁ କରି ବିନ୍ଦୁ ପୁରୀ
ଜିଲ୍ଲର ଗୋଲିସ ଅସଲ ମୁଦାର ମାନଙ୍କ ପ୍ରକିଳ
ହସ୍ତରେଖା କି ବରିବାରୁ ଏହିଜାଇ ଧୋଲିସ ଉଦ୍‌
ଦ୍ଧ ପୂର୍ବକ ମାର କରିମବ କରି ମୃଦୁଗାମାଟକୁ
ଚାରିବ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଅଳ୍ୟା ଅଛିଲା
ଜଳାଏଗିଯାଇଁ ବିନ୍ଦୁକୁବର ଜଳାଏଗ କରି
ଥିଲେ ବୋଲି କର୍ତ୍ତମାକ ନିଃନେହରୁଷେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଅଛି ।

ସମ୍ବଲପୁର ସତ୍ରକାଣ୍ଡମଣ୍ଡଳ

ସମ୍ବଲପୁରର ସରବାରାଗା ଓଡ଼ିଆ କବି-
ଜୀବନେ ହିତ ଦେବା ବିଷୟର ନିଖ ପ୍ରଦେଶର
ଯଥାନ କମିଶନରେ ଅବେଶ ବୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ବଲପୁରବାସୀମାନେ ଛଣ୍ଡିଆ କବିତାମେହେଳା
ବେବୁନ ପଠାଇବାର ପ୍ରେ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି-
ପୂରେ ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ଏକ ଦୃଢ଼ିତ ସରା
ବାର ଥିବାର ସମ୍ବଲପୁର ହିନ୍ଦେଶ୍ଵରୀରୁ ଅନ୍ଧ-
ବହୁବ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇ ପାଠକମାନଙ୍କ
ଶିଖିବା ବାରାଣୀ ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ସଥା—
ଗତ ୧୩ ଜାରିଖ କିମ୍ବା ସମ୍ବଲପୁରର ଶ୍ରୀପୋନ୍ଦିତ
ଦେବକ ମନ୍ଦିରଠାରେ ରାଖି ପରିଚାରିତ
ମନ୍ଦିରେ ଏକ ସରା ହୋଇଥିଲା । ସର୍ବାଳଚର
ପରର ସବୁ ଶ୍ରୀର ଅନେକ କେବ ତୁ-
ପୁର ହୋଇ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ବୋମନାଆ
ଦୁ ସମ୍ବଲପୁର ଅସନ ଶଫର କରିଥିଲେ ।
ମାମାକ୍ଷୁ ତଥ୍ କମ୍ପିଶ୍ରୀର ବାଦାତରକର ଭବ
ବିକର୍ତ୍ତିକ ବିଷୟର ଆବେଦ ବରୁଦ୍ଧରେ ଭାବ-
ର ସହମାକର କଣ୍ଠିକ କେଜିକରି ଏବଂ
କମ୍ପିକିଧିକ ଶ୍ରୀକୁ ପଠାଯିବା ସବାପେ
ମର୍ତ୍ତ୍ଵ ଦରଖାସ୍ତ ଲିଖିଲା ହେଲଥିଲା ତାହା ଜାରୁ
ରାରେ ସଖାଦିକ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ଧରିଥର ମିଶ
ହୋଇଥିଲା ପାଠ ବିଲେ । ତଦନକୁର ସମ୍ବଲପୁର
ବାଦିପୁର ଉତ୍ତର କାନ୍ତି ମାନକର ମତ ପ୍ରଦତ୍ତ
କଲେ । ସମସ୍ତେ ଏକ ବାହିରେ ଜାରୁ ଦର-
ନ ଅନମୋଦନ କଲେ ।

ଏବେ ସମ୍ମାଦକ ଥରଣୀଧର ଗାୟକ ପ୍ରସ୍ତର
ମରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସେବାନ୍ତ ହୋଇ ସବୁ ଉଚ୍ଚା
ହେଲେ ।

୧—“କୁଟୀ ଅପଳ ବଜାୟେ ତେଥେ ଏହିରେଣ୍ଟରେ ସମ୍ପଦ ହେଉ ।

—ଏହିଥରେ ପ୍ରଧା ଅଧିକ ଦରଖାତ୍ମକ
ଏକ ଶ୍ରେ ଲେଖାଏ, ପ୍ରତ୍ୟେବ ତଥରେ ନିଯନ୍ତ୍ର
ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେତେଷ୍ଠାଣ
ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥକା କରିବେ ଯେ ସେମା-
କେ ପାଖା ସବୁ ପ୍ରାଣଜୀବିତ କରି ଛନ୍ଦ୍ର ଅଧିନିଯମ
ଅଧିକଳ ଚିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଗୁଡ଼ଗ କରିବା
ଦସ୍ୱରେ ବାଚାନ୍ତୁବାଦ କରିବୋ । ସବୁର ମର
ଶ୍ଵର ଦେଇକୁ ସେହି କରି ଲୋକମାନଙ୍କଙ୍କ
ସାଧକ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ପରେ କୁନ୍ତି କାଶିଲାହ
ଧନ୍ତ୍ରାବଦ ମହୋଦୟକ ନିକଟକୁ ପଠାଇ
ଦେଇବ ।

“—ଏଠାରେ ସମ୍ବାଦକ ଅଳ୍ପଶିଥର କାହା
ଲେବାରୀକାବର ଶୁଣର ଅପ୍ରତି କହିବେ ।
ତଥମାନଙ୍କର ଦାଗଙ୍କ ପାଇଲେ ସେ ସବୁ ଏକ-
କ କରି କିମ୍ବାଟିଛି ଅବଶ୍ରୀର ଲେଜକେବଳ କାହା-
କୁହକ ଫମଳ ପଠାଇବେ ।

ଏ—ଆଜିଶ୍ୟକାମ୍ବ ଦେଖୁ ନିବାହ ନିମକ୍ତେ
କୂଳା ସଂଗ୍ରହ କରିଯାଇ ଅପରି ଧର୍ମବିମ ସାଙ୍ଗ
କରି ଦିଲାକରେ କଥା ହେବ ।

— ସବୁରୁ ଖୁଲ୍ଲା ଅପଳ କଲିବା ସବାଟେ
କୁଠ ଟଳା ଦେଇଛିରେ କୁଣ୍ଡ ନେଇ କିମ୍ପାତ୍ମ
କର ଶାହି ?”

ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଗାନ୍ଧୀ ।

ସକ ୧୯୫୪ ଶାଲରେ ବିଜ୍ଞ ପ୍ରଦେଶର
ଲୁକମାନେ ସେତ୍ତାପୂର୍ବକ ମେ ଯେ ସଥାନର
ପରାପରାଧିମାଳା କର ଅଛି ଏହି ପରାପରାଧିରେ
ଯତେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥାଏ ତହିଁର ତାଳିକା
ଲିଖିବା ସଜେହରେ କାହାର ଅଛି । ଏପରି
ପରାପର ମୋଟ ବ୍ୟୟ ଲାଗୁ ହେଲାର
୧୫ ଟଙ୍କା ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଆଇବାର ଟଙ୍କାର
ପରାପର ବ ସହିଲ ବସ୍ତୁରୁଷ ବିବରଣୀ
କାହିଁ ବ୍ୟୟର ନାହିଁ ତହିଁର ମୋଟ ବ୍ୟୟ ୧ ଟଙ୍କା
ଦେବକାର ଶତା ଅବଶେଷ । ଲାଗୁ ହେଲାର
କାମ ନିମ୍ନ ଲିଖିବ ବ୍ୟୟର ବ୍ୟୟର ହୋଇଥାଏ

થાયન અક્ષામલાચે	ટ ૧૦૭૩૦
શ	ટ ૧૧૧૧૨
ક	ટ ૭૪૮૭
શાળા	ટ ૧૬૭૭૭૭

ଦେବତ ଶାର୍କାର୍ଟ ଏହିବା ଉତ୍ସବ ବସନ୍ତଛତ୍ତ ଯେ ଅମ୍ବଳ
ମୁଖରେ ଦିନଭାତର ରେ ଦିନପରିବର୍ତ୍ତନେର ଦେବାକୁ
ବାପୀ ଏବା ମର୍ମରେ ପାଲିଯାମନଙ୍କରେ କାମନକାବ
ଦେବାକ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିଲା । ଦେବତକ ଦିନେଟି କବ୍ର
ସମ୍ବରେ ଅଗର ଦେବା ସମସ୍ତରେ ଏହିର ଅଭିଭାବା
ଦୟାଧିକ ।—ଦେବା ଉତ୍ସବ ।

ଶ୍ରୀକୃତିବଳେ ମୌଳିକ ଉଦୟରେ ଅହେମନ ପୁରୁଷ
ମୁଖଭାବର ବିଶେ ସାକ୍ଷାତ ବହି ବାମପଦ ଓ ଅଭିଭାବ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଶ୍ଵାସମୁଦ୍ରାରେ ମନ୍ତ୍ର ସାତ୍ତ୍ଵିକୀୟ ପୂର୍ବଜୀ କର୍ମଗୀ
ବିଜ୍ଞାନେ । ସାତ୍ତ୍ଵିକ ଏକମରେ ଯାତ୍ରାର ହିନ୍ଦୁଣ ମନୋମୋ
ଯୋଗ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରକାଶ କହି ମୁଖଭାବ ବାଜୁ ବଳେ ଯେ
ହତ୍ଯାକାରୀ ମୁଖ ଶ୍ଵାସମା ପତ୍ର ତାହାକର ହିନ୍ଦୁଣ ଦୁଃ
ଖେତ୍ର ପେ ଶର୍ତ୍ତ ଏକ ପଥରେ ଅଭିଭାବରେ ପଠାଇ
ଅଛି । ସାତ୍ତ୍ଵିକର ଅସୁଧାରୀ ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୂର୍ବଜୀବାର୍ଯ୍ୟ
ପେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବ ଜୀବାୟ ଅଭିଭାବ ବହିଭାବ ପୁରୀ
ବିପ୍ରକେ ଥାଇ ।

ପ୍ରସକତି !

ପଢ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ନିରାମଳ ନିମ୍ନଲୋକ ଅମ୍ବୁ-
ମାକେ ଦାସୀ କୋହୁଁ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ଭୁଲକାଶିଷ୍ଠା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟୁ
ସମୀପେଷ—

ମାନ୍ୟବର ମହାପ୍ରେ । ।

ଅନ୍ତରେ ସିନ୍ଧେରାରୁ ଦରକାର ପରିମା-
ସମ୍ବନ୍ଧରେ “ଦରକାରୋଟ” ନିମ୍ନେ ଜଳଲ-
ଗିଛି ମହାଶୟମାନେ ଦାଳ କର ଅଛି ଅତି-
ଏକ ଅପରା ଏହାରୁ ପଢ଼ିଥାଏ ଦର ଦାଳ ୫
ଅମ୍ବମାଳକର ଉତ୍ସାହ ବର୍ଦ୍ଧନ କରିଲୁ । ସଥି;

ଶ୍ରୀ କବିପତି ପ୍ରବରାଜ ଟ ୧୯, ଶ୍ରୀ ବେ-
ହାରହାତ ମିଶ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ପଢ଼ସଙ୍କ
ଟ ୧୯୮୫ ଲେଖାଏ; ଅଛନ୍ତି ଆଶ୍ରମୀ, କବିବ୍ୟା-
କାବ୍ୟ ଅଗ୍ରପତ୍ର, ଗଜାଧିକ ଥାର୍ଗ୍ଯାର୍ଥ, ବାଧାକୁଣ୍ଡ
ଅଗ୍ରପତ୍ର, ଅଭିନନ୍ଦ ଅଗ୍ରପତ୍ର ଟ ୦୯ ଲେଖାଏ
ଅନ୍ତରୁ ଅଗ୍ରପତ୍ର, ଅଛନ୍ତି ନନ୍ଦପାତ୍ର; ବାମବୁଝ
ନହାଅତ୍ତ, ଉଷ୍ଣର ଦେଖ, ଲାଭାୟତ ଲକ୍ଷ, ଚି-
ନ୍ଦ୍ରମଣି ଲକ୍ଷ, ଚଣେ ବିଦ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର, ଦାତରଥ
ପ୍ରବରାଜ, ବାଗୀରଥ ଦେଖ, ଭାଣୀକାଥ ମଦା
ଆହ, ଦାଉଦଳ ପରତା, ଚନ୍ଦ୍ରର ଲଦନ ଟ ୦୧
ଲେଖାଏ କୃତନ୍ତ ଅଗ୍ରପତ୍ର, ମଣି ଗୋଧୁର
ଟ ୦୧୦ ଲେଖାଏ ଏପରି ଲବନ ଟ ୧୦ୟ
ଅଧୁର ହୋଇ ସମ୍ମାନକବ ଶିକ୍ଷଣରେ ଏହି ଏ
ହୁଏ । ବିଭାଗର ବରମାନଙ୍କ ମନୋମୋହନ-
ର୍ମଣ ଭାବର ପାଠ୍ୟଗ୍ରହଣ । ୧୭ । ବିଶ୍ୱମତି

ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର କନ୍ଦ
ସଂଖ୍ୟା ୧୭୭

ମହାଶୟମ ।

କାହାରକୁ ଦେଖିଲକୁ କୌଣସି ସବୁ
ଶ୍ଵରରେ ତୁମ ହେବାକୁ ଦେଖିଲେ ଅମ୍ବା
କେ ପ୍ରକଟଣରେ କାହାର ପ୍ରକାଶାଳାଦ କର-
ଥାଏ । ପ୍ରାୟ ସାର୍କରିବସ୍ତୁଧଳ କାଳ ଦେବ
ଅମ୍ବାକେ ଶଶ ଅସଥାନ୍ତରୁ, ଏ ଜଗତର ସ-
ମ୍ଭାନ୍ତି ଜମିଦାର ଶୟକୁ ବାରୁ ଦେବାନ୍ତଙ୍କାଳ
ପଣ୍ଡିତ ମହୋଦୟ ଗାହାର ଶଶେ କରିଥିଲୁ
ଅସରଣ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଲାହା ବିଜ୍ଞାନିକରେ
ବିଚାରଣ କରିବେ । ଅମ୍ବାକେ ଦେଖି ସଖା
ହେଲୁ ସେ, ବନ୍ଦୁହବସବ୍ୟବାର୍ଗୀ ପରିଷମ ଏବଂ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅର୍ଥର ବିଜ୍ଞାନ୍ୟରେ ସେ ସ୍ଵକାର୍ଯ୍ୟ ସାକ୍ଷ-
ନରେ ସନ୍ତକାମ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

କଳୟଗରେ ଥାଇଛି ଏକମାସ ଧର୍ମବୋଲ
ଦିନ ହୋଇଅଛି । ଶାଷକାରମାତ୍ରେ କହିଅଛନ୍ତି
ତପଃ ଘରୁଁ କୁଳୟଗେ ଦେଖାଯାଏ । ଜୀବନରୁ ତେବେ
ଆଶରେ ମହିମା ଉଣ୍ଡାପଣେ ଏହି ପରମା

ପୁରୁଷ, ଦାଳର ନଥରେ ଗାଗାଦାଳ ସଙ୍ଗ-
ହେ ଏହିଏ ଧ୍ୟାନିତି କରି ଶୁଣି

ଗ୍ରେଟ୍ । କାଳି, ଶାଖାକାଳୀ ଅଛି, କାତାଦା
କାନ୍ତ ପରଂ ଦାନଂ କି ତୁମଂ କି ବିଷ୍ୱାସ ।”
ଏହି ସୋମବାର ଦିନ ଦେବ ଦେବ
ଶଲ୍ଲଗଥାପ ଦେବଦର ଶ୍ରୀ ଶଶୀରୂପାତ୍ମାର
ଶ୍ରୀ ବିକ୍ରିଷ୍ଣୋପଳେଷେ ଦକ୍ଷିଣାଜଳ ପଣ୍ଡିତ
ଦେବାଶ୍ରମରେ ଏଠାକାର ବୃକ୍ଷର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ
ଶୁଭ୍ରତରେ ଅମୟକ କରିବାପାଇଁ ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା
କରିପାଇଁ ଥିଲେ । ତଦିନକୁର ଫଳାହାରିତ ହାତ
ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିନୀୟେତ କରି ସାଥୀଯେ
ଦିଲିଗା ଏବଂ କବକଷ୍ଟାଦସବ କାତାଦାକ କର
ଅଭ୍ୟନ୍ତି ଦେଖି ଅମେମାନେ ଅଜନ୍ତର ଦେଲୁଁ ।
ତାକୁ ଶୁଭ୍ରତକୁ କାହାରର ଗାତା ଦିନରସ
କାମ୍ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । କାଳକୁ ଶୁହୁଁ ପଣ୍ଡିତ
ଦେବାଶ୍ରମକର ଶିଦୁର ଧର୍ମନ୍ଦିମେହିତ ଅ-
ନୁଷ୍ଠାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସାର୍ଥ ହୋଇ କହିବାକୁ
ଦେବ ।

ଗୀରା ଓ କ୍ଲାପବଳ କଳୟୁଗର ମୋତ୍ତମାତ୍ର
ଦୋଷ ଅନୁହବ । ତୁଳାରହାସ୍ୟ ବରବାନ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର କାବଳ ଘୋର ଓ ଭେଗର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ବନ୍ଦେଳି ମେତ୍ର । ସଂଧାରବେ ଆଜ ମନ୍ତ୍ରସଂକ୍ଷିପ୍ତ-
ମାତ୍ରକେ ଘୋର ଓ ଦୈଗ ଏକାକରେ କରୁଥେ
ଯାଧନ କର ପାଇବେ, ତାହା ସେ ନିଜ କାବ-
ଳରେ ଅଭିଷ୍ୱତ୍ତ ସଜରଚୂପେ ହେବାର ପାଇ
ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଦେଇ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଗୀରା

କେ ଶୁଣିବା । ଲୀଗାରେ ଯାହା ଛାତ୍ର ମାତ୍ର
ଭାବବିଚରରେ ଜାହା ଦୃଷ୍ଟିନାକାରରେ ସପାଢ଼ି ।
୩/ଜାନତେରୁଥିପାଇ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ସାନୁକାବ ପ୍ରଧା-
ନସୁଳ ଜାଗବର ବିଜ୍ଞାନମୂଳିକରେ ବୃତ୍ତବ୍ସ୍ତ୍ର କରୁ
ଜାଗବିବର ଅଗବ ଥାର୍ଥିକ ପରିମାଣରେ ପ୍ରତି-
ବରିଥିଲେ-ସବସା ହୁଏବିବା ଆଜାବୁ ଯାହାକୁ
ଏଠାବୁ ଯିବାରୁ ପଡ଼ିଲା । ଜାହାକୁର କ୍ଷେତ୍ରର
ସବକୁଣ୍ଡଳ ଗେଷ-ର ଯାଇ ପାରିଲେ କାହାଙ୍କି
ଅର ବେହି ସେ ବାହାକୁର ଅବଳୁ ହୋଇ
ଫୁଲୀ କରି, ସେ ସମ୍ମାନକା ମଧ୍ୟ ଲାଗି
ଅଛବି ଥିଲେମାନେ ଅନେବ ଏକବୁ ଅନ୍ତରୁତି
କହି ଅସେଇବୁ । ଶକ୍ତେଯୁ ବେହାଦରର ଅମ୍ବ
ମାଳକର ଉତ୍ତର ଅଭାବ ପୂରଣ କର ଗନ୍ଧା ଓ
ବିକ୍ରିର ପାଇ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଜାହାକୁର ବାଜାର
ବିଳେବର ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍‌ଦେଶ ଆଜାରେ
ସାଥୀ ୨୦୦ ପୁଣ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ । ମୂଳ, ଅନ୍ତର,
ଅନୁବାଦ, ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ଟୀକା ଓ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର
ସୂଚିପଦ ସମକଳ । ତୁମେବାରେ ପ୍ରକାଶ କି ମହା-
ଅମ୍ବ ପ୍ରକାଶ ଯେଉଁ ମୂଳ କିର୍ତ୍ତିଶ କହି ଅଛନ୍ତି
ଜାହା ଜାହାକୁର ମହିଳା ହୃଦୟର ପରିମାଣକ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପଦ୍ମମଣ୍ଡଳୀ—ଗୋକୁଳ-
ଦେବାଳୀ ଦୂର୍ଧ୍ଵାତ୍ମକ ନାଥଦୟତିର । ଗୋକୁଳ-
ଦେବାଳୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ର ଖରିର୍ଜା । ଶାହୁବାବୁ
ଅଛି, ଗୋକୁଳ ସୁଗାରୀ ହେଲେ ଆଜିଯ ଶାହୁ ପା-
ଠିର ଅବଶ୍ୟକ ରଖେ ନାହିଁ । ପଣ୍ଡିତ ଚେ-
ବାହିଲାଲଙ୍କର ଗୀତ ପ୍ରତିବିଷ୍ଣୁ ମୁଦ୍ରା ବଳି-
ମାଳକର ପଞ୍ଚରେ ମାହେତ୍ର ସ୍ମୃତିଗ କହିବାକୁ
ଦେବ । ବିନାମଳକର ଏତେବଜ୍ଞ ଏବ ଏହେ
ସନ୍ଦର ଗୋକୁଳ ଧରିବରଙ୍ଗ ହେବା ଅମେଜାକେ
ରହିପୁଣେ ପ୍ରାୟ ଦେଖି ନାହିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧର
ଲହର ସବୁଶ ନୀତାର ଗ୍ରାହକ ସଂଝ୍ୟା ଦେ,
ଅନୁଭନ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ରିକ, ଉହିରେ ଅଛି
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଗୋକୁଳ କାହିଁ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଧର୍ମ ଲିଙ୍କ
ପ୍ରେସରେ ସମସ୍ତବର ପ୍ରାପ୍ତି । ସତରଂ ଏକା-
ଦୂଶ ଗୋକୁଳ ସୁପ୍ରସର ବାହୁମାୟ । ଶର୍ମୀପାତ୍ର

ଶ୍ରୀ ଅନୁଗମୋଦିତ ଚକ୍ରବଜ୍ରୀ
ଲା ୨୭ ମିଳ, ଜୁଲା ୧୯୫୪ ।

ମାନ୍ୟବ ଜୟକୁ ଉତ୍ତରାପିତା ସମ୍ମାନ
ମହାଶୟ ବମ୍ବିଷେଷ
ମହାଶୟ !

ବିମ୍ବଲାଖିଳ କେରଳ ପଞ୍ଜାବ ଉତ୍ତରପାଞ୍ଜାବ

ଏହି ପ୍ରାନ୍ତରେ ସମ୍ବାଧାଳୟଙ୍କ ଜ୍ଞାତାର୍ଥୀ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ବାଧକ ହେବାକୁ ।

“ଜ୍ୟୋତିଷ ନାଥମାନଙ୍କର ଉପକୟାଳୀ
ଦିନକର୍ମ ଦୋଷରେ କି କା” ଚକ୍ରଧର
ବଥୁବର ଏହି ପ୍ରଶ୍ନରେ ଏ ସଙ୍ଗରୁ ଯେଉଁ
ଦୂରତର ମାରଦ୍ଵାଲ ଜନ୍ମିଷ୍ଟଙ୍କରେ ୨୦୧୦୦୫୦
ଜାର୍ଯ୍ୟକାରେ ଅସ୍ତ୍ର ଦୂରଗୋତ୍ରମ ଭାର୍ତ୍ତାଳକ୍ଷାର
ଓ କପିରଦ୍ଵରର କଦମ୍ବାଶୁଷ୍ଠା ମନୋବୟମାନେ
ମୂଳବିଷୟ ଜ୍ଞାନଦେଖ ଦେବକ ଜ୍ୟୋତିଷମା-
ନେ ବର୍ଣ୍ଣନର ନୃତ୍ୟ କବାର ଯେଉଁ ପ୍ରତିକଟି
ଦ ବର୍ଷଅବରୁଦ୍ଧ ହାତା ଅସାଧା ଅଟେ । ସେମା-
ନେ ପ୍ରକୃତରେ ସଙ୍କଳିତ ଅଟି । ପ୍ରମାଣଂ
ଯଥା, କହୁକେବର୍ତ୍ତ ଘରଗେ ମୁହଁଖ୍ୟେ ଦଶ-
ମାଶ୍ୟେ—

କର୍ମସଙ୍କର ଦୋଷଶ ବନ୍ଧୁପୁ ଶବଳାତ୍ମୟ ।
ଦ୍ୱାତ ଲାମାତ ସର୍ବଧାର୍ତ୍ତ ବୋ ବା ବନ୍ଦୁ ୦ ସମେ-
ଦିତ । ଦେବେନ୍ଦ୍ର ଲାକୁମାରେଣ୍ଠ କାହାଏ ହିଂସ
ମୋଖିତ । ଦେବାଶାର୍ଥେଣ ଶୁଦ୍ଧୀୟା ୦ ବନ୍ଦୁକୁ-
କାହିଁବୋତଜାଃ । ତେ ଗ୍ରାମଗରତାହେବ
ମନ୍ଦ୍ରୀରଧରସ୍ଵର୍ଗାଃ । ଯେବ୍ୟାତ୍ କାତା ଶୁଦ୍ଧ-
ୟା ୦ ସେ କାଳ ଗ୍ରାହିଣୋତତଃ ।

ଲକ୍ଷ୍ୟାବ ସ୍ରମାର ବରଜରୁ ଧ୍ୟା ପଣ୍ଡମାନ
ଦେଉଥି ଯେ ଅଧିକାରୀମାର ଜୀବଶରେ
ବୃତ୍ତଶିଖରୁ ଦେବ୍ୟମାରକର କର, ଏବଂ
ଦେବ୍ୟ ଜୀବରେ ଧୂପାରରୁ ଲାଗ ସନ୍ତୁଳ
ମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମ୍ୟରଙ୍ଗର ଦୋଷପାଦ । ଗ୍ରାମ୍ୟ
କଣ୍ଠମାନେ କେବାହିସ କାହିଁକ ଭାବ ଆଖି
ଦେହ କୃତନ୍ତ୍ୟ । ମେହେ ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନାକର
କହୋଇ କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଲେ ।

ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟଦାନେ ଏହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସେବନ୍ ଶ୍ଲୋକ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ଥରୁଣ୍ ଶାନ୍ତିକ
ଅର୍ଥ ଏହାକି ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନରେଣ୍ଟା କ୍ଷୁଦ୍ର-
ଆୟୁ କବି ଦେଖେନ୍ ପରିଚାର ଉତ୍ସବୀ
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ ହୋଇ ଗଣକ ଜ୍ଞାନୀ
ବିକ୍ରି ହୁଅଛି । ଗଣକ ଦୋଷ ଗୋଟିଏ ସୁଅଳ୍ପ
ଶେଷା କି ସ୍ଵର୍ଗେ ସୁବରନକର୍ “ତୃପ୍ତି” ଏପ୍ରମାଣେ
ଦିବାର ଦ୍ୱଦ୍ୱାରା କରି ନ ଥାନେ ।

ପ୍ରଦୂଷ ବେଳମାତ୍ରକ କେବ ଧର୍ତ୍ତ ପରିଜୀବ
କଲେ ଯତ୍ତ ସେମାତ୍ରକୁ ସବୁ ବୋଲିଯିବ,
ପ୍ରମାଣିତ ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସହିତାଦ୍ୱାରା କରିମାଆଯେ
ଯେ ଖୋଲେ— ବ୍ୟବସ୍ଥରେଣୁକର୍ତ୍ତବ୍ୟାସରେଣୁ
କେବଳକଳ ତ । ସର୍ବର୍ଗାଂ ତ ପାରେନ୍ତି

କାପୁଲେ ବର୍ଣ୍ଣିଷତ୍ତବସ୍ଥ । ଅର୍ଥାତ୍—ଗର୍ଭିଷତ୍ତବର
ବ୍ୟକ୍ତିଶରୀଳ, ଅନେକଦ୍ୱାରା ଚନ୍ଦ୍ରମା (ଅନେକାବ୍ଦୀବିଧାବି) ଏଇ ସ୍ଵର୍ଗର୍ଭ ଜୀବାଗ ଦୋଷରେ ବର୍ଣ୍ଣି-
ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାନେ ହାତ ଦୂଆଛି ।

୪୮

କରୁ ସଥର୍ମେ ଉଚ୍ଚଶାଳ ପାଇବୁ ନୁହେ
ପରିଧର୍ମେର ଜୀବନ୍ମୁହ ସଦ୍ୟ ପରିଚାଳିତ
୧୦ ମାଝାମ ୧୭ ଶୋତ ।

ଅର୍ଥାତ୍—ବରଂ ମନ୍ଦ ସ୍ଵର୍ଗର୍ମ ଦିଲ ଗାଆଁ
ସହନୀୟରେ ଜ ପରିଜୀବୁ କମ ହର ଲୁହେ । ପର
ଦର୍ଶକାଳେ ଜୀବିତ ଦିଲେ ଜୀବିତକୁ
ସବେଳି ପଛିବ ହୁଏ । କ୍ରାନ୍ତିଖମାନେ କେବାଖାଲୀ
ସ୍ଵର୍ଗର୍ମପରାବାଦ ଦର ଜ୍ୟୋତିରଗଣମାସକୁହୁ
ପରିଜୀବୁ ଦର୍ମ ଅତିରକ ବରମୁହାରେ ଧେମା
କରୁ ଅଛିବ ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଗମନା ଦସ୍ତଖାତ ।
ଏହି ପ୍ରମାଣରୁ ଯାଞ୍ଚ ଚୋଥ ଦେଇ ଅଛୁ ଯେ
ପର ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ଦବଜ୍ଞାନ ସ୍ଵର୍ଗର୍ମ ନ ଥିଲେ ଧେମା-
କରିବ ଜ୍ୟୋତିରଗଣକାହ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ପରିଜୀବୁ
କାର୍ଯ୍ୟ କୋଇଗାଇ ନ ପାଇବା ।

ଶିଖୁମୂର୍ତ୍ତ ସୁନ୍ଦରେଣ୍ଟା ହୁଏଥି ଗୁରୁ
କଲାଳା । ଅର୍ଥାତ୍—ଶିଖୁମୂର୍ତ୍ତମାତ୍ର ଯାହା
ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ତ୍ତା ଯାହାର ମୁକ୍ତ ବୃପ୍ରଭେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ହୁଏ । ଏହି ସୁନ୍ଦର ଶିଖୁମୂର୍ତ୍ତ
କଲାଳା କରାଯାଏ । ଯାହାଦେଇର ପ୍ରାଚୀନତା
କେ ଦେଖିଯିବୁ କବିତାର ଦୁଷ୍ଟରେ ଯାହା ଶିଖୁ-
ମୂର୍ତ୍ତଗୋଟି ମନେ ବରଣ୍ଣ ଯାହା କରି
ଦେଖିଯି ପଞ୍ଚମାନେ ଦେଖାଯି ସୁନ୍ଦର ବୃପ୍ରଭେ
ବସ୍ତ୍ରର କର ଦିଦି । ଦେଖରେ ପ୍ରମାଦ କରନ୍ତି ।
ଏହେତୁ ଏଣ୍ଟିକବୁନ୍ତି ମାନେ ଯାହା ଅପ୍ରମାଦ
ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବା ଯୋଗିଯି ନାହିଁ ।
ସତ୍ୱଙ୍କ ପଞ୍ଚମାନେ ପ୍ରକାଶିତାନ୍ତର
ଯାହା କରି । ପଞ୍ଚମରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତି
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଯାହା ଅପ୍ରମାଦ ବୋଲି ଅନ୍ତର୍ଭାବ କରି-
ବା ଅନ୍ତର୍ଭାବମନ୍ତରେ କରିବୁ ନାହିଁ ।

ଅତେବ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଦୁମରେ ଯତେ କୋଣ
ଜସମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପ୍ତ ହସିବୋଲା କଷ୍ଟପୁ ବନ୍ଦ
ଅଛି । ତାହାରେକେ ପ୍ରକାଶିତ ସ୍ଥାନ
ଏହିକୁ ପୁନଃମାନବର ଉତ୍ସେଧ ଦିଇବା
ବାରମାଳେ କଥା କହୁ ଯୁଗର ତେବେଳିକ ଥିଲେ ।
ଅମେମାଳେ ଏହି ପଣ୍ଡିତ ରୂପେ କି ପାଇଁ ଅଛି
ବନ୍ଦିକୁ ଘନ ବହନେ ବଳକାହାର ଅଧି କରୁଥିଲୁ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ କୋଣକଷ୍ଟ ନିଷ୍ଠମାନଙ୍କ ବା

ପା ୨ ରଖ କୁଳର ତଳ ଧାରେ ମଦହ
 ଏ କବଳ ଦେବାକୁ ଦୁଆ ତୋଷା ନ କର
 ପ୍ରତିବାନ୍ତକୁ ଶାକୁ ଦେବେ । ଲବ ।
 କବମ୍ବଦ ।
 ଲବ ଲରଦିନପୁର ଗ୍ରେଗୋରେକୁ ମିଶ୍ର ବର୍ଣ୍ଣ
 ସମ୍ମାଦବ ।
 ଅର୍ଥାତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାଦବ

ବିଜ୍ଞାପନ

ନୀତି । କର୍ମ । ନୀତି ।

ସାଧୁତେଣିଶ୍ଚ ନାମକ ନାନାବ୍ୟକ୍ତିଜୀବୀ ସ୍ମୃତି
ଦଳରଥାଦ୍ଵାରା ହଲ୍ଲୁପ୍ରକଳ୍ପ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ କଟକ
ପ୍ରମେଁଂଦ୍ରମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନପୂରେ ବିଷୟ ଦେଉଥିବ
ଯଥରତ୍ନରତ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଗମାନଙ୍କେ ଏଥରୁ ଜଣେଇଁ କି
ସୂଚନାରେ ବିଭିନ୍ନ ଉଚିତ ଏବା ପାଠ କଲେ ମା
ତ ହଲ୍ଲୁରସର ମୈତ୍ରି ହେବ ।

ମୂଲ୍ୟ	ବ୍ୟାପକ	୩୦୫
ମଧ୍ୟବଳୀ	ଶାଖାମାଧ୍ୟଳୀ	୩୦୯
୨୫ ୨୯		
୧୬ ସମତନ୍ତ୍ରପତ୍ର		
୩ କଟକ		

ଜାଦର ଅକ୍ଷୟ ମହୋପଥ (ବିଶେଷ ପଣ୍ଡାତିକ)

ମୁଲ୍ୟ ପ୍ରତିତିବା ଟେଂ କି ଗାସଲ ଟେଂ । ଅଛି
ଏହି ଶିଖିଷ୍ଠ ଧାରଣାରେ ଅନ୍ତର୍ଭାଗର ନାହିଁସି
ଏବାଦେବକ ଅନ୍ତର୍ଭାଗ ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭାଗ
ହେଉଥିବା ଏହି ଧାରଣେ ଯାଇ ଦୁଃଖ ନାହିଁ । ଏହାକୁ କାହାର
ଦ୍ୱାରା ବିଜେତା କରୁଥାଏ ତୁମା ସବୁ କୁବ ନାହିଁ । ଏବା
ଏହା କରୁଥାଏ ତାଙ୍କ । ଏହାରେ କାହାରିବାର ଉତ୍ସର୍ଗକ
ମଧ୍ୟ କଲ ଦୁଃଖ । ଏହି ଶିଖିଷ୍ଠରେ ବୁଝାଯାଇ ଅନ୍ତର୍ଭାଗ
ଦେବତାର ମୋଟ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାଗ ପ୍ରକାଶ ମୌଳିକ ହେବାରେ
ଯହାର ଉତ୍ସର୍ଗକ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭାଗରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଯାଇଛି ।
ଦେବତାରେ ଏହି ଦୂରିତ ଘୋଷଣରେ କହି ଏ ବନ୍ଦରରେ
ଅନ୍ତର୍ଭାଗ କରେ କରନ୍ତାମନଙ୍କ ପରିବା କରିବା ନାହିଁ ।
ଏହାକୁ ବାହୀନଙ୍କ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା । ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାଗ ଏହି ମାନ୍ଦ୍ରାମ୍ଭ ମୁଦ୍ରା ଫେରିଯାଇଛି ।
ଶିଖିଷ୍ଠ କହିବାରିଥିବା ଶିଖିଷ୍ଠ ସଢ଼ିରେ ପଠା ଯାଏ ଆବଶ୍ୟକ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

CHEAP ! CHEAP ! CHEAP

SCHOOL BOOKS.

Prescribed for the Collegiate school and H. E. schools.

JUST TO HAND.

To be had of the Printing Company, Cuttack.

କୁଳ ମାତ୍ରେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଦର୍ଶିକା ।

୪ ମୁଖ୍ୟ
ହଶ୍ଚାର୍ଥ

୨୯ ଜୁଲାଇ ୧୯୫୮ ମହି କୁଳ ସମାଦର୍ଶିକା । ମୁଖ୍ୟ ଉପାଧି ପରିଷଦ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ପାଇଁ

ଅଭିନ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦
ପରିଦେସ୍ ୨୭

ତାହାର ଜୀବନ ତେଣୁଟି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଥର୍-
ତୋଇବ ସାହେବଙ୍କ କାମରେ କାହୋଇ ଗ୍ରହ-
ରେ ଅଛିଯୋଗ କୋଇଥିବାର ପାଠମାନେ
ଜାଣନ୍ତି । ସେ ସବ୍ୟଥେଣୁ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପା-
ବାଇବ ବିଶ୍ୱାସରେ କମେଶକ ବସେଥିଲା । ମାତ୍ରମୁ-
ର କଣ୍ଠେ ପ୍ରେଟଲଟ ସମ୍ମିଳିତ ତାହାରୁ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବାହାର କର ଦେବାର ଶୁଣାସାବ ।
ଏକବିରେ ଧେମ ଦେବ କି ?

ମେଲରେ କିନରବ ଭାଟିଅଛୁ କି ପେଇଁ-
ସାକଳାମା ବିଳବିରୁ ଯାଇ ଅବୁନ୍ତି ଏବଂ ସାହାର
ଅବର ଅର୍ଥର୍ଥକାର ସୀମା ତାହିଁ ସେ ପ୍ରକା-
ରରେ କାହିଁଲାର ଅମିରଙ୍କ ପୁଣ ନୁହନ୍ତି । ସତ-
ତୁର ଅମେର ଅବଦୁଲ ରହିମାକ ରଂଗଜ
ସହାରୁ ବାବର ରାଜିକା ପାଇଁ ଅପର ଏବଜରକୁ
ସୁତ୍ତ ବୋଲି ଧାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ପେଇଁ-
ମାନେ ଏ ପ୍ରକାର କିନରବ ବିଳନା କର
ପାଇନ୍ତି ସେମାନେ ଥିଲା ।

ବିଲବତାର ବିଳାର ବାରପୁର ଜିଲ୍ଲାର
ସି, ବାନୁର୍ଯ୍ୟା ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଲକରେ ଅଛନ୍ତି ।
ମେତାର ଏକପ୍ରାକର ଅଧିକାରୀମାନେ ତାହାରୁ
ପାଇଲମେହା ସହର ବିଦ୍ୟ ପଦର ପାର୍ଥୀ
ଦେବା ସକାରେ ଅନୁରୋଧ କରିବା ଏବଂ ଜ-
ହିରେ ସେ ଲାଗ୍ନ କରିବାର ଏହିପ୍ରକାଶ ସମାବ

ଅସିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆର ଏକପ୍ରାକର ଭିନ୍ନ
ଭିନ୍ନ ତାହାରୁ ମନୋକାଳ କରିବାର ଶୁଣା-
ସାବ । କିମ୍ବା ବାନୁର୍ଯ୍ୟା ମହାଶୟ୍ୟ ସାହେବ
ହୋଇ ବିଲକରେ ଖୁବ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇବାର
କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ୟ ।

ବୁଦ୍ଧିଅର କୁମିଳରେ ପରସି ବୁଦ୍ଧିରୁ ତାକ
ପେଇଁ ଗଣ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କଥା ଲାଗିଅଛି
ତାହା ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରେର ଦେବାର ଶୁଣାସାବ
ଥିଲା । ମାତ୍ର କେବେକ ବିଷୟରେ ତାକ ଅ-
ପଢି କରିବାରୁ ସେବି କରିବ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିନୋବସ୍ତୁ ସୁତ୍ତ ଅଛି । ଏହିମାଝରେ ତାକ
ବିଲକରୁ ଏକଦେଖି ଟକା ର୍ଥ କରିଥିଲୁଣ୍ଟି ।
ଏହି ଗଣ ଦେବାରୀ ମହାଜନମାଜଙ୍କର
ଏବେ ଧର ସେ ଦଶକୁଟିର ଅବେଦନ-
ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା । କିନରତ ମହାଜନ
କର ଟକା ଉପିବାର ପ୍ରାନ ତାହିଁ ପର ?

ମତ ସ୍ପାହରେ କେବଳ ଏବଂ ତି କିନ୍ତୁ
ବର୍ଷା ଦୋର ଥିଲା । ଏ ସ୍ପାହରେ କୁଳ ଏବଂ
ଥର ମିରପେର ଛଡା ଘାନ୍ଦୀ ହୃଦୀ ଦୋର
ନାହିଁ ବୋଲିଯାଇ ଗାରେ । ଏହା ହାର ଅବଶ୍ୟ
ଦିପକାର ଦୋର ଅଛି କାରଣ ସେ ସ୍ତୁ କର
ଥୋଇ ଯାଇଥିଲା କର୍ତ୍ତମାନରୁ ଦେଇବ କିମ୍ବା
ଶାନ୍ତି ପାଇବାର ଅବାଦ ଯୋଗ୍ୟ ଦୋର

ଅଛି । ମାତ୍ର ସେଇଠାରେ ଧାର ଶାନ୍ତି ଅଛି
ଏବ ସେ ସ୍ତୁ ଶାନ୍ତି କିମ୍ବା ବର୍ଷା ଓ ବଢି ପାଇ
ଯୋଗେ ଏହାର୍ଥିକ ଦୋର ଅଛି ସେ ସ୍ତୁର
ଅଧା ନାହିଁ । ଏବ ବାଲିତାରୁ ଉଠାଣିଥ ବୁନ୍ଧେ
ଅରମ୍ଭ ଦେବାର ଜଣାସାବ ।

ବାଲାଧୁର ବାରିବର ବାନାର୍ତ୍ତ ନାମକ କଣେ
ଗୋପିତାର୍ଥ ଏବ ପଣ୍ଠ ବୁଲିରୁ ପଦାବାତରେ
କରିବା କର ମୁଲାକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଇ ଏବ-
ବର କର ଧର ଦେଇ ଥିଲା । କିମ୍ବା ତା
ହାଲକୋଟରେ କିମ୍ବର ଦେବା ସମୟରେ
ସେ ରକାର କଳ ଏବ ଜୁମାନଙ୍କ କରିବେ-
କାରେ ନିରୂପଧ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଦେବାର ମାନ୍ୟବର
ବିରୁଦ୍ଧର କିମ୍ବର କିମ୍ବର ଏବାର ପାଇବା
କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇବ । କରିବାର କର
ମୁଲାକ ପାଇବା ଏ ଦେଶରେ ଦେବାର
ବିରୁଦ୍ଧ ଏମନ୍ତ ଦେଇବର କଟ ମାହି ।

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାମକୁ ବିଳାର ଏହିମାଧରେ
ଏପଦେଶକୁ ଶୁଣାଗମକ କରିବାର ଶୁଣାସାବ-
ଥିଲା । ମାତ୍ର ବେ ଜାଣେ ବର୍ଷା ବିଳାର ଅଥବା
ବାରମ୍ବାର ଅର୍ଥର୍ଥକା ଶହର କମ୍ପ ହେଉ
ସେ ଶୁଣାଗମକୁ କ ଅଛ କେବଳ ଜାହାନରେ

କୁଳମାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧି ସେଠାରୁ ଯାଇଥିବା
ଡ଼ିଶା କରିଗ୍ମାନବେଳେ ବିଦ୍ୟାବିର୍ଭାବ କର
ଲେଉଛି ଯିବାର ପ୍ରେସ ତୋଳିଥିଲୁ ମାତ୍ରବେଳ
ମହୋଦୟ ତା ୧୯ ରଜରେ କଲିବଣାରୁ ଯାଇ
ଦିଇ ତା ୧୯ ରଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମାମୀ କଲେ କେ-
ଇହିଥିବେ । ଏଠାରୁ ଆମୁକଙ୍କ କଲେ କୃତର
ସାହେବ ଗତ ନିଜଲବାସ୍ତ୍ଵ କୁଳମାଲ ଯାତ୍ରା
କରିଥିଲୁ ।

ଏ କମରରେ ଖେଳିବା ଏ ସଂଗ୍ରହରେ
କହୁ ପୁଲ ହୋଇ ଥିଲା । ଦେଉବ ମୃଦୁ
ହାତୀ ଶାର ରୁ ଲାଗି ଥିଲା । ମିଛନ୍ତିଷାଳିଟି
ସର୍ବକ ହୋଇ ଜଣେ ଅବଧିକୁ ଜାହୁର ନିଷ୍ଠାକୁ
କର ଜାହୁରଙ୍ଗାନୀ ଦିବାଶୁଭ ଖୋଲ ରଖି
ଉପର ବାଧିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରି ଥିଲା ।
ଲେବିଗାନ କରଇ ଲାର୍ଡକ ପ୍ରାମବେଶ ଅର୍ଟନୀ
ଏହି ଠାରୁରଙ୍ଗା ଲାଗାଇବାରେ ଯେବେ ପ୍ରଦୂତ
ଅଛନ୍ତି ଚିନ୍ମୟ ପରି ତେବେ ନାହନ୍ତି । ପାଢା
ଯାଇମୁ ମାଟେବେ ତିଥି ପ୍ରଦୟୋଗ କଲେ ଏକେ-
କ ଭିପକ୍ଷାର ଦଶିବ ସନ୍ଦେହ ତାହିଁ ଏହି
ଅଷ୍ଟମ ଆଇବାର ଫଳିଷ୍ଟ ସବ୍ଦା ହୋଇଥିବା
ପ୍ରକେ ଅମ୍ବେଶକେ ଅନୁବେଶ କରୁ ଅଛି ଯେ
ଦେବିକ ଉପାସ୍ତ ସଙ୍ଗେ ଶାତ୍ରୁ ଜୀବନ ପ୍ରଦୟୋଗ
ପ୍ରକାଶିତ ମନୋଯାଗୀ କେଇନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶ ପରିବର୍ତ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମଜପୁର
ବିହିମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ଲାହୋଲାକୁ କରିଛି
କେବଳ ଦାଖାତୁରକ ନିରାକୃ ସେହି ଅ-
ଦେବଦଳଙ୍କ ପଠାଇକାର ପ୍ରିଯ କରିଥିଲେ
ବେଳେ ଅବେଦନପତ୍ର ଉପରିମାନ ପ୍ରଥମ ଭାବରେ
ପଠାଇର ଅଛି ଏହି ଅମ୍ବୁମାନେ
ପର୍ବତ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା
ଅବେଦନପତ୍ର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବ ଶବ୍ଦରେ ପଠାଇଲା
ଶବ୍ଦ ପଡ଼ୁ ଦିଲେ କିମ୍ବା ଶବ୍ଦରୁ ରହି-
କିମ୍ବା ସ୍ଵାକ୍ଷର ଯୋଗାଇବାରୁ ଅନ୍ତର ଦେଇଁ
ଏ ଅବେଦନପତ୍ରରେ ଅଥବା ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି
ହୋଇଥାକୁ କି ସମ୍ଭ୍ୟରେ ଲାଗା ସମକୀଣୀ ମଧ୍ୟ-
ଦେଶର ପିତରମନିକରନ୍ତ ଅବେଦନ କରିବା
କରିବା ପରିମାଣରେ ଅନ୍ତରର କୋଷ କରିବା
କେବେ ସମ୍ବନ୍ଧର କିମ୍ବା ତ ଜହାଂ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶବ୍ଦରୁ ଲାହୋଲାକୁ ମଧ୍ୟରେ ଆଗ୍ରହ କରିବା

ତେଣୁ ବନ୍ଦେନରୁ ଅଧିକରେ ରଖା ଯାଇ ।
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମୃତାନନ୍ଦ ମନ୍ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ପତ୍ରେ
ପ୍ରକାଶ ଦିଇ ।

୧୭୭

ମରୁମ ସ୍ଵର୍ଗମାଳକର ହବା ଦେଲେ ହେ
ଏ ନଗରରେ ହୃଦୟମାଳେ ମୁସଲମାଳଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ଯୋଗଦେବାରୁ ଏହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ବାଧାରେ
ଧର୍ମ ହେଉଥିଲା । ଅଛବ ଅଜ୍ଞାତା ଓ ଜାହାନ
ପୋର୍ଣ୍ଣ ସବରର କାନା ବଜାରରେ ବିବାହର
ବାଜା ଦିନର ପତିଯା ଏ ଏହି କରୁଥିଲା ଆମିମାନେ
ନାନାପ୍ରବାର ସୁଆଜିବାବାର ବିଶିଷ୍ଟ ଚାରୀରୁ
କିଲାଇଦିଅନ୍ତି । ଏବର୍ଷ କୁଣ୍ଡଳ ପଳକଟଳ
ଅନୁକାଳ ଦେଲେ ବଦଳିବୋଇ ଅସିବାରୁ ସେ
ଠାର ଭାବିଥା କୋଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ନଗର
ବାସିମାଳେ ସେମାଳଙ୍କ ଭାଜା ଓ ସ୍ଵର୍ଗଦର
ଅନୁବରଣ କରିବାକୁ ଯେ ଅନ୍ତର ଦ୍ୱାରା
ଦେଖ ମୋଟରେ ଭାବିଥା ବନ୍ଧୁ ଭାଗା କ
ଦୋର ବରଂ କରିବର୍ଷଠାରୁ ଦୂରକା ଦୂରି କୋ
ଇଷ୍ଟର ଏହି ପିଲାଟାରୁ ବଢ଼ାର୍ଥ୍ୟକୁ ବହୁତ
ପ୍ରାଣୀମୁ ଲେକି ମାବଜ, ଫାଗ, ଲାଲୁ, ବେରାଗୀ,
ମ୍ୟାଳା, ମୁହବାର, ଘରୋଟ, ଗେର ଇତ୍ୟାମ୍ଭ
ଦେଖ ଧାଇଲୁ ପୁଷ୍ପର ଦର୍ଶନର ମନ ବନ୍ଦ
କହୁଥିଲେ । ବୋଟାର୍ଟ ରଦ୍ଦିବେଳାର ଏପରି
କିମ୍ବା ରହାଇଲୁଛି ଯେ ପ୍ରତାପାନ୍ତ ଶ୍ରାବନେ
ମେଣ୍ଡିଅବ ଦାନ୍ତରେ ଭାମୋତ ଦରମର
କର ପରିଶେଷରେ ଉତ୍ସବାହାରା ହଳାହା
ହାଜରେ ପହାର ଭାଲୁ ପିଲା କଜାଇରେ ଦୂର
ଥିଲେ ଏବି ଏହି କରସ୍ତାନ୍ତ ତଥାରାମେ
ଧୂଳିଧର ସାହୀପ୍ରେ ଅବଧିକ ଦୋରିପୁନ
ମୋଟାଟା ଭାଜାମଧ୍ୟରୁ ଅନୁହା ଦିଲେ
ପଳକଟଳାଙ୍କ ଅନୁବରଣରେ ଏବି ଅଛି ସା
ପ୍ରାଣୟ ପକଙ୍ଗର ପ୍ରଥାରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା
ଏବି ଅସାଧାରଣ ଭାବରେ ଛାତିମ ଥିବେ ।
ବାବାଜାର ସକାହାଟ ଡତ୍ତାରଜାର ପରି
ଭାଜାମାଳ ଅନୁବର ସୁନ୍ଦର କୋଇଥିଲା ଏ
ଦରସାବଜାର ଭାଜା କରିବା ରସାଯନମନ୍ଦ
ଅନୁବର କରିଲ ବନ୍ଦୁଷ ବଜା କର ବିଶ୍ୱାସ
କରିବା ପ୍ରଥାର ପ୍ରାକରେ ରକ୍ଷାରତାରୁ ବ
ବାର ପରିଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇଥିଲା
ଏହିଗରରେ ଘୋମବାର ଅରୁନବୋଲ
ବାର ଶେଷ ହେଲା । ମରୁମ ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣବେଶ

କାଳରୁ ଦିନା ସ ୧୦ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରଇ ବସି
ଥାଣ୍ଡା ଏବଂ ଅପରାହ୍ନ ସମ୍ବାଦାରୁ ସହି ଦୂରି-
ପ୍ରତିକର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାରୁ ସାତା ହୋଇଥିଲା ।
ଏହିଲ ଅଟେବେ ଦୃଷ୍ଟି କି ଦେବକାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କର
ଅପାର ଦୂର ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏକଥିରେ
ପାଇଥା ତ ସୁଆଜୀ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପର ବହୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ
ଦେଖା ଗଲେ ହେଁ ଅର୍ଥାତ୍ ମରେ ଅଶ୍ଵତ୍ତାବାଜା
ଓ ଚାଲୁଆବାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଜାନ୍ତର ବକ୍ଷିକ
ବଜ୍ରବ୍ୟାପର ଦିନର ଅଟେ । କେବେଳ ଶ୍ରୀଲେ
ଏହି ଅଶ୍ଵତ୍ତା ଜୁଣୀ ଦୂରାଫତା ଏବଂ ଏକ-
ଗାନ୍ଧି ପ୍ରାରମ୍ଭେ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କେ-
ର୍ତ୍ତାରେ ପରାଇ ମଧ୍ୟରେ ଦିଲ୍ଲୀହିନୀମାର
ଭୁପନେଶ୍ୱର ହୋଇଥିଲା ମତି ସ୍ଵର୍ଗ ସହର୍ଦ୍ଦିନ ହି-
ବାରୁ ସପଳ ହୋଇଥାଇଲା ତାହିଁ । ଧର୍ମନ୍ତର୍ମାତା
କରିବାରୁ ଯାଇ ଏହିର କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହବାରେ
ଏହିକି ପ୍ରତାପ ପାଇଅଛି ଯେ ଅନ୍ତର୍ମାତାବାରର
ମଜାରୁ ହେଲେ ଧର୍ମଭବ ଅନ୍ତରୁ ହେଉଥାଇଲାକି
ତୁବ ପବଳ ଦେଇଅଛି ଏବଂ ଏହା ନିଷ୍ଠାନେବ
ଅନ୍ତର୍ମାତାବାର ଉତ୍ସାହ । ଏକାମ୍ବିଦମାତା ବାହୁଦି-
ବୁନ୍ଦୁକ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶକ୍ତି କମେ ଦୃଢ଼-
ଦେଇଅଛି । ସମ୍ପ୍ରେ ଅପରାହ୍ନ ଅପେ କରି
ମାରିବା ଏହି ଏକବିଦ୍ୟାରେ ଉତ୍ସାହ ଏବଂ
ବାହୁଦିବ ପାଇଛା । ମୁଁ ଏ ସମ୍ବାଦର ଜଣେ,
କେବା ଥିଲେ ଏହି ହାତାଙ୍କ ପରମର୍ପରେ ସମ-
ଧେ ଗୁରୁଥିଲେ ବୋଲି ଏଥିର ସବୁ କି ଥିଲା
ଏବେଳ ତଣେଁ ସମାଜସତି ନଦୀରାଗ କିମ୍ବା
ପାହାର ପରମର୍ପରେ ଝୁରିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ହିତ-
ର ଦେଇଥିଲା । ମୁଜନ୍ତି ଏ ମୁହଁରମାତା ସମସ୍ତଙ୍କ
ଏକବ୍ୟାପ ଉତ୍ସାହରେ ଦରବା ବାରଣ ଅମେମା-
ହେ ଅନ୍ତରେଷ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ।

✓ ମହାନ୍ ଜଳଦ୍ୱାରା ।

ଏହି ପ୍ରତିକ ପଦକ୍ଷେତ୍ର, ଅନ୍ଧୟ, ଶତକ
ମୁଣ୍ଡ ଯାଇବୁଛି ସହୋଧିତ ଟୀଗା, ଭାବଜଳ-
ଖାର ପଦକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ଧ୍ୟକାବ ଓ କଥକ
ବାଜ୍ୟ ଏହିର ଗୀ ଥାରୁ ବହାରାଜଙ୍କ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ହଙ୍ଗାରତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ଏହି ଏ କରିବସ ଘର୍ଷ
ପ୍ରେସରାବ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଅଛୁ । ଏ ପ୍ରତିକର
କୁଳକର ଉତ୍ତର ଗ୍ରେଜ୍ ପୁଗ୍ରାମ୍ ଫ୍ଲେଟ୍
ଏଥୁ ଉପରେ ବୁଲିବା, କି ପ୍ରକାବ ସୂଚିତ,
ପରିଚିତ ପ୍ରତିକ ପ୍ରକାବ ଅଧିକାର କରିଅଛି
ଏହି ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶକ ଏହି ଚାହାନ୍ତି

ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଜ * ଏ ଏକତ୍ରେ ବସେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦିତ ଅବଶ୍ୟକ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ପ୍ରଦତ୍ତ କୋରାଥିଲୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୂଳ୍ୟ ଓ ବନାଇ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବେନାକେ ଏଥି-
ପରେ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡିବ କରିବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବୋଲି
ଲେଖିଅଛୁ । ବାସ୍ତଵରେ ତେଣୁଥାଏଇ
କେବେଳାଙ୍ଗ ସମ୍ମୁଦ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କୀର୍ତ୍ତି ଓ ଅନୁମାନ
ସହି ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲେବେ ସମାଜରେତେ
ତାନୁ ସେ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଗ୍ରେଷ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ଏହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇଅଛି ଏବଂ
କର୍ମାନୁମାରେ ଯେଉଁ କ୍ଷୁଦ୍ରିତ ସୂଚିପତ୍ର ସହି-
ଦେଇଲା ହୋଇଥାଏ ତାହିଁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇଥାଏ
ସେ ସେ ପଠନମାର୍ଗର ଯେତୋତେ ସାହାଯ୍ୟ
ନିମନ୍ତେ ସେ ଏକାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଥିଲାଜୀବ
ଶର୍ମ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡିବ ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି
ଆମ୍ବାନକର ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ଯେବେହି ଏହି
ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଖିବ ସେ ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବି ଧାରିବ ସେ
ପ୍ରହ୍ଲାଦର ଗାନ୍ଧି ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସରେ ପ୍ରଶାନ୍ତିତ
ହୋଇ ଜନ୍ମସାଧାରଣା ଦୀର୍ଘାର୍ଥେ ଏହି ଅମୂଳ୍ୟ
ଧର୍ମଗ୍ରହଣକୁ ସବାଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦର କରି ବିନାମୂଳ୍ୟରେ
କରଇଲା କିମ୍ବା ଉତ୍ସବରେ । ବାହ୍ୟରେ ହୋଇ
ଜାହା ସହିତ କରିବାରେ ଅବହେଳା କରି
ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ତୁମିବା ଯେବେହି ଯାହା
ଲେଖିଅଛୁ ବି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନୋଯୋଗ
ପ୍ରଦତ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ପଡ଼ିବେ
ବେ ଜାହାଙ୍ଗରେ ଗଣୀ ରହିବେ ଏହି କଥା
ଆମ୍ବାନକର୍କ ହିତିବ ଅନ୍ତର୍ଥ ଲାଗୁଥାଏ । ଅମ୍ବେ-
ନାନେ ଜାଣ୍ମୁ ଯେ ବିହାରୀ ବାହୁର ନିବିଷୟ
ତୁଳନାରେ ଜାହାଙ୍ଗଠାରେ ଥିଲେ ଲେକି
ଗଣୀ ଅନ୍ତର୍ଥ ମାତ୍ର ଜାହିଂଶୀର କାହିଁ ମନୋଯୋଗୀ
ଆନ୍ତର୍ଥ କୁହନ୍ତି । ଆଜିଦମାନେ ଏହି କେବଳ
ପରଶୋଧ କ କରିବାକୁ ଗଣୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ପରକୁ ହେଲା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ଦାନ ଦେବା-
ହୁଏ ଲେକିବୁ ଗଣୀ ହରିବା ଆମ୍ବାନକର୍କ
ଏହିପରି କଣୀ ଯାଇଥାଏ ଯେମନ୍ତ କି ଅଜଣାକୁ
ଜୀବିତ ଦେଖାଇ ଦୃବ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବାହୁ ଲମ୍ବିବାକୁ
ପ୍ରାତି ହୋଇ ବନ୍ଦବନ୍ଦ ବା ଅଭିଥିବୁ ପ୍ରଦତ୍ତ
ପରମାଣରେ ଯାଇ ଦେଇ ସମସ୍ତ ଜାର ନ
ପାରିଲେ ତେବେ ତୁଳନାର ପରି ହୋଇଥାଏ ।
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏହି ମଂକଟ ଅଭିନମ କରିବା ଅର୍ଥ-
ପ୍ରାୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପକାର କରିବାର ସମବିତରେ କୌ-

ଏବେ ବଜ୍ରପଳ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରି ଲାଭାନ୍ତି
ଏବ ଅମ୍ବେମାତ୍ରେ ଅବଗତ ହୋଇଥାଏଁ କି
ଦୟା ଗ୍ରହକାରୀ ନିକଟରେ ଉଷ୍ଣତ୍ଵର ହୋଇ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବିନା ଅଛି କୌଣସିବୁଥେ
ଏ ସ୍ଵପ୍ନକ ଲହ ଦରବାର ଉପାୟ ନାହିଁ ।
ଉଷ୍ଣତ୍ଵ ପାଇରେ ଦାକ ଦରକା ଯଥେଷ୍ଟ
ବଣ କଥମ କାହିଁବ ? ସେ ଯାହାହେତୁ ସ୍ଵପ୍ନକ
ଖଣ୍ଡିବ କେମନ୍ତ ଉତ୍ସମ୍ଭବୁଥେ ସମ୍ମାନିତ କୋର
ଅଛି ଉହିର ଉକାହରଣର ସ୍ଵରୂପ ନିମନ୍ତେ
ମୋଟିଏ ଶ୍ଲୋକ ଉହିର ଟୀକା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉତ୍ସାହ
ସହିତ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କଲାଇ । ସଥି—

ଶୋକଃ ।
 । । । ।
 ତମେବ ଘରଣଃ ଗପ,
 । ।
 ସବ୍ରାଦେନ ଜୀବତ ।
 । । ।
 କହପ୍ରସାଦାତ ସବଂ ଶାନ୍ତି,
 । । ।
 ଶ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରାଣ୍ୟସେ ଶାନ୍ତି । ୭୭

ହେ ଦୟା । ୭୦ ଏବଂ ସକଳତେଜି ଶରଦିଂ ଶତ,
ଦୁଇପଦାତାତ ପଦ୍ମା ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତି । ଶାନ୍ତି । (୧)
ପ୍ରାପ୍ନଦେଖି । ୧୩ ।

४०८

ତୁମେ ଯମ୍ବାଦେବ ସରେ ଜୀବିକାର ସବୁନେଥିଲେ କାହାରଙ୍କ
ଯୁଗବନ୍ଧବାନ୍ଦିର ପଦିତ୍ୟଳାଶ ସର୍ବଭାବେନ ସର୍ବାସ୍ତର ତାମୀ
ସୁରମେନ ପଦିତ୍ୟ କାହିଁ ଉଠିବିଲେ ପ୍ରାଣବାହୁ ପଦ୍ମନ
ବ୍ୟାମନସାର୍ଵାନ୍ଦିର ପଦେ ଚରମସ୍ତକବିଂ ଶାଖାକୁଠିବିଲେ ନିରାକାର
ପ୍ରାଣଦ୍ୱାରି । ୩୭ ।

ପାଦବ୍ୟାଜ୍ୟା

ଭାବେ କାହାରଙ୍କ ଗତି—ହେଉଳ ପାହାଦିଆରୁ
ଶୁଣଇ ପଥ, ସର୍ବଜୀବିନ୍—ସବୁପାରାଇଲେ, ଉଚ୍ଚତା—ଦେଖ
ଦୂରଦୟାଇଲ, ଅଥବା ଉପରଦଶୋଭା ଅଛୁଟ,
ଜୁମାଗାହ—ତାଙ୍କାଙ୍କ ଅକୁପୁକୁଳ, ପଦମ୍ ଶାଖ,
ନାନ୍ଦିଷ୍ଠ ପାଇନ୍ଦି, ଶୀତା—ପଦକ, ପ୍ରାଣୀର୍ଥ—ପାପୁ ଦେବ,
ଶାରଦା—ଅକୁଳ ଓ ଅକୁଳ । ୧୨ ।

ଅଜ୍ଞାନ

ହେ ଗରଇ ! ତୁମେ ସବିଗୋପବନ୍ଦେ
ସେହି ଧରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଶୁଭର ପରି !
ଜାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଦୂ ତୁମେ ପରମ ଶାନ୍ତି ତେ
କିର୍ଯ୍ୟାନ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେବ । ୨୨ ।

ବିଜ୍ଞାନବିଦ୍ୟାଜ୍ୱାଗ୍ରହି

ପୃଷ୍ଠା ଶେଷକରେ ହିନ୍ଦୁ ଦିଆ ଯାଇଥିଲୁ
ସେ ଦେବତାମାତା ପୁରୁଷର କିଛିମାତି ଖାଧି
କିମା ନାହିଁ, ଉଗରକ ମାସ୍ୟପକ୍ଷିତାଙ୍କ ବେଳାଚେ

କର୍ମନୂରୁଥ ଶୁଦ୍ଧ ବା ଅଶୁଦ୍ଧ ଯୋଜନରେ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ଏହି ପୂର୍ବବାସନା ବା ଦସ୍ତାବେ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ବା ଅଶୁଦ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ହୁଅନ୍ତି । ଏଥରେ ଏଥର ଅପରିଚିତବୋର ପାଇଁ, ସେ ତେବେ ଆହୁରେ ଅମୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତଥା ଅମୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତଥା ଅମୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷେଧ ଏପରି ଯେଉଁ ତଥାମୁକ ବର୍ଷା ଯାଇଅଛି, ତାହାର ଆର ସଫଳତା ବହିରୁ ବେହିରୁ ? ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାୟାଶକ୍ତିର ଗୁରୁତ୍ୱ କର୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତିର ଓ ସେହି କର୍ମର ପ୍ରକରୁଥ ଶୁଦ୍ଧ ବା ଅଶୁଦ୍ଧ ଯୋଜନରେ ଜନ୍ମପାଦୀନୀଳ, ତେବେ ଆହ ଜାବକ ପ୍ରକୁଷାର୍ଥ ରହିଲ ବେହିରୁ, ସେ ବେ, ଶାଶ୍ଵତ ତଥା ତ ନିଷେଧ ମାନି କଲ ପାଇବ । ଏଥିପାଇଁ ଶ୍ରଦ୍ଧଗବାନ୍ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ ହେ ଅର୍ଜନ ! ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଳ୍ପିତ ପଞ୍ଜି-ବଳରେ ଜାବ ଯଥାରୁକ ପିତ୍ତୁଳାପର ଶୁଦ୍ଧଶୁଦ୍ଧ କର୍ମରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଉଥାଇ, ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କରଠାରେ ଦୁମ୍ଭେ ସଂଗୋପାବରେ, ଅର୍ଥାତ୍ କାଷ୍ଟ ମନ ଓ କତକହାଶ ଘରଣ ପାଇ, ତାହା ଦେଲେ, ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ଅନୁପ୍ରତି କରିବେ । ଭାଙ୍ଗର ଅନୁପ୍ରତିକୁ ଶୁଦ୍ଧର ଛାଡ଼ିଲାନ କହିବ ଓ ଜହାଜନ ଜାଲିଲେ, ଅବଦ୍ଧା ଅଧିଶାର କାର୍ଯ୍ୟବହିତ ସମ୍ପର୍କରୁଷେ ନହିଁ ହୋଇ ଯିବ । ସତ୍ୟ ଦୁମ୍ଭେ ପରମଶାନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ପରି ମାନନ ପ୍ରାଣିରୁଷ ଶାନ୍ତିରୁଷ ଲୋଗ କରିବ ଓ ଉତ୍ସର୍ଜନକାରୀରହିବ ନିର୍ଦ୍ୟମ୍ଭାନ ବା ପଞ୍ଜମପଦ ମୋଷ ପ୍ରାଣ ହେବ ।

ଭୋଗେ, କିମାଦାରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଶରଣ ପଣ୍ଡିଲେ,
ତାରେ ସଂଗୋପନରେ ଶରଣ ପଣ୍ଡିଲେ,
ଭୁମେ ପଦ୍ମ ଧାର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୀଖ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବ ଓ ଜଳନ୍ତର ମୋଷ କାହିଁ ଦରବା
ମହାମା ପଚକ୍ଷଳ ମଧ୍ୟ, ଅଥାବା ଉଚିତ ପ୍ରମାନରେ
ସମୀଖ ପ୍ରତି ବିଷୟରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ଯେ
“ଶରପୁଣ୍ଡିଆହାନା” ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଦା ଶର-
ପୁଣ୍ଡ ନାମ ପୁରାତ, ଓ ପ୍ରକାର ଜୀବଜଳୁଙ୍ଗ
ଜିଶର ପ୍ରକାଶକ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜାହାନ-
ଠାରେ ସଂଗୋପନରେ ଶରଣ ପଣ୍ଡିଲେ,
ସମୀଖରେ ଦୁଃଖ । ୨ । ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଶକ୍ତି

ପ୍ରଥମ ଶୋଭା ଦେଖିଲୁ ଏହାରେ ଯାହିଁଛୁଟ ପଦକ
ମାତ୍ର ମାନବଙ୍କ ରଥ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ମାତ୍ର
ଶୀଘ୍ର ହିମ୍ବାସ୍ତବ କାହା ଜୀବିତରେ କିମ୍ବା ହୋଇଅଛି।

ହୁଳ ଅଳକୁ କେ ହାତେ ଦେଇଲେ ଦର୍ଶ ଦେବ
ପାଇଁ ପଡ଼ିଥିଲ ଏହି ମହାଦେବଙ୍କ ସେବା
ପୂଜା କଳ ଥିଲ । କର୍ତ୍ତମାନ ମହାନଈଣ ପା-
ଟଣା କରଦାମୋଜା ନିବାସୀ ଶ୍ରୀ ସହଜ ସାହୁଙ୍କ
ହାତ ସେ ଦେଉଳ ସମ୍ମୁଖୀନେ ନିର୍ମିଣ ଓ ପ-
ଲପ୍ତୁର କୃତାଦି ରମ୍ ଶେଷ ଦୋର ଗର୍ବୋ-
ମବାର ଶ୍ରୀ ମହାପରାଜ ପୁଣିଗୁ ହଜ ସାହୁ
ମହାଶୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଯେଷ କର ଅଛନ୍ତି
ଅନେକ ମୁହଁରା ଦୂରରୁ ଅର୍ଜନ ହୋଇ ଅସ-
ଥିବେ ଏହି ଅକଳରେ ବିଦ୍ୟାପୃଷ୍ଠାର ଗଲେ ।
ଆମେ ଶ୍ରୀମତୀ କାହୁ କଳିକାଶପୂର ଦାସ-
ଜିନିଧାରଙ୍କ ସହକ ହକ୍କ ସ୍ଥାପନ ଥାଇ ଗା
ମହାପରାଜ ରମ୍ଭାନ ଦେଉଳ କାର୍ଯ୍ୟାଦି ଦେଇ
ଆଜିନ୍ତା ସମ୍ମାନ ଦେଲୁ । କବି ।

କବେଦଳ
ଗଜମୋହନ ଚାଇତ୍ର ।

ମହାଶୟ ?

ଆପଣଙ୍କ ଜଗତ୍କାଳସାହ ପଢ଼ିଲାରେ ନିମ୍ନ-
ଲୁଖିତ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପତ୍ରରୁ କରି ଚିରବାସତ
କରିବା ହେବେ ।

ଆମ୍ବାଜକର ଲାବାଳକ ସତ୍ତାବାହେବ,
ଶ୍ରୀଅୟବିଦାମରେ ଥାପଣାର ଅଭିଭବକ ଓ
ଶିଷ୍ଟକ ଶା ବାବୁ ଟ୍ରେନେବି କାଥ ଚନ୍ଦର୍ଭୀ
(ଯେବ କଟକ ରେବେନ୍ଦ୍ର କଲେଜର ଗ୍ରୂପ
ଶିକ୍ଷଣ ଏବଂ ଉତ୍ତଳ ଦ୍ୱାରା ସମାଜର ଅନ୍ତରମ
ଆର୍ଥିକ ଅଠିନ୍ଦ୍ରିୟ) ମହୋଦୟର ସଙ୍ଗେ ଆପ-
ଆର ଲେ କର୍ତ୍ତିବ ପୁରରେ ପଢ଼ିଲା ସବ,
କହିବର୍ତ୍ତୀ ମହାଶୟକର ଛବାରପରିପାତା,
କିନ୍ତୁ ତେ ବିଦେଶ ଜୀବ କର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରାଣ୍ୟ
ମାଜଙ୍ଗୁଡ଼ ଶ୍ରୀପତି ବାବୁ ଡଗମୋହନ ଦାସ
ଓ ପାଦାକ ଅଧିକର କର୍ମମୁଖୀମାନେ ଭାରତର
ପ୍ରାଚିକ ଓ ଅଧିକକ ସମାଜକ ଅବସ୍ଥାର ଉତ୍ତ-
ରୀ ଓ ଅବଳତ ଏବଂ ସହ ଅବଳତ କି ପ୍ରକାର
ଜୀବାୟରେ ଉତ୍ତଳ ହେବ ସେ କିମ୍ବାରେ
ଗୋଟିଏ କୁଟୀ ଦେବାକୁ ଅନୁଶେଷ କରିବାରୁ
ପ୍ରୋତ୍ର କେବର୍ତ୍ତୀ ମହୋଦୟ ଏଠାର
ନୁହିଲ ତିର୍ଯ୍ୟକ ଓ ପୁନର ସତ୍ତାର କରେଇବର
ଆଜାବାଳକଗୁଡ଼ା ଓ ପ୍ରାଣ୍ୟ ଦ୍ୱାରାକାଳୀନ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ମହାନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସହୃଦୟ
କୌଣସି ଆମାର ଦ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମିତ ବନ୍ଦୀ ଏବଂ

ସକ୍ଷବ୍ଦ ସଂଖ୍ୟାବ୍ୟତ୍ତ ସମ୍ପାଦନଶୀଳ ଏବଂ
ବିଜ୍ଞାନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ ଉତ୍ସବ କିମ୍ବା ଅଗ୍ରମ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ସମ୍ପାଦନକୁ ଅବଗତ କରିବା ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା ।

ବାଲ୍ମୀମହାଶୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ ସନ୍ତୁ ସାମାଜିକ
ଜୀବନ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମବିଷୟ, ଧର୍ମଜୀବନ
ଉପରେ ଗଠିତ, ସ୍ଵର୍ଗଂ ସମାଜର ଜୀବନ
ଜୀବିଦାରୁ ହେଲେ ଅଗ୍ରେ ଧର୍ମଜୀବନ ଜୀବି-
ବା ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ସ୍ଵର୍ଗବେଦ ମନ୍ତ୍ରୋଦ୍ୟ,
ଆର୍ଯ୍ୟଗଣ, କରୁଥେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ବରୁଣ, ନବ,
ନନ୍ଦ, ପୁଞ୍ଚିତ ଓ ସେମାରସ ପ୍ରକାଶକ ପ୍ରୋତ୍ସହ
ବନ୍ଦକାଠାରୁ, ଧର୍ମଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କର କମର
ପରବ୍ରହ୍ମର ଉତ୍ସାହକାରେ ଉତ୍ସମାତ୍ର ହୋଇଥି
ଲେ । ଏହି ଉତ୍ସନିଷ୍ଠା କାଳରେ ବୃଦ୍ଧିଗଣ
ବରୁଥେ ସେହି ପ୍ରତ୍ୱାଙ୍କରେ କ୍ରୁହ୍ରକୁ ହୃଦୟପ୍ରବା-
ରେ ଅନୁଭବ ଓ ଧାରଣା ପ୍ରଶାରି ଅଛି ଭିନ୍ନ
ବିଭିନ୍ନ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି, ଏହି
ମଧ୍ୟ ସେ ଭିନ୍ନ ସନ୍ଧାନକ ପବତି ପରବ୍ରହ୍ମ ଉତ୍ସା-
ହାହାର ସେମାନଙ୍କର ସାମାଜିକ ଜୀବନ
ଏବେ ଭିନ୍ନ ଓ ପଥର ହୋଇଥିଲେ ସେ ବାଲ-
କଳ ପରି ବାକିକାମାକେ ଗୁରୁ ଗୁରୁକୁ ଜୀବ
ଶିଶ୍ରାତ୍ରେ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲେ, ଏହି ପ୍ରାଣ
କଷୟର ଦୋଷ ଗୁରୁଗୁରୁକୁ ଫେରି ଅଧିଳିପର
ସେମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶରେ ପରାମର୍ଶ ବାର୍ମି
ସଙ୍କଟ ଦେଉଥିଲେ; ଆହୁ ଗୃଷ୍ମପର୍ବତୀମାନେ କିମ୍ବା
ନର ଭାବେ କ୍ରୁହ୍ରକାଳ ଅଲୋଚନା କରୁଥିଲେ;
ଜୀବନେବ ଘୋଷେନ୍ଦ୍ରିୟମନ୍ୟୁ ସମାଜରେବରିକରୁ
ଜୀବରେ କରୁଥେ ବିବାହ ହେଉଥିଲେ; ଏହି
ପ୍ରତିଗୁରେ ବିଶ୍ୱାସ ଗୁହସାମୀ ଦେହ ଗୁରୁର
ଅଗ୍ରହ୍ୟ ଦୋଷ ସମସ୍ତକୁ ଧର୍ମ ଦାରିତ କରୁଥି-
ଲେ,—ଏହି କରୁଥେ ସୁରୁଷଗଣ ପ୍ରୀରଣଙ୍କୁ
ମର୍ଦ୍ଦାହା ଦେଉଥିଲେ; ଏହି କରୁଥେ ସୁମାତ୍ର
ସତ୍ୟପ୍ରତି ସୁତା, ନ୍ୟାୟମାର୍ଗ ଅବଳମ୍ବନ ଓ ସାଧୁ-
ତା, ସରୁଖ ଓ ଶ୍ରୀ—ଶାବଦର ହୃଦୟ ଥିଲେ,
ଏହି ଶାନ୍ତିକମାନେ ଭିନ୍ନ ଗରେତ ଓ ଜ୍ୟୋ-
ତ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିପର ଅଧୟୟନ କରି ଦ୍ୱୟାତ୍ମକ
କରି କରି ଥିଲେ ଏହି ସମସ୍ତକୁ ଧର୍ମ ଭ୍ରମ
ଓ ପରଲୋକରେ ଅମରକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବି
ପଦବ ଥିବାରୁ ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନମାରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହିତ
ଧର୍ମଧାରୀଙ୍କା କରିବାକୁ ଲାଭିବା ବା ଭ୍ରମ
ଦେଇ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କମେ ସେବନେବେଳେ
ଘୋଷିଣେବ ଧର୍ମଚର୍ଚା ଧର୍ମଧାରୀଙ୍କା ଓ ଯାତନ
କ୍ରୁହ୍ରଶବ୍ଦ ଶାବ ବ୍ୟବସାୟ (କେବଳ କ୍ରୁହ୍ରଙ୍କ

କାର୍ତ୍ତିବୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଳ୍ୟ କେହି କି କରିବେ)
ରେ ସରଖର ଦେଲୁ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଜାତ ସ୍ଵର୍ଗ-
ହୋଇ ଜାର ନିର୍ବିଶେଷରେ ପରିଶର ପରିଶର
ବାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ଦେବାକୁ ଲାଗେଇ; ଏବଂ ଧର୍ମହାରସୁ
ଗୁବି କେବଳ ପ୍ରାଚୀଶର ଦ୍ୱାରା ହେଲା;
ଏଥର ବି ଅଳ୍ୟ ଜାର ମଧ୍ୟେ ଦେବାଧୟୁକ
ବସି ଦୂରେ ଥାଇ ପରିଶର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜ ହେଲ
ତେବେବେଳେ କିମଣଃ ଜାଗାୟ ମାକଳ-
ଠାରୁ ଧର୍ମ ବଦଳ ଶୈଥୁଳହୋଇ ହିମୁମାନଙ୍କର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆରମ୍ଭ ହେଲ ଏହେତୁ ପ୍ରାଚୀଶରଙ୍କ
ଅଳ୍ୟ କେହି ପରିଶର ନିଜେ ଧର୍ମ ଚର୍ଚାକ
ବର ଶ୍ରୀପଣୀ । ବାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଦେବାକୁ
ଲାଗିଲେ; ପ୍ରାଚୀଶର ଧର୍ମାବଳ ପରିଶର କଥା-
ବାକୁ ଏଥର ଲୋକେ ଅଛ କେହି ରହିଲେ
କାହିଁ ଅଛ ସେମାନେ ଏକାଧିକରଣ୍ୟ ଲାଭ କରି-
ବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖଛଂତ ବାକ୍ୟକୁ ଧର୍ମ
ବୋଲି ସମୟେ ମାଲବାକୁ ଲାଗିଲେ; ସେମାନେ
ଅଳ୍ୟାଳ୍ୟ ଜାରକୁ ଧର୍ମାଲେବଳାରୁ ଶାନ୍ତ ରଜ୍ଞି
ନିଜେ ସାର୍ଥ ପରିହୋଇ ସହସ୍ରବେଳ ଦେବାଙ୍କ
ବନ୍ଦଳା, ମନ୍ଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ପ୍ରତିମା ପଞ୍ଚ ତ୍ରିମର୍ତ୍ତି
(ଅଗଣ୍ୟ କିମ୍ବା କଳାପ) (ନିଜ୍ୟ ଉତ୍ତରେମିତ୍ତିବ)
କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେ ସମୟରୁ ଧର୍ମାନେ
ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମବାର୍ଯ୍ୟରେ ସେବାଗତାକ
ବସନ୍ତ ନାହିଁ । ସେହିଦିନରୁ ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ
ଅଙ୍ଗ ବୌଦ୍ଧବ ରହିଲ ହୋଇ କିମଣଃ ଧର୍ମ-
ଲାଙ୍କ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ସମାଜର ଚାଲାପ୍ର-
ବାବ ବିଦ୍ୟ କାଣ୍ଟ ଦେଖି ସେହିମାନେ ଧର୍ମ
ପିଣ୍ଡାୟ ସେମାନେ ଅଗଣ୍ୟ ଠ ଶୁଣାରେ ଧର୍ମରୁ
ଧର୍ମ ସାଧକା ବଳେ; ଏହି ସମୟରେ ରଜବେଳୁ
ଜାରଙ୍କରୁ ଜନମାନ ନାମରେ ସାଧାର ଜାଗା
ଦେଖିବଦଳର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେଲା । ବନ୍ଦ୍ରା ମ-
ହୋଦୟ ସତରପି ପ୍ରକାଶ କରି ବେଳିକ ଉ
ତ୍ରିମର୍ତ୍ତିବ ସମୟେ ଏକଟ ବଳଗୁଣ ସାଧୁ
ଅବିଭବିତ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ସମାଜରେ ଧର୍ମ
ଅବର ନ ଥାଇ ଅଧିମର୍ତ୍ତି ଧର୍ମ ବୋଲି ଭାଜ
କବନ୍ତି ହେ ପ୍ରତିକେ ଏଥର ଦଳଗୁଣ ସାଧୁତେ-
ଜ୍ଞାନୀୟ; ଯେପରି ଦେବମାନ ବାଥରିକ ଜ୍ଞାନୀୟାନ
ମଧ୍ୟେ ଏହିତର ଅନେକ ସାଧୁ ଦେଖାଯାନ୍ତି ।
ଜ୍ଞାନୀୟ ସବ ଧର୍ମମାନ ତୁ ଏ ତେବେ
କଳଗୁଣ ହୋଇ ଧର୍ମ ସାଧକ କରିବାର ପ୍ରୟୋ-
କଳ ବରେ ନାହିଁ । ମାଜବ ହୁଦୁଷ୍ୟଦା
ମଧ୍ୟରେ ପରମାୟୀ ବିଶ୍ଵମାନ ଥାଇ ସମୟରୁ

ତରତ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନ କରୁଥାଇଲୁ ଏହି କର୍ମଜୀବରେ
ଯଳ ବଧାନ ଦେଇଅଛି; ଏଥିରେ ଦୂରବାପ
ରହିଲେ, ମିଥିକ, ପ୍ରକଟିକା, ବସଟ, ଶାର୍ତ୍ତଗର-
କା, ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ ଓ ଜୀବିତ ଅଣ୍ଣାଳବା ମାଳକ
ଚରିତରେ ଦେଖାଯାଇବା ଲାଗୁ । ସେଇ ସ୍ଵର୍ଗ
ଓ ସ୍ଥିତି ପରାମର୍ଶ ଉଦୟ, ଉଦୟରେ ଦେଖିବା
ବି ବର୍ଣ୍ଣନ କରି ଅନ୍ତାଙ୍କ୍ୟକୁ ଶବ୍ଦ ଓ ମହିଳା
ଚରିତରେ ଦେଖନ୍ତେ । ଏହି ଧର୍ମଜୀବଙ୍କର
ଅବହିତବିଗତଃ ଅଧିଷ୍ଠତାକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ କର୍ତ୍ତା-
ମାଳ ଦୂରକର ଦିଶେଷ କାରଣ ଆଛେ । ଏହି
ଦୂରକର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରାକଣାରପାଇସେ ବଳୀ ମହୋତ୍ୱ
ଦ୍ୱାରା ମରିବି ସମାଜରେ ପ୍ରକରିତି ଲୁହ ଧର୍ମ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା କମ୍ପ; ଦୃଦ୍ଧି-ମୁଦ୍ରାରେ
ବନାତନ ପୃଷ୍ଠା ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରକାମ କରିବା;
ଆମ୍ବାଦୂଷ ଅନୁରୂପ ଶେଷକାରୀଙ୍କ ପରିପାଳନା
କରି ସେହି ପରମାମ୍ବାଲୁ ବିଭିନ୍ନରେ; କାଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରି-
ତା ଓ ପ୍ରସର ଦିଲ୍ଲିର ଦେବାଦିଦିଦିପୂଜା ପରି-
ଭାବର କରି ଉପକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମାଜକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କା
ପ୍ରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜପିବା; ଜାତ ନିର୍ବିଶେଷେ ସମାଜ
ସମାଜ ଶକ୍ତି କରିବି; ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ ଓ କଳ୍ପି-
ତୋଳ ଜୀବିବିର୍ତ୍ତପାତ୍ରେ ସମାଜ-ଦେଖିବା ଓ
ଶୌମନ୍ତିକ କନାମ ସାଧକ ଏବି ଅପରାଧକ
ଦିକ୍ଷା ପାଇବାର ସମାଜପଥରେ ସମାଜନ
ଧର୍ମର ସମାଜ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାକାରୀ, ଧର୍ମଶକ୍ତି ଜାଗନ୍ମାତା
ପ୍ରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କରିବା ଓ ପ୍ରକାଶ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଜୀବ-
ଜାଗବା ସଂଗୋପନେ ଦେଇବ ଆଛେ ।

ଏହି ଉଦ୍‌ଧରଣ ପାଇଲିଛି ସେଷତାଗତେ
ଶାଶ୍ଵତ ମନ୍ଦିର, କପଟା, ଚର୍ଚା ମାତ୍ରରେ
ଓ ଅର୍ଥର ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର ଯାହା ଦିଇ ଏଥରା-
କିବୁ ଏହି କରିଅଛି ବ୍ୟାମଧରୁ ଅଧିକାରୀ-
କରେପ ଦିଇ ସାଧା-ରେ ଖୁବିଳା ଦିବିତି; ଆହୁ
ମହି ଦୃଶ୍ୟରହିତ ଦୂରେ କଷେତ୍ର ଦସ୍ତା ଓ ଧର୍ମ
ସ୍ଵରୂପ ଗତି ପ୍ରାତିକାଳର ଦସ୍ତାକୁ କରିବା
କୁଟୀମାନ ଲୋକର ଜୀବିତ ଅଟେ । ସବ ଚାର୍ଚ-
କର୍ମର୍ମ ଠିକରାଣିବାକୁ ଉପରି କରି ଜେବେ ଯେ
ଧର୍ମଜୀବଙ୍କର ଜୀବିତ ଦେଆଇବ ଫାନ୍ଦୁ କୁଟୀ-
ମାନ; ଏଥରି ସମ୍ଭବ ଓ ଆମେକ ତଣ୍ଟାକୁ
ପ୍ରାତିଶ୍ରୀ ଦିଇ ଏହି ଧାରା ଦୁଇବିଧି, ଲକ୍ଷ୍ମୀ,
ଦୁର୍ଗା ଓ ତୃତୀୟ ପ୍ରାତିଶ୍ରୀ କବିତାକୁ ଚାର୍ଚାକ
କରି କମ । ଅକ୍ଷୟ କାନ୍ଦୁ ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ସେ ସେ କିମେ ପ୍ରାତିଶ୍ରୀ ପକ୍ଷୀୟ ବୋଲି
ଅଗରାନ୍ତ ଗୋରିବାହିତ ବେଦ କମାନ୍ତ, କେ

ଦୂରପଥ କ୍ରାନ୍ତିଗର ସମ୍ରାଟି କରିବାକୁ ଶୁଣା
କରିଲା; ଏବଂ ଧର୍ମିକ ଚନ୍ଦ୍ରାଳର ପଦରଜଳ କହି
ବାକୁ ଉପର କରିଲା । ଯେ ଭାଲୁକ ସମ୍ରକ୍ଷଣ
ପଦକ୍ରମ କରାଇଲା କ୍ରାନ୍ତିର୍ଥର ଉପରିଷତ୍ତର ପ୍ରକଟାଦି
ଭାଷା ଯାଇଲା ବର; ଏହି ତୋଣା ଗର୍ଭାତ୍ମା
ମହାବର ବଜାମାତରର ପୌରେହତ୍ୟ ଯେବେ
ସମ୍ବକାର ବରୁଆକୁ ଖାଦ୍ୟ ଅପରମାନେ ଆମୁ
ଅପେକ୍ଷା କିଶେଷ ବିଭିତ୍ତି ଶୁଭା ପ୍ରକେ ଅମୃତ
ଦେବାନ ବାହୁଦୟ ବଜା ସମ୍ବେଦ ପ୍ରାଣିତଥିଲା
ଦେବୁ ଅଧିକ ବହୁବାର ନାଶ କର୍ଯ୍ୟାନ କର
ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କମାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ
ଦିନକୁ ଶ୍ରୀରା ସହି ତୁମ୍ଭୁରେ ସବରକରି
ବାଲୁ ପାରିପରେ ଯହ କଲେ ଜ୍ଞାନ ଅପରମାନକରି
ସହାୟ କେବଳ ମନ୍ତ୍ରକୋଷ୍ଠାଦଳ
କରିବେ ଏପ୍ରକରେ ସନ୍ତୋଷ କାହିଁ । କେବରେ
ସାରପତି ମନ୍ତ୍ରକୋଷ୍ଠ କଲା ମଦାରମ୍ଭର ସ୍ମରନ
ସାରଧୃତୀ ଧର୍ମ ବକୁଳା ଶୁଣି କରେନ୍ତ ଧର୍ମବାଦ
ଦେବାଗୁ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ତ ସହି କରିବାକି
ଦେଲେ ଏବଂ ସବୁ କର ଦେଲ ।

১৮৪৯৫৭

ମୂଲ୍ୟପ୍ରତିକାରୀ	
କାରୁ ଉପରେ ନଳ ବାହାର	୫ ୧୯
କେବଳ ଅନ୍ଧକାର ଦରଖାତା	୫ ୧୮
କାରୁ ବାଦିବକାର ସ୍ଥା ଚୌଥୀର ବଳି	୫ ୧୯
" ବଳିଦିଲାଇ ଦରଖାତା ଦରଖାତା	୫ ୧୯
" ପ୍ରାଣକାଳ ନିଏ ତାନ୍ତ୍ରିକର	୫ ୧୯
" ପରମାନନ୍ଦ ସ୍ଥା ବଳି	୫ ୧୯
" ଅଳ୍ପବ୍ରତ ମିଶ୍ର ବ୍ରଦ୍ଧିଦିଲ	୫ ୧୯
ଦେଖ ଦେଖ	୫ ୧୯
କାରୁ ହାତେହାର ନାହିଁ	୫ ୧୯
" କାମାନ୍ତ୍ର ଦାସ	୫ ୧୯
" ମନ ନାହିଁ ମନ୍ଦାତା	୫ ୧୯

କିମ୍ବାପ ନ

ଏହି ସନ୍ଧାନ କମନ୍ତେ କରେନ୍ତିବ୍ୟାଳୀ
ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ତରୀୟ ପାଦର ଅବଶ୍ୟକ ଅଛି ଏଥି-
କମନ୍ତେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଯାହିକ ଟ ଏକ ଲା ଦେଇବ
ଦୂର ଯିକ ହାର୍ଦ୍ଦ କୁପକତା ପଦକରେ ମାତ୍ରର
ଟ ୨୫ ଲା ହର୍ଦ୍ଦକୁ ଦେଇବ ତଥାର ତୁଳ
ବଲ୍ଲାଗାଇ ଅଛି । ଉଠି ପ୍ଲାଈମାକେ ଆମଙ୍କା
ବାର୍ମି ଦୟାକାଇ ପ୍ରତିବାପନ୍ତ ସହିତେ ଯାଇବ-
ସହିତ ନମ୍ବୁ ପଦାରେ ଅମ୍ବ ଦକ୍ଷତତ୍ତ୍ଵ କର

ମାସର କା ୧୯ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଠାଇଲେ
ଶୁଣୁଛି ହେବ । ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ଅପଣା
ପଢ଼ା ଠେବନୁଥିବ କଲାବି ଥିବେ । ୨୩ ।

이 끝나위

କୋଣାର୍କ

ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

୧୦୧୬

୧୦ | ମର୍ବାଳୀ ପି, ପି

ନେତ୍ର ! ନେତ୍ର ! ନେତ୍ର

ସାଧୁଗୋଟିଏ ନାମକ ନାରୀରଙ୍ଗବିଶୀ ପ୍ରତି
ଦୂରଧାରୀ ହଜୁଣ୍ଠର ମୁଦ୍ରିତ ଦୋଷ କଟକ
ପ୍ରଥ୍ୟେବନ୍ଧାନଙ୍କ ସମାଜପୁରେ ବନ୍ଧୁ ଦେଇଅଛ
ଜୟବନ୍ଧୁରଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତକେ ଏଥିରୁ ଜଣେଏ । କୁ
ସ୍ଵଭବତ୍ତବାର ତଚିତ୍ତା ଏହାପାଠ କଲେ ମୁ
ନ ତତ୍ତ୍ଵବସ୍ତ୍ରେ ଘେପୁ କହେ ।

ମୁଖ୍ୟ	ଶ୍ରେଷ୍ଠ	୩୦%
ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଅଧିକ ଜାତିମାନୁଲି		୩୦%
୨୮.୧୯		
୧୩.୭୦ମୁଦ୍ରା		
୫୧.୮୨	ଶ୍ରେଷ୍ଠ	ବାଧାନ୍ତିକ ବାର୍ଷିକ

ଜାଦୁର ଅବ୍ୟାପ ମହୋଷଧ (ବିଶେଷ ପକ୍ଷାତିଥି)

ପ୍ରେସ୍ ପ୍ଲଟିଙ୍କ୍‌ବା ଟେଂ ନେ ମାନ୍‌ବ ଟେଂ | ଅରୀ
ଏହି ଶିଖିବାରେ ବ୍ୟାପକ ଜୋଦାବାବ | ଅବେ ଜ୍ୟୋତିଷ
ଫେଲେ ଯା କାହାର ଅଛି ତୁ ଗୋଟିଏ | ଏହାର ପାଇଁ
ଦ୍ୱାରା ବଳେ ଉପରେ ଚାଲା ଯଥିବା ତୁ ଏ ଗୋଟିଏ ଏହି
ବାହୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି | ଏହାର ବାହୀକୁଠାର ଉପରେ
କୁଣ୍ଡ କର ତୁ ଏହି ଶିଖିବାରେ ଏକଠାର ଅନୁଭବ
ମଧ୍ୟରେ ମେଳେ ପରି ଏକଥିବା କୁଣ୍ଡ ମରିପ କରିବାକୁ
ଏହାର ଉପରେ କୁଣ୍ଡ କରି ଅନୁଭବ କରିବାର କୋଣାରକ
ଚାହିଁନାହାଇ ଏହି କୁଣ୍ଡର ବେଳବଳେ କୁଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ
କୁଣ୍ଡର କରି ସେମନ୍ଦରକ ପରିବା ବରଦା କୁଣ୍ଡ
ଦ୍ୱାରା କାହାର କର ବ୍ୟାପକ କରିବାକୁ ହେବାକ
କୁଣ୍ଡର ଏହି ଅନୁଭବ ପରିବାରକ ମୁଣ୍ଡ କୋଣାରକ
ଶିଖିବାରେ କୁଣ୍ଡ କରିବାକୁ ପଠା କାହିଁ କାବ

5 GR QIQR6W

698 000063

916249

CHEAP ! CHEAP ! CHEAP

SCHOOL BOOKS.

Prescribed for the Collegiate
school and H. E. schools.

JUST TO HAND.

To be had of the Printing
Company, Cuttack.

କଲେଜ୍‌ପୃଷ୍ଠ ମୂଲ ଓ ଉଚ୍ଚବାବ ହାତମଳର
ଆମ୍ବସ୍ତୁତମାଳ ନୂତନ ଅନ୍ତଦାତା ହୋଇ
ଥିଲେଥିଲୁ ।

ଶୁଣି ମୂଲରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଥିଲା
କଟକ ଦରଗାବଜାର ପ୍ରଦେଶ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନକାଳ
ଦୋକାନରେ ପ୍ରପ୍ରବ୍ୟ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ! ନୂତନ !! ନୂତନ !!!

ଦାର୍ଢିତାର୍ଥକୁ ରସାମୁଦି !

ଏପ୍ରେସ୍‌ଟ୍ରାନ୍ସିଟି ଅଧ୍ୟୟେ

ଦରଗାବଜାର ପ୍ରଦେଶ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନବାଳା
ପରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଥିଲା ମୂଲ ୫ ୯ ଟଙ୍କା
ମୋଦେଶନିମନ୍ତ୍ରେ ଜୀବମାସିକ ୩ ୦୯

ଶୀମଦ୍ଭାଗବତ !

ଏକାକିଶ୍ଵରକ ।

ଜୀବାଥବାସକ ବିବରଣ, ପେର୍ଚିବାଦକି-
ମୂଲ ଏହି ପ୍ରଦେଶ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସାମାଜିକ ମୁଦ୍ରିତ
ହୋଇ ଭାବରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଥିଲା
ଆସୁଲ, ବର୍ଷମାଳ ଦେଖି ସାମାଜିକ ମୁଦ୍ରିତ
ନୂତନମୁଦ୍ରିତ ବାହାରଥିଲା । ଯେଉଁ ସୁଲମାଳ
ମୁଦ୍ରିତ ସହିତ ବିଶେଷ ଅନ୍ତମି ଥିଲା ତାହା
ସଂଗୋଧର ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତି ଅଧ୍ୟୟତର ଏହି
ପ୍ରତି ପ୍ରଶାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବିକ୍ରୟ ହୋଇଥିଲା
ପଦ୍ଧତିରେ ବୋଲିଥିଲା । ଆହୁ ଶୁଦ୍ଧଦେବତାଙ୍କରୁ
ଦ୍ୱିତୀୟ ନେମିଶାରଣ୍ୟରେ, ପରିଷିର ମହା-
ବଜାର ଗଜାଟାରରେ ସାମବତ ଶବ୍ଦର କରୁଥିବା
କରାଯଦର ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟର ପାଦପଦ୍ମରେ ଶରବକ
ଦରବା ଓ ବୈଶୁଧାମରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଜାପ୍ତିଶ
ଦିବକ ଦରଥିମା ବିଷୟକ ସନ୍ଦର୍ଭ କୁକମାଳ
ପଦକ ହୋଇଥିଲା । ମୂଲପୂର୍ଣ୍ଣ ୫ ୦ ଟଙ୍କା
କୁକମାଳକ ସୁକର୍ମ ଜମନ୍ତେ ଏ ସମ୍ବଲପର
ଭାବମ ବନ୍ଦାର ସ୍ଵପ୍ନକର ଅଛୁଟକ ମୂଲ୍ୟ
୩ ୦ ଟଙ୍କା ଥାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ସଙ୍ଗୀତସର୍ବଧାର !

ନୂତନ ! ନୂତନ ! ନୂତନ !

ଶେଷ୍ଟୁଲାଙ୍ଘାରେ ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଶଙ୍କୁରୁଷପ୍ରକାଶ ।

ସଙ୍ଗୀତ ସଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଦେଖିବାର ।

ଅତ ମୂଲ ର ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ।
ଏଥରେ ଦେଖିବା, ଦୁଇ, ଶେଷମାତ୍ର, ଟପା,

ଦୂରସପ୍ରକାଶ ସମଧୂର-ସ୍ଵର୍ଗ ଅବତରଣପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ,
ହେଉ, ବରଳା ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧାଗମାଳ ସମ୍ବିଦେଶେ
ହୋଇଥିଲା ଏପ୍ରକାଶ ସ୍ଵପ୍ନକ ପ୍ରମେୟକ ସଙ୍ଗା-
ପଟ୍ଟିଯୁ ଲେବ କିଳଟରେ ଅବରଣୀୟ ।

କଟକ ପ୍ରଦେଶ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସମ୍ବାଲପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବିମା
ବ୍ୟକ୍ତିକରେ ବାବୁ ସମସ୍ତବାବ ମୁଖ୍ୟମଙ୍କ ନିବା-
ରେ ବିକ୍ରୟାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା ।

ଏହା ଦେବାପୁର ଦସରୁ ଶାରୀରିକ ପ୍ରକାଶକ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ସମ୍ମର୍ମ ପାଦବିଲେଖ । ପାର ବାହାର
କଲେ ବଜାରର ଟଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ଦେବି ।
ମୁଲ୍ୟ-ବେଳକାଳିତାପରିବର୍ତ୍ତନ ଟ ୧ ଟଙ୍କା, ଲେବକାଳି-
କର ଟ ୧ ଟଙ୍କା, କୁଣ୍ଡରେଗର ଟ୍ରେଟ ଟ ୧ ଟଙ୍କା,
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ତେଜି ଟ ୦ ୧୮ ଟଙ୍କାପ୍ରମାଣ ପଢ଼ ସହିତ
ଅନ୍ୟ ଭାବ ପାଇଁ ବୋଲୁବେ ଯତୀନିକ ।

“ପ୍ରାକ୍ତନ ଏଜେଞ୍ଚ ମେଧାର୍ଥ ବଳକୁଟ୍ଟାମାଳ ଏବଂ
କୋମ୍, ଗୋଟିଏପଟି, ତିନାବଜାର କଲେବାଳ୍
ବଳକୁ ଏଜେଞ୍ଚ
ବାବୁ ଏଲ୍ଲ ଏନ, ଲାପୁକ
ରଙ୍ଗରୁଥିଲ ମେଲକଲେବର ।

NOTICE.

SECOND EDITION IS OUT
AND AVAILABLE FOR SALE.

To be had of the Printing
Company Cuttack.

Price four annas.

ଦ୍ୱିଭାଷୀ ।

ଏମ୍ବେ ସମ୍ବାଲପୂର ଶିଳାଦୋଇ କଟକ ପ୍ରଦେଶ କମ୍ପାନୀଙ୍କ
ସ୍ଵପ୍ନକ ଦୋକାନରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୂତନ ନୂତନ ନୂତନ

କବ କବ୍ରି କିରଚିତ
ପତ୍ରଚାରୀର ଜମାନା ମୂଲ୍ୟ ୧୦/ ଏବଂ ଅଣା
ପଦ୍ଧତିଲେବର ପାଇ ମୂଲ୍ୟ ୧୦/

ମର୍ଦବାଳ ଜମାନା ମୂଲ୍ୟ ୧୦/

ଦରଅର୍କ ପାଇ ମୂଲ୍ୟ ୧୦/

କଟକ ପ୍ରଦେଶ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସମ୍ବାଲପୂରେ
ମୁଦ୍ରି ହୋଇ ବିକ୍ରୟାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଳ୍ୟାଳ୍ୟାଲ୍ୟାମାଳ ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଛି

ବଜାରେ ଟଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ।

BISHAHARI.

ବିଷସ୍ତି ।

ହତାଶ ହୃଥ ନାହିଁ ।

ଶାତ୍ରୁର ଶ୍ରୀ ପରିହାରା ବିଷସ୍ତି ମହାଶୂନ୍ୟ
ଭାବଦର୍ଶନ ଓ ପାତ୍ରକଳାନାମାଳ ଅବଧିନାମାଳ-
ଶଖ ହେବାକ ଦର । ଏହାହାର ସକଳ ପ୍ରକାଶ
ଶାତ୍ରୁର ଭାବଦର୍ଶନ ରେ କିମ୍ବା ଏକ ଟଙ୍କା
ଓ ପ୍ରମେୟ ଦର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବସର୍ପନ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଏ ସମ୍ବଲପରେ ଅନେକ ପ୍ରେସ୍‌କମ୍ପାନୀଙ୍କ
ନୂତନ ବିଷୟ ସନ୍ଦେଶେର ହୋଇ ସମ୍ବଲପର
କଲେବର କରିଥିଲା । ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଅଣା । କେ-
ବଳ କଟକ ପ୍ରଦେଶ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନକ ଦୋକାନରେ
ମେଲର । ସମ୍ବଲ ମଗାଇବା କେବେଳ
‘ପାଇ ସମ୍ବଲପର’ ର ଲାଗୋଡିଶ କରିବାକୁ
ଦେବ ।

ଶ୍ରୀ ନାଲମଣି ମନ୍ତ୍ର

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିବେକ ବିବାହ କରିବା
ଦେବିତା, ଜୀବନବର୍ଧନ ବନ୍ଦପ୍ରାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କର ଅବଶେଷରେ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଜାହାନାରୁ ସାଧ
ସାଧକ ଦରକାର ଏବଂ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବା
କାଳି କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମହିନେ

ବ୍ୟାଙ୍ଗ

ସାହୁର୍ମିଳ ସମାଦପତ୍ରିକା ।

ପ ୩୦ ର
ବ୍ୟାଙ୍ଗରୀ

ଜାନ୍ମ ରାତର ଲୁହର ସହ ଥାଏ ମହିନା । ମୁଁ ହେଠାତ ଏବଂ ସହିତ ଯାଇ କରିବାର ।

ଅନ୍ତରେ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦
ପରିଦେଶ ୩୭ ।

ଆମର ମାଧ୍ୟମରେ ଅପରିଚିତ ଛଳ ଗାନ୍ଧି
ମେତ ବର୍ତ୍ତମାନ ବରବରରେ ପତିଷ୍ଠିତାର
ତଥାପାଇଁ । ଦ୍ୱାରା ଖାଲ ଦେବାରୁ ଶାତର
ଯାଏ ଅରମ୍ଭ ଦେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରି ଅଛେଇ
ଗୁରୁଗୁରୁ ଗୋଟ ହେଉଥିଲା । ଏଇ ଦୁଇଟିଙ୍କ
ସାମାଜିକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।

ଅମ୍ବେମାକେ ଅକନ୍ତୁ ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ସେ କେବଳିକି ବିଜାରେ ଶାନ୍ତ ସ୍ଥାପନ
ଦେବାରୁ ହେଠାରେ ଆର ଅଧିକାର ପୋଲି-
ଇକଲ ଏକାକି ରଖିବା ବଜାୟ ଗଢ଼ିମେଣ୍ଡ
ଅମାଦଙ୍ଗାଟ ବିବେଚନା କରି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ତଥକୁମାରେ ରାତ୍ରି ପକ୍ଷ ଉଠିଯିବାର ଅବେଳା
ହୋଇ ଅଛି । ମହାବଜା ମାନ୍ଦକର କିମ୍ବାତୁ
କର ସଜାର୍ଥୀ କିମ୍ବାତ କରିବେ । ସମସ୍ତ
କଲାର ବନ୍ଦୋଦସ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବା କାର୍ଯ୍ୟ ହୁର୍ଗା-
କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମାନ ଅଧିକରେ ସମ୍ମାନ ଦେବ ।

କାରବର ବାଦରେଇବେ ମୁସଲମାକ
ବୁନ୍ଦ ଗ୍ରାମରେ ବିଶେଷ ବୁନ୍ଦପତ୍ରି ଲାହ ରେ
ଅଛନ୍ତି । କାହାକର କାମ ଧ୍ୟାନ ଅଲ ଦେଲ-
ଗ୍ରାମୀ । ସେ କୁଣ୍ଡବେଦ ପାଠକର ଅଥବବେ-
ଦକୁ ଏବ ଅଶ୍ଵାକ ଲେଖିବାରୁ ଅରମ୍ଭକର
ସାହୁର୍ମିଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ହିତୋପଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅରମ୍ଭ କରିବାରେ

ଅନୁବାଦ ଦକୁ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାଶୀରୁ
ଏବଂ କର ପଣ୍ଡିତ ଅଣ୍ଣାର ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବେ
ଦର୍ଶକ ବରନ୍ତି । ଏ କଣେ ଅବଶ୍ୟ ମହାପଣ୍ଡିତ
ଅଛନ୍ତି ।

ସୁରବ କରସାତ୍ର ପେସ ଦେଇ । କନ୍ତି-
ମାସ ତା ୧୯ ରାତ ଶୁଭାରାଜ ସନ୍ଦର୍ଭ ଶୁଭା ରଥ
ତ୍ରୟ ଦଶଶମ୍ପଦ୍ମିତି ଦେବାରୁ ତା ୨୨ ରାତ ଅଗ-
ବହ ସ ଓ ଆ ସମୟରେ ପ୍ରତିମାକେ ବାହୁଦ୍ଵାରା
ବିଜ୍ଞାର୍ଥ ରଥାରୁକ ଦେଲେ । ତା ୧୩ ରାତରେ
ବିଜ୍ଞାର୍ଥର ରଥ ଏବଂ ତା ୧୫ ରାତରେବେଳେ
ରଥ ସିଂହଦ୍ଵାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେଲେ । କନ୍ତି
ପୋଷ ରଥ ତା ୧୭ ରାତରେ ବନଶର୍ମିତାରେ
ଦେଇଲେ । ତା ୨୭ ରାତରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଜାଗିଯୁଗ
ଦେଇ ଦେଇଲା ମର କାଲିତାବୁରୁମାନେ ରହି-
ଦିନାଥନାଥ ଦିନେ କରିଥିଲେ । ଗନ୍ଧବର୍ଷ
ରଥରେ ତିଗାଇଗେ ହୋଇଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ତାହା
ଦେଇ ଜାହିଁ ଦରକ ଦିଶ୍ୟ ।

—
ଅମ୍ବେମାକେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀନ ସହିତ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିବା ମେ ସହନାର ଶକ୍ତା ଗତ ତା ୧୯ ରାତରେ
ପ୍ରସାରିଲା ଶେଷ କଲେ । ବଜାକର
ବ୍ୟବ ଅଧିକ ଦେଇ ନ ଥିଲା ଥର୍ଥିର ପ୍ରାୟ
କ ୨୫ ମାତ୍ର । ବର୍ଷାର୍ଥ କାନ୍ଦକୁ ସେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀନ
ଥିଲେ । ଏ ଶକ୍ତା ତା ୨୭ ରାତ କାରବରରେଇ

କରେ ମାତ୍ର ମାମର ମୋବଦମା ଦେବେ ଶକ
କ ଥିଲା ଏ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇଥାଇ କଥିଲେ ।
ତାହାକର କେୟିଷ୍ଟ ସୃତିକର ବସ୍ତର ପ୍ରାୟ
କ ୨୫ ରାତରେ କଥମରେ ସକା ଗୋଲ ଅଛନ୍ତି ।
ବରସା କରୁଁ ସନ୍ଦର୍ଭର ଶୁଭ ଉତ୍ସବ
ରୂପେ ଜନାବ ଏବଂ ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବ ସାଧନ
ପୂର୍ବକ ସୁର୍ଯ୍ୟନିକାରିତା ହେବେ ।

ଅଣ୍ଣପାତାରୁ କଣେ ପଥପ୍ରେସର ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି କ ଯେହ ବିକର ରଥଯାତ୍ରା ଏବର୍ବ
ଯେମନ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ହୋଇଥିଲା ଦେଇନ୍ତି
ଅନେକବର୍ଷ ଦେଇ ଦେଖା ନ ଥିଲା । ଯାହା-
କ ସମ୍ମାନ ୨୮ ଦିନାରୁ କରା । ଏହିତର
ଶକ୍ତା ସମୟରେ ଦିନେଲା
ପ୍ରକାଶ ଅନେକ ବାର ନାହିଁ ଯାଇଥିଲା
କଥିଲେ ଏବଂ ଶାନ୍ତିରଥା ବିଷୟରେ ଘୋଷପତ୍ର
ଏମନ୍ତ ଅଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ସେ ଏତେ
ବଜେ ତନଭାବେ କାହାର କୁ ଅଛିଲୁ
ଦେଇ ନାହିଁ । ବାହୁଦ୍ଵାରା ସମୟରେ ଦିନେଲା
ପ୍ରକାଶ ଅନେକ ବାର ନାହିଁ ଯାଇଥିଲା
କଥିଲେ ୫ ପାରିବର୍ଷର ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ପାଇ
ରାତରେ ଶକ୍ତା ଗୋଟିଏ ଦେଖା ପ୍ରକାଶ ନାଟ
ଥିଲେବରେ କର୍ତ୍ତା ଗାରୁକ କରିଥିଲେ ।

ଦେଇବାତାରୁ ମାତ୍ରାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେହି
ବେଳଦାଟ ଜମୀନ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା

ହିନ୍ଦୁର ଭୁବନେୟ ସେହିକଥା ତହିଁର ଲଞ୍ଚମେଟ
ମଙ୍ଗଳ କରି ପାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାବିମ୍ବ ବରବାର ଆବଶ୍ୟକ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ଭେଜିବାଟ ମାତ୍ରମେ କେବୁ
ଧର୍ମ ଏବଂ ଏଥିରେ ଦୂରଗୋଟିଏ ୧୫ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ବଧ୍ୟ ହେବ । ଉଣ୍ଡିଆ ଜିବଟୁମେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ
ସେହିକଥାକୁ ମଙ୍ଗଳ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ
ନିର୍ମିତ ବିଷୟରେ ଅବେଳା ପ୍ରବାନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଦେଇବଦାତାରୁ ଭାଷ୍ଟ କୋଣ୍ଠ ଭେଲବାଟ ଏ
ଜଗଭରୁ ଅସ୍ଵାକୁ ଏବଂ ଏଠାରୁ ମେହିନାପୁର
ପର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ପାତ୍ର ନିର୍ମିତ ହେବାର ମଙ୍ଗଳ ହୋଇ-
ଅଛି । ଅମ୍ବେମାକେ ଭେଲବାଟ ଆମେ ମାନ୍ଦ୍ରାତ
ନିବା କି କଲିବାରା ଯିବା ଏହି ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ।

ପାଇଲବଜାରୁ କଣେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଏହି
ଗଜ ଚକଟରେ ଏବଚକାଶ ପରିମଳ ଏବଂ
ଜଙ୍ଗଲପୁଣ୍ଡ ସନତଳ ଦୂରି ଥିଲା । ମାନେଇର
କାରୁ ଦାମୋଦର ପଞ୍ଚକାଷ୍ଠକ ଲଙ୍ଘନ ପରିମଳ
କରି ସେ ପ୍ରାଚୀକୁ ଏକ ପ୍ରାପ୍ତ ପଢ଼ିଥିଲେ ଯଥ-
ଗତ କରୁଥିଲୁ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚକ
ବଣା ଦୋଇ ଗରୁର ମୂଳ ସବୁ ତତ୍ତଵ ହେଉ
ଅଛି । ଏହି ପଢ଼ିଥିଲ ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୋ-
ଟ ଏହିଦ୍ଵାରା ପୁରୁଷଙ୍କା ଜ୍ଞାନ ହେବାର ପ୍ରଧାବ
ହୋଇ ଅଛି । ଶୀଘ୍ର ଏଥିର ବାର୍ତ୍ତାର୍ଥମୁ ହେବା
ଏବଂ ଏବଚାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଜ୍ଞାନ ବସାଇବା-
ର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦଳା ହେଉଥାଏ । ସ୍ଵାକ୍ଷର ସାମ୍ପ୍ରେଦି-
ନର ସାଧକ ପରିମଳ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ବଜାର କୁଣ୍ଡମାଳା
ସରେହ ନାହିଁ ଏକ ମାନେଇର ମହାମଧ୍ୟ ଏବଂ
ଦୂରାଦଳ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇ ପରିପଦ
ହେଉ ଥିଲୁ । ଉର୍ବସା କରୁଁ ଏହା ହେବାର
ଧର୍ମ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷଙ୍କା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଲେ ବାହୁଦି

ସରଜାୟ ଖଚଣାବାନାରେ ଯେଉଁ କିମ୍ବା
ରେ ଯେତେ ଦରବେ ଅପ୍ରକଟିତ ହେବ
ଭଣିଥା ନାହିଁମେହିଏ ମଞ୍ଚର କମେ ବଜାବ
ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ଛାହେଇ ଏକ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇ
ଅଛି । ସମ୍ବାଧେଷୀ ଡଲ ଦର ସେ ୧ ରଙ୍ଗ
ଟ କାହିଁ କା ଏହି ଏହି ଦର ଏହା ଉଠିବାର
ସମ୍ଭାବ କରିବାକୁ ସହାୟକ ନ୍ୟାନ କରି
ଏକବେଳେ ଟ ୧୭ କା ଘନକାର୍ତ୍ତବ୍ୟାକ
ମନ୍ତ୍ର କରିବାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷରୁ
ପ୍ରକଟିତ ହାରବାବର ଦର ଟ ୧୫ କା
ଲ୍ଲକ୍ଷମ୍ୟବରେ ଟ ୧୩ କା ସାନ୍ତୁଳପରିଷଦବାବେ

ଟ ୧୮ ଲା ମ୍ୟାନରୁମ ୫ ଟ୍ରେନ୍‌ବୂନରେ ଟ ୧୦୯
ଲା ଏବଂ ଥାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିଲ୍ଲାରେ ଟ ୧୦୯୩ ଲା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର ମୁହଁ ହୋଇଥାଏ । ଡେଂ ମାରେ
ଆୟ କରିବା ଅଧିକ ଗୋଲି ଦର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏବଂ ପାଟିନାରେ ଆୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା
ହେଲୁ ମୁହଁବାଣୀ କୋରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ
କୋଇଥାଏ ।

ସମୟରୁହତିଶେଷୀଳେ ପାଠ କଲୁଛି
ପାଠକର ମୁଣ୍ଡ ଘଜାକ ଅମୃତଦ୍ୱାରେ ଶାହାରୁ
ଜକନ ଶୁଣିବେ କଟାଇମାର ଅମୃତଦ୍ୱାରେ
ଥାର ଯାହା ଲାଖିପଦେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା
ଯାହା ଠିକ ଲାହୋ ଏ ବଢ଼ିବାରୁ ଭାବିତ
ସେଗରୁପା । ପ୍ରାୟ ବ ୧୦୫୭ ଖ୍ରୀ ସେଏକା
ନ୍ତି ବାଧାରୀ ହୋଇ ବିବେ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ଵତଂ ତେ
ସୁତ୍ତବଧ୍ୟର ଶୋଭାବଦ ଯାଇନା ଶାହାକୁ ଜଞ୍ଚା
କାହି । ଏଥରୁ ଜଞ୍ଚାହାର ଅପ୍ରକଟ ସେ ମୁତ୍ତରକା
ମାଗାକଠାରୁ ସେଗର ଅନ୍ତର୍ଧାଳୀ ହୋଇ
ପେଶର କାର୍ଯ୍ୟମାକ ଚଲେ । ବଢ଼ି ଦୂରେର
କିମ୍ବୁ ସେ ସେ ବାର୍ଷିକାର କବିଟୀମେହରୀ
ଶିଶ୍ରାତିରେ ସୁନା ପ୍ରଦେଶ ଯାହାର ପଢ଼ି
ଦୂରେଲାଗାର କିମ୍ବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚନ୍ଦ୍ରର କାଶେପାଦ
କି ସୁଲେ । ମନ୍ଦର କୁଣ୍ଡଳ ପୁରେ ସେ କିମ୍ବା
କଲୁରିବାର୍ତ୍ତର ମାତ୍ରମେଲେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସାରୀକର୍ତ୍ତର
ରେ ଅପରି ବହିବାରୁ ଅନ୍ଧର ଉତ୍ସାହ ହୋଇ
ଯାହାର ହିମ୍ବା କଣ୍ଠ ଅପେ ଦର ବେଳେ ।

ଦେଖିଥୁବ ମହାରାଜାଙ୍କ ସମୟରେ ପାଇଁ
ରହିଥେ ମହାରାଜାଙ୍କ ପରିଷ୍ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ
ମେଳେ ପାଇଁବ ମହାରାଜାଙ୍କ କଣେଇ ବୋଲିଏ ମେଳେ
ମହାରାଜାଙ୍କ ପରିଷ୍ଠାରେ ପରିଷ୍ଠାର କରିବା କାହାର
ବିଶ୍ଵାସରେ ଅଧିକାର ଥିବ ନା । ଏଥିରେ
କିମ୍ବାରେ ଘରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯେତେବେଳେ କରିବା
ଅଛି ଓ ଦେଖିଯୁ ମହାରାଜାଙ୍କ ସମୟରେ କାହାର
ବିଶ୍ଵାସରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବେ ତାଙ୍କୁ । ସବୁରେ
ଯର ମହାରାଜାଙ୍କ ପରିଷ୍ଠାର କରିବା କରିବା
ବାରାନ୍ଦିଶ୍ଵରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଜୀବିତା
ଦିଅ କିମ୍ବା କାହିଁ । ଅମେଲାକେ ଏ ତଥା
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ଵାସ କରେନ୍ତି । ଏହି ବିଶ୍ଵାସ କରି
ମହାରାଜାଙ୍କରେ କରିବା କରିବିଲେ କିମ୍ବା
କରିବା ପରିଷ୍ଠାର । କିନ୍ତୁ କାହାରେ କରିବାକୁ
କିମ୍ବା କାହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବେ କରିବାକୁ ମେଲାଇ

ସାହେବୁ କଢ଼ିଦେଇ ପାରିବେ ଅଥବା ତହିଁର
ବାରଗୁହାର ଜାହଁ ।

ଅମେରିକାରେ ଅଭ୍ୟାସ ଦୂଃଖର ସହିତ ଅବ୍ଧି
କରି ଦେଲୁ ଯେ ଜାଗ୍ରତ୍ତର ବୋର୍ଡ୍‌ସ ସାହେବଙ୍କ
କର ମୁଣ୍ଡ ଦେଇଅଛି । ତାଗ୍ରତ୍ତ ମହାପୟୁ
ଜରେ ବିଶ୍ୱାସ ଚିନ୍ତାକ ଥିଲେ । ସେ ଏକ-
ଲାଇ ସିଲାଇ ସରଳନ ଶୁଣିବେଳେ ଘାହାକର
ମୁଢିବ୍ୟା ଦିନର ଦୟାପୀଲିତା ପ୍ରକଳ୍ପ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହୁଏ ଏଠା ଲୋକଙ୍କର ବହୁ ପ୍ରିୟ ଦେଉ
ଥିଲେ । ଶେଷକାଳର କଲାଚାର ମେତାରେ
କଲେଜର ପ୍ରିକ୍ସିପ୍ସନ ପଦ ଅବେଳା ଦକ
ଛେଗବର ସତ୍ତ୍ୱରେ ଫେରିମନଙ୍କ
ଭବଶ ପଥର ଦୁଦେଶକ ଯାଇଥିଲେ । ବୟା
କଲର ଏକରଣୀ ଅଭ୍ୟାସ ପାଇଗା ବୋର୍ଡ୍
ଚିନ୍ତା କରିଲେ, ଘାହାକୁ ଅଣାଇବାରୁ ସେ
ଦେଇବ ମାର ସାରୀହର ଚିନ୍ତା କରି ବଳି-
କରାକୁ ଫେରିଥିଲେ ସୁଲାଇ ଏହି ମଧ୍ୟରେ କଠାର
ଚନ୍ଦ ମାସର ୧୭ ଦିନରେ ଲେଜନ୍‌ଡାରେ
ଧରାକୁ ବହୁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ପାଇ ଦସ୍ତଖତେ ।
ଅବେଳା ଚିନ୍ତା ଦେଇବେ ବହୁଧନ ହେଲା
ତାହିଁ । ତାଗ୍ରତ୍ତ କ୍ଷରେକ୍-ବ୍ୟାବ କ ୨୩ ଟି
କ୍ଷୋଳିଥିଲା ।

ଦେଖିବସ ପୁକେ ଗର୍ଭୋଳ ଥାଳା ଲାଲ-
କାର ଗୋଟିଏ ଧୀଳେକ ଚରୁଦେଶ ହୋଇ
ଛଇଠକ ଉଦ୍‌ବାରେ ଗାହାର ଗୁଡ଼ ଏହି ଜଣରେ
ଜୁମ ଅନ୍ତର ଦେଖା ଯିବାରୁ ମୁହଁର ବାହିର
ହୃଦୟ କରାର କମଣେ ଦତ୍ତ ଆଜାର କଥେ
ଦେବତାଙ୍କୁଷ୍ଠକଳ ଓ ଜଣେବଳକୁବଳ ପଦକୁ
ଦୟାକୁଷଳେ ମୁଖ ଘୁର ଘାମା ବହୁଜାଳକୁ
ଦବେପରକ ଥୁବାରୁ ଓ ପାଶାର ହଲକ କଳ
କାନ୍ଦୁକାର ପ୍ରବାଣ ଦେଖାରୁ ସେ କାଳେ ଗର୍ଭ-
କରି ଦେଖାର ଦୟା ଦ୍ୱୀପର ବରଦା କମଣେ
ଅଧୁନାରେ ଦୟା ଦେଖିବାକ ଏହି ଅନ୍ତରେ ଦେଖିବା
ଦୂରପୁରୁଷ ପ୍ରାମାର ମୋରକୁ ଡାଳି ସେ ପଥୀ
ଯତକୁଳର ଚକ୍ରଧୂର ସମୟେ ଶୋଭା କ୍ଷୟ-
ରହା ଦୋହା ପ୍ରତିମେ କଳିବିବ ଅର ଏହି ଏ
ଥେବଳେ ନା କରିବ ଦେଖାରୁ ଦେବତାଙ୍କୁ
କଳିବ ଅନୁଭବମରେ ଚକ୍ରଧୂରକ ଶୋଭା
କାହିଁ ପୁରୁଷ ଦୟା ମରାହାରୁ ଦେଖେବ ଦ୍ୱାରା
ପରେ ଗାହାର ମୁହଁ ହେଲା । ପ୍ରାମାର ଶୋଭା

ପ୍ରତି ଲକ୍ଷଣେ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ବନ୍ଧୁ-
କଲ ଉତ୍ସବକୁ ଗ୍ରହଣ ଦେଇ ଥାଇବା ।

—• 808 •

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର ଥାରିଖାଳୀ ସମୁଦ୍ରରେ
ସତ୍ତବ ୫୨୯୯ 'ସାଲରେ କୁ ୨୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ବାତୁଳ
ଦୂରକ୍ଷଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥମ୍ବଳେ କଣ୍ଠେ ଗାଁ
ଗଣ୍ଡର ଧୂମଗଢ଼ାରୀ ବାତୁଳ ହେବାର
ପ୍ରଥାର ମାଳ୍ୟବର ଶୈଚଳଟ ବାହାରୁ ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନକୁ ବୁଝିଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ବଦଳି
ଗଣ୍ଡର ଆଜ ବାୟୁ ଦେଇ ଅଥବା ବାୟୁ
ଦୋର ଗଣ୍ଡର ଜୀବଜୀବ ଏଥର ତଥାରୁ କୁ କରି
ସେଇଁ ବାତୁଳ ଗଣ୍ଡର ଜୀବବାର ଜଣାଯାଏ
ପୁରୁଷ ବାହାରୁ ମଜ୍ଜର ବାର ବାୟୁ ହେବାର
ପ୍ରଥାର୍ଥ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଗଣ୍ଡର ଓ ବାତୁଳକାର
ସମ୍ମନ ଗଣ୍ଡର କୁମେଶନ ପିଣ୍ଡେଗୁଣ୍ଡେ ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନ କରି ଏହି ସବାନ୍ତରେ ଉପକାଳ ଦୋର
ଅଛନ୍ତି କି ଗଣ୍ଡର ଆଜ ଲେବେ ପାଗଲ
ଦୁଆରୀ ମାତ୍ର ଯେ ପରିମାଣ ଲେବେ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି ସେ ପରିମାଣ ନୁହେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜରି ଅବ
ପୁରୁଷରେ କାହା ବିଜନ । କୁମେଶନ ଅତ୍ର ସିହାନ୍ତର
କରିଅଛନ୍ତି କି ଗଣ୍ଡର ଆଜ ଯେହିଁ ମାନେ
ବାତୁଳ ଦୁଆରୀ ସେମାନଙ୍କ ସେଇ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ
କାରଣରୁ ଭୟାବ ଦେବା ସେବିକାରୁ ସହଜ
ଏହି ଅଳ୍ପକାଳ ସ୍ଥାନୀୟ ଦୁଃଖ । ବାତୁଳାଶ୍ରମର
ମୁକୁଶ୍ଵରମାନଙ୍କପ୍ରତି ମାଳ୍ୟବର ଶୈଚଳଟ ଥା-
ଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି କମିଶନଙ୍କ ପ୍ରଥାର୍ଥ ଧାର
କରି ଗଣ୍ଡର କରିବ ଭୟାବ ସେବିକା ପରିଶ୍ରମ
କାରଣରୁ ମଜ୍ଜମୋଶ ହେବେ ।

ତାଙ୍କାର ଦେଖୁଣୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଫରତିଲେ
ସାହେବଙ୍କ ପଦବୀର ନିଷୟରେ ମାନ୍ୟବର
ଦଶୀୟ ଖେଳିଷ୍ଟ ବାହାରର କାହାର ପଦା-
ଶତ ହୋଇ ଥିଲା । ଫରତିଲେ ସାହେବଙ୍କ
ଚରଚାହିର ବିଗୁର ନିମନ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ର ବୋଲିଟଙ୍କ
ସାହେବ ଏବଂ କାହିଁ ପାହାରମାତ୍ରକ କାନ୍ଦିଯା
କିମ୍ବାର ନିୟମ ଦେଖିଲୁଣେ । ସେମାନେ
ଫରତିଲେଷଙ୍କ ବିଗୁରରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋଲ
ଥିଲା ମାମନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋ ନ ହିସ୍ତାରର
ଆନ୍ଦୁସନାକ ବରି ପେଣ୍ଠି ମନ୍ତ୍ରକ୍ୟ ପକାଗ ଦର
ଅଛିଲୁ ମାନ୍ୟବର ଖେଳିଷ୍ଟ ଜହିରେ ଐକ୍ୟ-
ବୋଲ ରହିଅଛିଲୁ କି ଏଥମଧ୍ୟରୁ ଏହା କ୍ଷୁଣ୍ଡ
ମାମନୀରେ ଯେମନ୍ତ ଅବଶ୍ୟର ଅଭାଗର ଏବଂ
ତଥା ପକାଗ ଧାଇଥିଲୁ ଫରତିଲେଷଙ୍କ ଅଯୋ-

ଜ୍ଞାନରେ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ । ଯୋଡ଼ିବେ
ମୋକବଦ୍ମାଣେ ସେ ମୁଦେଇ ଓ ମୁଦୀଳ ଦ୍ଵିତୀୟ
ପଣ୍ଡତୁ ଦୂଷ ଶାଖାଲେ । ଦୂଷ ଜାଗବା ଅଧି-
ବସି ଉତ୍ତମବୁଧେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ଅଛି ।
ପରତତ୍ତ୍ଵରେ କହନ୍ତି ବି ତାହାର ଭଜନ ଏବଂ
ମୁକ୍ତାବିମାନେ ଷତାବ୍ଦୀର କମେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁ-
ଦରେ ମାମଳ ଉପରୀତ କର ଅଛନ୍ତି । ମାର୍ଦି
କମିଷନ୍‌କ ବିବେଚନାରୁ ଏ ଅବଶି ନିଜାନ୍ତ
ଅମନଳ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସରେ ଅବାଳିତ
ସୁବାର କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣ ସାହେବ ଦେଇ ଲାହାନ୍ତି ।
ବାସୁଦେବ ହୃଦୀଳ ଓ ମୁକ୍ତାବିମାନେ ତାହାର
ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିରଜାୟ ଦେବାର ଅନେକ ଦିନ
ଅନ୍ତରୁ ସ୍ନାମାୟ ସମାପ୍ତିପ୍ରମାନକରେ ଫରିତ-
ରୁକ୍ଷ ଦୂଷ ଶାଖାଙ୍କା ବିଆ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ଏବଂ ତାହାର କେତେବେଳେ ସମ୍ମାନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷ-
ରୁକ୍ଷଙ୍କ ଯାଏ ସେ ସେମାନେ ଏହା ଦୂଷଥିଲେ
ଏବଂ କେତେବେଳେ ଦୂଷ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମାନ-
ସେମାନଙ୍କଠାବେ କହିଥିଲେ । ପାଇରଙ୍ଗ କମେଣ-
କଳ ବିବେଚନାରେ ଫରିତରେ ସାହେବ ସାହେବ
ଅଧିକା ମୂଳର ସାହିତ୍ୟର ଦ୍ଵାରା ଦୂଷ ନେବାର
ମୂଳ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସରବାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛି ରଜିଷ୍ଟର ଉପର ଲୁହିବୋଲି
ଦିନ ଅଛନ୍ତି । ସୁରତେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କଥାର
ପୋଷକତାର ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରକଳଳ ଥିବାକୁ ଫରିତ-
ଦାସ ଅବାଳିତରେ ସାହେବ ଦଶ ପାଇବାର
ହଠିକ ବିବେଚନାରେ ସେମାନେ ସାହେବଙ୍କ
ଅଛିଦାସ ସ୍ଵପର୍ଦ କରିବାର ପରମଣ ଦେଇ
କାହାନ୍ତି । ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଏଥିରେ ବିଜ୍ଞାନ
ହୋଇ ଫରିତରେ ସାହେବଙ୍କ ମାନ୍ୟ କର କାନ୍ତ
ହେଲେ । ଆମ୍ବେମାନେ ଏହି ମୁଦିମୂର କମଣ୍ଡେ
ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଏବଂ ତାହାର ହୃଦୀଳ
ମୁକ୍ତାବଙ୍କ ଧଳିବାକ ବେଳିଥିଲା । ଆଶାକର୍ତ୍ତ୍ଵ
ଅଛିଧାନ୍ୟ କିଲାର ହୃଦୀଳ ମୁକ୍ତାବିମାନେ ଏହି
ସାଧୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଞ୍ଚମୀଙ୍କ ହେବେ
ହାତମ ବଳରେ ଦୂଷଖୋରକ ସର୍ବାରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ
କରିବାରେ ଶୁଣି ଆହଁ ଜିଜାର ମୁକ୍ତାବିମାନେ
ସମେତ୍ର ହେଲେ ବିହିତ ପଞ୍ଚମୀଙ୍କ ହେବ ।

ମନ୍ଦିରର କୁଳବାଲିରେ ।
ମାନ୍ଦିରର ବଳେଶର ସର ଲାଲପୁଣ ବା-

ହାତୁର, ଚଳନମାସ ଶା ୧୦ ରିକ୍ଷ ସକାଳ
ଶାମ ଶା ସମୟରେ ଗାଇଜ ନାମକ ପୁଣ୍ୟରେ
ବନ୍ଦିବଜାରୁ ଯାଏ ବର ବରୁ ଓ ୧୧ ଶା
ବେଳେ ଥାମ୍ବୁ ମୂହାର ନିକଟରେ ଲଙ୍ଘର ହୁ-
ଲେ । ଅରଥାତ ସକାଳରେ ଜାହାଜ
ନାମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକଷ କର ଦୂର୍ଗାଧୂର ପର୍ବତୀ
ଥିବି ଦେହିତାରେ ଲଙ୍ଘର କଲା । ତଳ ନ
ଦେଖିବା ବିବେଳାରେ ସେହିତାରେ ଜାହାଜ
ଭହିଲା । ମାନ୍ୟବର ମହୋଦୟ ସେଠାକୁ
ହୋଟରେ ଚଢ଼ି ଜୟନବାଲିକୁ ଅଧିକ୍ଷିତ
ଗୁରୁବାଲିର ବିନାଳ ଓ ଦେଶାୟ କରୀକ ଏବଂ
ଅଳାନ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନେବମାନେ ଧୂମରୁ ସରାବର
ପ୍ରାୟ ସାତିରକିଶ୍ଚ ଟଙ୍କା ଦେବା ବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରାୟ
ଅଭ୍ୟର୍ଥକାର ଭକ୍ତମ ବନୋବତ୍ କର-
ଥିଲେ । ଏବଞ୍ଚିତ ଟଙ୍କାରେ ବଲିବଜାରୁ ଗୋ-
ଟିଏ ବୈଧ ମନ୍ତ୍ରିତ ଅଭିଜନନ ପଥାଧାର
ଗର୍ବକ ହୋଇ ଆସିଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା
ବାଣଦାଳ ଓ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ଦିପ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତ
ହେଲା । ବନୋବତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାର୍ଷିକେ ମହୋଦୟକ
ଶୁଭମନ ବୋଲିଥିବାକୁ ବେ-
ଳବ କଟକ ୬ ବାଲେବରର ବନୋବତ୍
ପ୍ରଧାନ କରିବୁଥିଲାକୁ । ତଳନ ହୋଇଥିଲା ।
ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ହାତମାଳକର ଆସଦା ଅକାଶର୍ପଦକ
ହୋଇ ଜଣାଇ ଦିଅୟାଇଥିଲା । ଚକବଳ
ଶାତ୍ରରକ୍ଷା ଓ ସାହାରମ ନିମନ୍ତେ ତ ୫୦ ଝା
କଳିଖୁବଳ ସହିବ ପୁଲାସ ଲଜାପୋକୁର ପ୍ରଭୁବ
ଦିପ୍ୟୁତ ଥିଲେ । ବାଟଠାରେ ପୁଣୋତର
ଅଭ୍ୟର୍ଥକାମନ୍ତର ପ୍ରଦୂଷ ବୋଲିଥିବ ଏବଂ ମାର୍ଗ
ବିଜୟପଟକ ପଛାବା ପ୍ରଭୁତରେ ମଣ୍ଡିତ
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଣ୍ୟ ଗର୍ବଧାର ଯୋ-
ଗୁ ଗୁରୁବାଲ ଏକେ ଜଳାଶ୍ୟାମ ଓ ଚୋଗା-
ହଳମୟ । ତୁମ୍ଭର ଲକ୍ଷ ବାନାତୁରଙ୍ଗ ଦର୍ଶକ-
ଦେଖ ଅନେବ ଲୋକ ଅସ୍ତବାକୁ କଗର ସହ-
ପ୍ରତ୍ଯେ ଏବଂ ଭୟବମୟ ହୋଇଥିଲା ।

ମାନ୍ୟବର ମହୋଦୟର ଶୁଭାଷମଳ ବିବା-
ରଣ ଅମ୍ବାକୁ ସମାଧିତ କମ୍ପଲ୍‌ବିତ ଚାନ୍ଦେ
ଦେଖି ଲେଇ ଅଛନ୍ତି ଯଥା ।—

“ବେଳ ୨୩ ମେସିହାରେ କଲାଖପଙ୍କୁ କରିବେ ଗ୍ରହଣ କରି ଶୁଦ୍ଧ ଶ୍ରୀମାର ଗୁରୁବାଳେ ଶାଟରେ ପ୍ରବେଶ ହେବା ମାତ୍ରକେ ସମ୍ମାନ ସ୍ଵର୍ଗ ୨୦୯ କମ୍ ଥିଲାର ହେଲା । ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହୁ ସାହେବ ଓ ମେମମାନେ ଅଶ୍ରୁମାନୀ ହୋଇ

ପାହେବ ମହୋଦୟରୁ ସବୁ ମଣିଷଙ୍କୁ ଆଶେଲୋ
ପ୍ରାଚୀୟ ବଳେକ ସମ୍ମାନୀୟ ଅଭିନନ୍ଦପତ୍ର
ମେବଳନ ବୋଜାକାର ଏବେଳେ ବୋଲିଛଳ
ବାହେବକ କରୁଥି ପଠିବ ଦେଲା । ସେହି
ଅଭିନନ୍ଦ ପଢ଼ଇ ସାମଗ୍ରୀ ଏହି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି-
ବୋଟ ପ୍ରାଚୀୟ ଦେଇ ଏହି ଉତ୍ସବଠାରୁ ଗନ୍ଧ-
ଜାନ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ କରସାଇ ଏହି ହୃଦୟର
ନିର୍ଦ୍ଦେଖ ପ୍ରାଚୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୋଟିଏ
ବ୍ୟକ୍ତି କର୍ମଶାଲା ଉତ୍ସବର ଜାହାଜ ବାହୀରୁ
ସମ୍ମାନ ଦୂରତା ଦୂର ଦସ୍ତାରୁ । ଅଭିନନ୍ଦ ଏବେ
ପଡ଼ିରେ । ଏଠାବାର ଫୋଟୁ ଅନ୍ତର୍ବର ମହି ପ-
ମନ ସାହେବଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଦବୀର ତଥା ତ
ପାଇ ଅନୁର ଅନ୍ତର୍ବର ସାମାଜିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରସାଇଥିଲା । ଉତ୍ସବରୁ ପ୍ରମାଦମାନଙ୍କ
ଜୀବିତରେ ଘାହେବ ମହୋଦୟ,
ମନୋଦର
ଅଧ୍ୟର୍ଥଜା ସହାୟ ଉତ୍ସବମାନଙ୍କୁ ବଳିବାର
ପ୍ରଦାନ କରି ମନସନି ବୋଟ ସମ୍ମରିବେ କା-
ହିଲେ ବିଏ ଆହାର କେବେ ମନୁଷ୍ୟା ଅନୁର
କି କେହାକୁ ଏବେ ବିଶେ ଅଥି ଦେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ କରସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପରମଗ୍ରୀ କର
ଦୁଇଲେ ଭାବରୁ କିମ୍ବା କରସାଇବ । ଉତ୍ସବ ରାତ୍ରି
ଆଗ୍ରହ ମନୁଷ୍ୟ ଦେବ ବୋଲି ଆମ ଦେଇଲେ
ଏବେ ଅନୁର କହିଲେ ବି ରେଲବସ୍ତୁ ଶିଶୁ
ପିଲେ ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରେରଣ ଧ୍ୟାନ କରସାଇ
ପଦବୀରସ୍ତୁର । ମାନୁଷ ସାହେବଙ୍କ ସମବରେ
ଏଠାରେ କୌଣସି ଅବେଳେ ଦେଇ ବାହାନା ।

ସାହିତ୍ୟର କାନ୍ଦିମ ସେଠିଲମେ ଅର୍ପିର
କାନ୍ଦିମ କାନ୍ଦିମ କାନ୍ଦିମ କାନ୍ଦିମ
ମନଙ୍କ ମହିଳା କାନ୍ଦିମରେ କଥାଧର୍ମ
ଦିନବା ଦିନମେ ଦିନକାଳିକ ଧାର୍ମକଳ କୋ-
ଟିକୁ ଗମନ କଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ
ଶଖା କାଳ ଉତ୍ତରରେ ଜାତ୍ୟବିଭାଗ ହେଲା
ଅଧିକ ଓ ଘୋଷଣିତମାତ୍ର ହେଲି ଏବଂ ଅ-
ଗମୀ ହଲ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦ ମାଝକରେ ମୁଲ୍ୟ-
ବିତ୍ତର୍କ ଦରକାର ପଡ଼େଇ ହେଉ ଜ୍ଞାନବାଦ
ଯୋଗେ ଦୂର୍ଗମିତି ହେଠାରେ ମୁହଁ ଜାହାଜର
ସମନ ହେଲେ । ଧରଦକ ସବାନଦେଶକ ଅଧିକା
କାନ୍ଦିମରେ କନ୍ଦୋବନ୍ତ ଦାକ୍ଷମାନଙ୍କ ସଫେ
ଦିନେ ପରମର୍ଥ ଖେଳିବର ଶକ୍ତି ସମୟରେ ପୁରୁ-
ଷାର ପୁରୁଷାର ଅଧି ସୁଲଭ କରିବାକୁ ଦିଲେ
ପ୍ରଥମେ ସୁଲଭ କାହିଁ କାହିଁ ଶପ୍ତରୁ ବୁନ୍ଦାଏ
ଦୋଷକ ପ୍ରଦର କନ୍ଦୋବନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେସ-

ମେଳ ଆଠବର ପିଲାକ ଏ ଶୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପହଞ୍ଚି
ଗହିଗାନଙ୍କୁ ପତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଲଂଘି ଥାହିରାର
ଦେଖେକ ପ୍ରସ୍ତୁ କରିଯା କର ଦର୍ଶନରିତ୍ରାୟା-
ବହରେ ସୁଲ ବନ୍ଧନମୁଖବା ଏ ପଦକର୍ତ୍ତା
ମନେ ତାହା ଧୂର୍ବଳ ଉତ୍ତେଜ କରିଥିବାକୁ
ଅଛିଲୁ ସମ୍ମୋଷ ଲାଭ କରିଥିବା ବିଷୟ ହୁଏ
ହେଉ କରିଯାଇଲା । ସୁଲ ଦେଖିବାର ଦକ୍ଷତା-
ଧ୍ୟରେ ଏଠାକୁ ବଦାୟ ଦୋର ତାହାଙ୍କୁ
ପ୍ରିଯାମନଙ୍କ ବଳେ ଏକ ଗୀ ୧୦ ପ୍ରା କରା
୧୦ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବେଦେ କଲିବଳାରମ୍ଭିତ
ଦେବେ ପରିବେଶରେ ଦର୍ଶନ ଯେ ବନ୍ଦରା-
ମୁବେ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଏଠାକୁ ଅଧିକାରୀ
ସେହି ବନ୍ଦେବମୁହାର୍ମର ହବନୋଦୟ କରି
ଦରିଦ୍ର କରି ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରବାରିକର ଶର୍ଣ୍ଣାଧାର-
ଜକଳ ଦେହକ ।”

ସାଧୁତିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ଶାସ୍ତ୍ର ।

କୋଣ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ପରିପାତ୍ର ଦିଲ୍ଲି ମଧ୍ୟ ରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଭିନନ୍ଦନ ହେଲାଣ୍ଡରେ ଥିଲା ।

ମିଳ, ଜୀବନକ କର କରିଲାମ ତା ଏହି ଦିନରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଚାଳନା କରିବାର କାହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ପ୍ରତିକାଳ ମାତ୍ରାଙ୍କିତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚମୁଖୀ ହେଲେ ଏହାର ପରିପାଦାନ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଏହାର ପରିପାଦାନ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ

ପ୍ରାଚୀମ ହେଠି ଦେବତାଙ୍କର ସାହୁ ଓ ଦେବତାଙ୍କ ନିଃଶ୍ଵରୀ
୫୦୦ ମେଟ୍ରୋମୀଟର ମାତ୍ର ଏବଂ ଦେବତାଙ୍କ ଉତ୍ସମାଧ ଉପରେ ଉପରେ
ଥିଲେ ।

ଶୁଭେ ଦେବତା ହୁଏବ ଅଭିନନ୍ଦ କଲେ
କରିବୁ ମେ ଯୁଗୀ ଓ, ମୁଦ୍ରା ପାତାଳ କରିବୁ
ଯାଏ କରିବ କାହିଁ ଶାଖା କରିବ :

ଭାବୁଟ ଯଥେଷ୍ଟି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କାହା ସମ୍ପଦେ
ପରି କ୍ଷୁଣ୍ଣ ନ କାହେତୁରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବୀଟି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ମହାପାତ୍ର ଯୁ ଦେଖିବି ପାଠ୍ୟକୁ ଲମ୍ବା
ହାତ ଛାପିବା ।

ମେ ଡି, ୧, ମାତ୍ରରେ ସହାଯକଙ୍କ ଦିନକରେ ପାଇଁ
କେ ସହାଯକଙ୍କ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ବ୍ୟାକୁଳତା ଏ ଅନ୍ଧରେ ମହି ସାଥ ବାହୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦୂଦିବକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମର ପଢ଼ାଯାଇ ।

ଏଠା କରେନ୍ଦ୍ରାଜି ଉପରେତଥି ଛାପାଟି ହରକ୍ଷ ଯାହାର
ଦସବରୁ ଦେଉଥିବା ଧୀର୍ଘତଥିବା ପରିମାଣରେ ଦସବରୁ !

ମୁହଁ ପାଇଁ ନିର୍ମଳ ମହିଳା କାହାରେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାଯାକର ଏହି ମୁହଁମାତ୍ରାଙ୍କ ନିର୍ମଳ ଉଠିଲା
ଯଜ୍ଞ ଚାରାଜ ସମେ ଧର୍ମ ଅନ୍ୟଜୀବ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧର
କିମ୍ବାରେକିମ୍ବା ନିର୍ମଳ ମହିଳାଙ୍କ ଦେବାରେ କିମ୍ବା କେବଳାକ
ଉଠିଲାକି କିମ୍ବାରେ ମାଧ୍ୟମ ଅନ୍ୟଜୀବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା କେବଳାକ
ଦେବାରେ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ — ନିର୍ମଳର ଦେବାକ କିମ୍ବା
ନିର୍ମଳର ଦେବାକ କିମ୍ବାରେ ।

କୁର୍ରାର୍ଥ ପାଇଁ ଏହି ଲାଗାନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦେଖାଇବାର ଜୀବିତ
କରିବାର ପରିମାଣ କରିବାକୁ ସହିତ କରିବାକୁ ।

କଥା କୁଳର ପରିଷର କାହାର ତାଇର ପ୍ରକାଶ କରି
ଦିଲ୍ଲିର କାନ୍ତି ର ମୁଖଯାମନାର ଘରରେ କାହାରଙ୍ଗା
ହୋଇଥାଏ । ଯେତୀଥାଂ ଉପର୍ଯ୍ୟ ଛନ୍ଦ ର ମୁଖଯାମନ
ମାନ୍ଦିବ ନମ୍ବର ସବୁ ହାତାଂ ଏହିପଣ୍ଡ କିନ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ
ଯେ ଏହିପଣ୍ଡ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର । ମୁଖଯାମନାର ଦିଲ୍ଲିର କଥା
ମୁଖଯାମନାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର ।

କେବାରିରୁ ହସାନ୍ ଦେଇ ରହ କେବାରିର
ପାଞ୍ଚଟାରେ ଯାଏଥାର ତାହାର କଷ ଦୋର ଗାଲାହା ।
ସମ୍ଭାବରେ ଅଛିବ ଯାତ୍ରା ଯାତ୍ରା କରିବାକିମ୍ବା ଏବଂ
କହା ନହିଁବାକୁ କାହାର ତାହା ।

ଶାର୍ଦ୍ଦିନ ପଦ୍ମତାର ଲିଙ୍ଗହାରୀ କାହାର ଜଳନ୍ଦୟ
ଅ ୨୨ ଦୂରରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ବାଧାରେ ଆବଶ୍ୟକ କରିବୁ ଯଥି
କରିବାରେ କରିବୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ ୨୩ ଦୂରରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ବାଧାରେ
ଆବଶ୍ୟକ କରିବାକୁ ୨୪

ବ୍ୟାପାରକାରୀ ଏହି ପଦମୁଖ ଉତ୍ସବରେ ମାନୁଷଙ୍କ
ଓ ମନୁଷ୍ୟକାଳୀନ ଧର୍ମଜୀବିକାଳର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପାରକାରୀ
ଥୁବୁ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଅନୁଭବ
କରି ପଢ଼ୁଥିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆମେହାକୁ ପ୍ରେସ୍‌ରୁ-
ମାନୁଷଙ୍କ ଧର୍ମ ପାଇଁ ଏହାକୁ କାହିଁ କିମ୍ବା ମାତ୍ର
ପ୍ରେସ୍‌ରୁ ମାନୁଷଙ୍କ ଧର୍ମ କିମ୍ବା ଆମେହାକୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟକାଳୀନ ଧର୍ମର ଧାରା ନିର୍ମାଣ କରେ
କରି
କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି

କହିପଦ ହେଣ୍ଟିପାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟରକଳ୍ପନା କାହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା
କାନ୍ଦୁଦିନ ଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାର କାହିଁ ଏହି ଲେଖନ
କାମତାରେ ଅନ୍ଧର ସମ୍ମାନ କାହିଁ କଥା କୁଣ୍ଡ । କଥାର
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ସମ୍ମାନର କଥା କମ୍ପି ।

କହୁଥିଲା । କଷ୍ଟବରେ ପ୍ରଦୂଷ ଲୋଭତାର
କଷ୍ଟବ୍ୟ ଅବେଳାକାର ଜୀବଧ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଚାର-
କାର ହୋଇ ଜାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ସେଇ ଲୋଭତା
ରେଗ ଦେଖାଯାଏ କହିମଧରେ ପ୍ରଦୂଷ ଲୋ-
ଭତା ଥିଲା ଅଛ ଅଳ୍ପ ଏମନ୍ତ ତ ଶବ୍ଦକହା ଏକ କି
ହୁଇର ଅଧିକ ନୁହେ । ସେ ଲୋଭତା କବାପି
ଆବେଳ୍ୟ ହୁଅର ଜାହିଁ । ଅବଶେଷ୍ଣ ଘଟନାମାଳ
ଆହାର ବିହାରଦ ଦୋଷରୁ ହେବ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନା
କ ହେଲେ ଏହମାଳ ଶୀଘ୍ର ଲୋଭତାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ପ୍ରାଣ ସହାର କରେ ।
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଯକ୍ଷମ ଜୀବଧ ପ୍ରଫୋର କଲେ
ଆବଶ୍ୟ ଆବେଳ୍ୟ ଦୋଇଥାଏ । ଥିନର ଉପ-
ରକରିତ ମୁଦସଙ୍କ୍ରିଯକମା ଜୀବଧ ବ୍ୟବହାର କରି
ଏଥର ବହୁକର ସେବା ଅବେଳ୍ୟ ଲାହ କରି
ଅଛନ୍ତି । ସାହସ କରି କହିପାରୁ କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରା ମତେ
ଜୀବଧ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଗୋଟିଏ ଯତା ବେଳୀ
କଷ୍ଟୀ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏହା
ବ ୧୦ ଟାକାର ମୂଲ୍ୟ ୨୯୯ ଟଙ୍କା

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପଦପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରୀଷ୍ଠ ।
ବିଷଳ୍ୟ ବରଣେ ଧୂର ।—(ସହସ୍ର ଅଳଜୋ
ଧନ୍ୟର ଲାର୍ଯ୍ୟଦରେ) ଏହିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟକ୍ତିହାରରେ
କୃଷ୍ଣାଶ ଉପଦିତ (ବରମେ ବେଶମ) ଓ ପା-
ଶକନିତ ଦୂରବେଳ୍ୟ ନୂତନ ଧୂରଙ୍ଗ ସଂ-
ପ୍ରକାଶ କଥା (ପାଞ୍ଚ) ଫଳାଙ୍ଗକା ସହଶାରେ
ଅବସ୍ଥା ଅର୍ଥରେଖାଏ ପ୍ରତିବୋଟାର ମୂଳ୍ୟ
ହୈ ।

୯ ମଧ୍ୟମାଳଙ୍କବନ୍ଦିରା } ଏହା ଶ୍ଵାମାଳ-
୧୦ ବସନ୍ତ କୁଷମାଲାର ଚାରୁଁ } କର ସଂପ୍ରଦାର
ପ୍ରବର୍ତ୍ତର ଏକମାତ୍ର ନନ୍ଦୀସ୍ଥ । ଏହା ବ୍ୟ-
ବହାର କର କରୁଛିବସର ପ୍ରାଚୀର ପ୍ରଦିବ-
ନାଳ ମୁକୁତମୟ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବେଗୀ ଦେବାର
ପତ୍ରକ୍ଷା କର ଦେଖିଅଛୁଁ ବ ୧୦ ଟାକାର
ମୁଦ୍ରା ଟ ୧୯ ଟା ଓ ଚାରୁଁ ପ୍ରତିକୋ-
ଣିଭୁଟ ।

ଅମୃତଶେଷ କଣ୍ଠରୀ ।— ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ସମ୍ପାଦନ
ସେବକ ଦଳର ଉତ୍ସାର୍ଥର ବିକ୍ରି କରି ଓ ଛା-
ଇମ ଚୋଷ୍ଟା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ । ଜନମକୁଟୀ
କଲ୍ପନା ପ୍ରେବନ୍ନ କଳେ ପ୍ରସରିବା ଅଧିକଳ
ସୁର୍ଯ୍ୟକୁତ୍ସଯାଇ ସ୍ଵରାଗେର୍ଭୟ ହୁଏ ୨ ବିହିକାର
ମନ୍ଦିର ଟ ୦ ୫

ଶିଖିବାକୁ ଦିଲ୍ଲାହା ।—ଏହା ସେବକ
କଲେ ଥକିଥିଲୁ , ଶୁଭିତରକଳା , ସ୍ଵପ୍ନଦୋଷ

ନିଷ୍ଠପୂ ରାଜ ହୁଏ ଏତଦ୍ଵାରା ସହାର ଅନୁଭବ
ବେଳେକ ଚମଳାର ଗୁଣ ଅତ୍ର ଜାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା
ପରି ପାଠେ ଜାଲି ପାଇବେ ତରୁ ସ୍ଵପ୍ନବୋଧ
ଅବେଗ୍ୟପରେ ଏହା ବୃଦ୍ଧିକା କ ୭ ଟିକାର
ମୁଲ୍ୟ ଟ ୧୯ ଟଙ୍କା

ଶୁଳ୍କାଶର ଚର୍ଚୀ—ସଂପ୍ରଦାର ଦୂଳ ସେବ
(ପେଟମର) ଅବେଗ୍ୟ ହୃଦ ମୂଳ୍ୟ ଟ ୧ ଟଙ୍କା
ଜିପରେତୁ ଆପଥସନପ୍ର ମୋଟପଲ ପାଇଁ
ପଥବିଂ ତାବମାସର ସୁହର ଲାଗେ ଓ ଆପଥ
ଫହିତ କ୍ଷେତ୍ରପାଠୀ ପଦ ପଠାଯାଏ ।

ଏହି ଅଗ୍ରଧ କଟକପୁରୀରେ କମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ
ଦୋହାଳରେ ଓ ଆମୁଳକଟରେ ହାପୁକେବ
ଅଗ୍ରଧଯତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦର୍ଶନିବ ।

କୁଣ୍ଡଳପୁର	}	କବିଭାବ
ସବୁ କଟକ		ଶ୍ରୀ ବାଲଚୂଷ ବାସ
ବାଲଚୂଷାଧ୍ୟମ-		
ବରକାରିକ ବସାରୋ		

WANTED.

A clerk and Accountant on a monthly pay of rs. 30 rising to rs. 40 by binomial increment of rs. 2 and a road mohorir on rs. 20 with consolidated allowance rs. 10 per month are wanted for the District Engineer's office at Puree.

The applicant for the clerk and accountantship must have had practical experience of correspondence and account of a Sub-Divisional office P. W. D., and that the applicant for the road mohorir must have passed the test of a Sub-overseer in the Shibpoor Engineering College and practical experience of road making, surveying and levelling &c.

Application with testimonials
will be received in sealed covers
by the undersigned till the 20th
August, 1895.

P. C. DANERBY,
District Engineer
Puree.

ଜାଦୁର ଅଭ୍ୟାସ ମହୋଷଧ (ବିଶେଷ ପଣ୍ଡିତ)

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକଳିତିକା ଟେଲି ମାର୍ଗିଲ ଟେଲି | ଅଶ୍ରୁ
ଏହି ଶୀଘ୍ର ବ୍ୟବସାଯରଙ୍କ ସହପ୍ରକାଶର ବାଦୁରେବ
ଏବାହେଲକେ ଅସେଇ ହୋଇଥାଏବ। ଥରେ ଅର୍ଦ୍ଧବ୍ୟବ୍ୟବ
ଦେଇଲେ ଏହି ଶାସନର ଅର୍ଥ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବାର
ହାର ବଳେ କିମ୍ବାହ ଲାଗି ଯଦ୍ୟମା କୁଣ୍ଡ ମାଛ୍ ଏହି
ଠାକୁରେଟ ଅଛି । ଏହରେ ଜାଗାକୁରାର ରମ୍ପିଲେଖି
ମଧ୍ୟ ଭଲ ହୁଏ । ଏହି ଶୀଘ୍ରରେ ପଢ଼ିପାର ଆଚ୍ଛବ
ଦେଇବର ମୋଟ ଅସୁଧାନ୍ତରୁକୁ ପ୍ରକଳିତ ମେଲିବ ହେ ବାର
ଏହାର ଉପବାରିତା ମୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତର ଅସୁଧାନ୍ତର ହୋଇଥାଏ ।
ପେଇମାନେ ଏହି କୁଷିତ ବସନ୍ତରେ କିମ୍ବା ପାହାନ୍ତରୁ
ଅଛିଏ ଅଛି ସେମାନଙ୍କର ପଦମା କବିତା ଉତ୍ତର ।
ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି କହିଲେବ ସେବମତି ହୋଇ-
ଅବହୁ । ଏହି ଅଛେବ ଉପର୍ଯ୍ୟାୟକ ସବା ଦେଇଅବହୁ ;
ଆଶିଶ କବହାରକିମ୍ବା ତିଥିକ ସହିତରେ ହତା ତାର ଧାରିବା ।
ଆ ବନ ପାଇବିଦେବ
ଦେଇ କିମ୍ବାହିରେ
ବାହାରିବ

ବିଜ୍ଞାନ

କବଳ ! କବଳ !! କବଳ !!!

ଦାର୍ଢିତାଭକ୍ତି ରସାମୃତ ।

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ସନ୍ମାର୍ଗ

ଦର୍ଶାବଜାର ପ୍ରାନ୍ତରେ କଞ୍ଚାଗାଳ ସୁପ୍ରକାଳ
ମୃଦେ ବିହିୟ ଦେଇଅଛ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧ ଟା
ମୋଦସଲନିମନେ ଡାକମାସିଲ ଟ ୧

କୁଳାପନ

ସୁଲକ୍ଷଣା, ପଞ୍ଚମ ସଂସ୍କରଣ ।

ପଣ୍ଡିତାମାନକା

ଏ ସମ୍ବଗରେ କଳେବ ପ୍ରଯୋଜନୀୟ
ନୂତନ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗର
କଳେବର ଦିଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଏହାରେ । କେ-
ବଳ କଟକ ପ୍ରକଟନାକାରୀ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୋହା-
ନରେ ମେଲଇ । ସ୍ଵର୍ଗ ମଗାଇବା କେବେ
‘ଧର୍ମ ସ୍ଵର୍ଗ’ର କାମୋଡେର କରିବାକୁ
ଦେବ ।

શાલમણે દ્રીણ

ମନ୍ତ୍ରୀରେଣ୍ଟସାହୀ

କୁଳ ! ରୂପ ! କୁଳ !
ଡକ୍ଟରଙ୍କାରେ ଏକମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ

ସଙ୍ଗାତପୁସ୍ତକ ।
ସଙ୍ଗାତ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଦେବିଷତ ।
ଅଛି ମୁଲି ହି ମୁଲିଥିଂ ମାତ

ସାହୁହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତିକା ।

କ ୩୦ ମ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଅ ୨୨ ଇତି ମହେ ନୂରା ମହ ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ । ମୁ ୭୫୦ ଶାକମ ସହ ହେଲେ ଗାନ୍ଧି ଆଜବାର ।

ଅତ୍ରେ ବାଣୀକ ମୂଳ ଟ ୩
ପ୍ରଧାନେ ୯

ତ୍ରୁପ୍ତ ବଣ୍ଣାଧନ ।

ମହାତୀର ଅଭିନ୍ଦନ ଶୋଭନୀୟ ଅଷାକଧା-
ନା ଦେବ ଗଲ ସମ୍ପାଦନ ଉତ୍ତରପଥକାର
ପ୍ରେକ୍ଷପଦକ ଥରମୁର ବିଜୁ ଓ ପେଷର
ଦେବ ପ୍ରକାଶ ଦୋର ଅଧିକାରୀ ରହ ଥାଇ-
ଥିଲୁ । ସମୁଦ୍ରା ପଢ଼ିଛି ଏ ସମ୍ପାଦନେ ପ୍ରକାଶ
ଦେବ ପାଠକ ଓ ପ୍ରେକ୍ଷପଦକ ନିବିତରେ
ଶମାପାର୍ଥକା କରୁଥିଲୁ ।

କୁଳ ରକ୍ତବାରତାରୁ ଜମାଗତ ଦ କ
ଲଗାର ଦୁଃ୍ଖ ଦେବାରୁ ଏ ସମ୍ପାଦନେ ଶାକଶ-
ମାର୍ଦନ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତିକରି ଦୋର ଥାଇ
ପଦନର ଗତ ଅଳ୍ପ ତଥକ ଦୁଲ ଏବ ନନ୍ଦ-
ଦୁଲି ମଧ୍ୟ କୋଇଥିଲୁ ।

ମହାବଳ ପରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ବିନନ୍ଦର
ପାରିମେଳା ସଙ୍ଗ ଭାଙ୍ଗୀଯାଇ ନୁହନ ସଙ୍ଗ
ନୁହନ ଦେବା ବାରର ସଦ୍ୟ କରିବାରଙ୍କ ଲଗି-
ଥିଲୁ । ନୁହନ ସଙ୍ଗ ଅଗନ୍ତି ମାସ ତା ୧୨ ରଜ-
ରେ ବନ୍ଦିବା । କିମ୍ବାତକ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରାୟ ଘେଷ
ଦୋର ଅସିଥି ଏବ ରମଣୀନ ଦଳ ଜମୀ
ଦେବାର ଜଗାଯାଇ ଥିଲୁ ।

କୁମରଖଳକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ମାଦ ଅତିଥି
ଯେ କାହାର ଅମେର ଭାବାକୁ କାହାକୁ କାହା

ଭାବାକ ପରିବାର ଏବ ପଦିତର ବର୍ଣ୍ଣକୁ
ଭାବିତବର୍ଷକୁ ପଠାଇବେ ଉତ୍ତରନ୍ତି ଏବ ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ କ ୪୦ ଶ ଧୀଲେକ କ ୨୦ ଶ
ଦୋହରୁଥର ସହିତ ଶାଇବାର ପାଇଁ ଧାର
ଦୋଇଥିଲୁ । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛ ଲୋକ
କ ଅସୁରକୁ । ଭାଗୀଧି ଗବର୍ଣ୍ମମେତ ଏମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରତିକଳନ କରିବେ । ପରିଶେଷରେ କୁମର
ଆଜ ଶରୀର ପଣିବାର ସମ୍ଭବ ।

— * —

କଲିବତା କରିବନ୍ତାକୁ ପଶକୁ କବୀଧି
ବିଦ୍ୱାପକ ସରାର ସବ୍ୟ ଦେବାଳମନେ ବାରୁ
ବଜକୁମାର ସବାଧାରା ଏକଂ ମିଶ୍ରର ଅନନ୍ତ-
ମୋହନ ଦୋଷ ପ୍ରାର୍ଥି ଦୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ଦିନାତନରେ ଶେଷ ଲିଖିତ ମହାଶୟଦ ସଂପର୍କ-
ରେ ଥୁବ ବେଠ ଦେବାରୁ ସେ କିମ୍ବାରୁ
ଦୋଷ ଅଛି । ଦୋଷ ମହାଶୟ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ
କବାର ବିଦ୍ୱାପକ ସରାର ସବ୍ୟ ଥାଇ ତୁ-
ଭାଗୀଧି ଯୋଗଦା ଦେଖାଇ ସୁବାରେ ଭାବାକ
ନିଯୋଗରେ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ତର ଅଛନ୍ତି ।

— * —

ଗଲ ସମ୍ପାଦନେ ଏ କରିବର କରେ
ଖୋବଣୀ ଅପଶା ଶାମୀ ଓ ପୁତ୍ରକନ୍ଦ୍ରକୁ ଶୁଣି
କୁଳଗିରରେ କାମ ରେଜେଞ୍ଚିଶ ବିଶର ଗୁରୁ-
ଗନ୍ମ । ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ କେହ କୁଳ-
ଦଳର କୁଳକରେ ପଡ଼ି ସେ ଏପରି

କରିଥିଲୁ ନିର୍ମାଣ ଶାମୀ ପୂର୍ବ ଶକ୍ତି ଶୂନ୍ୟିବା
ଶାତ୍ରବିକ ନିହେ । ଅର୍ଥ ଭ୍ରାତାଙ୍କ କିମନ୍ତେ
ଯେପୁଲେ ଲୋକେ ଧର୍ମିର୍ମ ବିଶୁର ଶୁଣି-
ଦେବାକୁ ବିହିମାନ କୁଳିତ ଲାଭାନ୍ତି ଯେପୁଲେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭିଗ୍ରହ ପରି ଶୁଣିଅତ୍ୟାମ୍ଭର
ଦୂରୀ ଦେବା ଅଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଗୁହେ ।

ଦେଶଦାର ଦାନମ ଓ ଅମ୍ବଳକ ଅଧିକରେ
ସେ ସମ୍ମ ସରକାର କିମ୍ବା ଅଛ ଦେବାର
ଅବେଳିକର ଦାନମକ ପ୍ରତି ସେ ସମ୍ମ ପ୍ର-
ଯୋଜନ କରେ ଏମନ୍ତ ବୋଲାଯାଇ କଥାରେ ।
ନାତ କାର୍ଯ୍ୟତ ଦେଖାଯାଉଥିବ ଯେ ଉତ୍ସବରୁ
ଦାନମମାକେ ଉତ୍ସବ ଦୁଃ୍ଖ ରଜନ୍ତି କାହିଁ ।
ସେ ଏବଥିଲୁ ଅବେଳିକର ମାଳାଶ୍ଵର ଦେବ-
ାର ଅଥି ସେ ସମ୍ମ ପଦତାଗ କ କରେ
ସବା ରହୁଥିବ ଦକଳ ସୁଲବେ ଏହି ମନ
ଅବ୍ୟାପିତ ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଅମ୍ବା-
ନଳ ଦିବେଦିନାରେ ଏହା ଦଳ ନିହେ ।
ସମୟରେ ଅବସ୍ଥାର ସରବର୍ତ୍ତକଥାରେ
ଦ୍ୟବସ୍ତା ଦେବା ଛାତିବ ।

ନୁହନ ଜମାତଳରେ ଶାମୀ ଦାବାର
କରିଗେଲା ଶାକଦୁଃ୍ଖ ଦୋଷରୁଲୁ ଏବ ଶା-
ମୁକ୍ତ ଉମେଶକରୁ ବାନ୍ଦୁର୍ଧନ ମଧ୍ୟ ଦାରହାର
ଅଛନ୍ତି । ସବର ଦୁଲକ ମହାଶୟଦର ଦେ-

ଶବ୍ଦ ଲୋକ ନୁହନ ପାଇଲମେସ୍ୟରେ ଜୀବିତେ
ନାହିଁ । ବରତବାହିନୀ ପଞ୍ଚକେ ଏଥା ଦୂଷ୍ଟ-
କଳକ ସମାଧି ଅଛେ । ଯାହା ହେଉ ଜୀବିତ
ସମ, ଏମ, ଲ୍ଲାଉଡ଼ରସ୍ଟ ଏବନ୍ଗ୍ରାହରୁ ତଥାତିବ
ହେବାରୁ ପାଇଲମେସ୍ ସମ ଏକାବେଳକିବେ
ପାଇପବାସୀ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଗାହିଁ । ବାଦା ପା-
ଇବ ପର ଲ୍ଲାଉଡ଼ରସ୍ଟ ମହାମୟ ଜୀବିତର ପଥ
ସମର୍ଥନ ବର ପାଇବେ ବିଜ୍ଞାନ୍ ସଙ୍କେ
କେବାରିବ ।

ଲେଖକ ସେବା ପତ୍ରାଳ ଦୟାକରର କଷି-
ଆଜିନ୍ତା ମାତ୍ର ବିହିନ୍ତୁ ଲାଦାନ୍ତୁ । ଶତ୍ରୁପଥ ଅହ-
କାର ଧାରରେ ହାଶକାଟ କରିବାରୁ ଏହି
କରୁ ଯାହାନ୍ତି । ନୂହିଛ ପାରିଲୁମେହି ନ ବହି-
ଲେ ତହାଳ ସହନରେ ଧେଇ କାହିଁ ହେବ
ନାହିଁ ଏବ ସେପରିନ୍ତିନ୍ତୁ ଆହୁର ହେବେ ଟରା
ଅର୍ଥର ବ୍ୟୟ ହେବ । ତହାଳ ପରିପ୍ରୟାଗ
କରିବା ଏକମାତ୍ର ସୁପରିମର୍ତ୍ତ ଥିଲେ । ଅମେରିକ-
ଜେ ଅଚଳ ସହିତ ଅବଜଗ ହେଲୁ ଦେ
କୁଠପଥ ଲାଜଙ୍ଗୟ ମରୀ ଯାଇଲାର ସାହେବ
କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବାର କରିବା ପୂର୍ବେ ଉତ୍ତାଳ ପ-
ରିପ୍ରୟାଗ କରିବାର ମନୁକ୍ୟ ଲେଖି ହେବ
ଅଛି ।

ହୁଣ୍ଡିର ପାଇଁ ରାତ୍ରି କୁଆରେମଦିନ କମେଲ
ଜଗର ଏବଂ ଦେଶୀୟ ସାହିତ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦେଖ
ହୋଇଥିବାସ୍ଥାଳେ ବଳିକରା ବଳିକାରରେ
ବହୁଧର ଲୁଅରେଲ ବହୁକ କଳିବାର ହୌରାସ୍
ଉପାୟ କରିବେ ହି ନା ମାତ୍ରବର ସରେନ୍-
କାଥ ବାନ୍ଧିର୍ମା ବଳୀୟ ବିଦ୍ୱାପଥସଙ୍ଗରେ
ଏହି ପ୍ରକୃତ ବରନ୍ତେ ମାତ୍ରବର ଉପକ ସାହେବ
ଭରି ଦେଲେ ତ ମାତ୍ରବର ଶୈଳେ
ବାହାଦୁର ଏ ବିଷୟ ବିଚାରନା ଫୁଲକ
ଦିକ୍ଷାତ୍ କଥାରୁଚି ଓ ଅଭିନ ବିନା ଏହା
ବହୁତ ଗୋଲ ତ ପାରେ ମାତ୍ର ଦୋତ୍ରବୋହ
ପଦ୍ଧତି ହାତିରେଲ ସତିଦେଇ ଏହା ପୁଣୀ-
ଶେଳକ ଅନ୍ତର କରିବା ଅନ୍ୟାୟ କେବ ଏବଂ
ବୋଷକରେ ଲେବେ କେବଳେ ଅୟବ ଅଭିନ୍ଦୁ
ହେବ । ଦୋତ୍ରଦୋହ ହିତବିବେ ଅନ୍ତର
କରିବାକୁ ସମ୍ମାନାବର ସମ୍ମାନ ମେବେ ନାହିଁ

ଏଠା କରେଇଛି ପ୍ରିସ୍ତ୍ରିୟାଙ୍କ ବିଜୁଳିଶା-
କେବ ଏଥୁପିକେ କେବେଳ ମହିନ ଅବ-

ଦୋଷରେ ଶୁଣସ୍ତ ଦେବାର ହେଉଥି ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଗାହାକୁ ଦିନକୁହୟର ଲେଖିବାର
ସମୀକ୍ଷା କରିପାରୁ । ତମ୍ଭେ ଜଳ ଦୂର ସମୀକ୍ଷାର
ଲୋକଠା ସମୟରେ ବୌରୀରେ ଲୁହ ପାଇଛି
ଦେବାର ଶୁଣିବା ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଅଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ
ଶୁଣି କାହା ପାଇଲୁ କାହାର ଦେବ ସାର
ଦିଦୟା ଓ ସେବାର ସମସ୍ତ ଧରନୋଦୟ କରି
ନାହାକ ଝାଡ଼ିଲୁ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୟୁମ୍ଭେ ଉପରେ ଉପରେ
ସଥି ଉଚ୍ଛବାଦି ଯୋଗାଇ ଘୁଣି ଅଭିଭୂତର ସାର
ଦେଖିବାକୁବାର ଅସିମ ପୁରୁଷମୁହାର ଏହିବୟ
ପ୍ରବାହ ଧୂମକ ଅମ୍ବମାଳଙ୍କର କ୍ରମ ସ୍ଥାନ
କବର ଅଛିରୁ ଏକହ କୁହେ ମାତ୍ର ବିମେଶ
ବର୍ଣ୍ଣବାଦର ଧାର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛିଲୁ ଉପରିପରିବାଧୀ-
ମାନେ କାହାରର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଥିଲାଗା । କିମ୍ବା
କର ଶତକ ପ୍ରତି ଏପରି ଦୟା । ସହାନୁକୁ
ସତ୍ସବର ଦେଖାଯାଏ ତାହିଁ କାମୁକରେ
ଏହାରର ହର ଦୂରାଦୂରର ଅନୁକରଣାରେ
ଅଟେ ।

ଦୁଇବୁଧୁର ଜାହାଙ୍ଗ ମୋହଦୀର
ଆସାମାମାବେ ଦୌସ ଅଚାଳକୁ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର
ଥିବାର ପାଠକମାଳକୁ ତଣାଇ ଏହି । ସମେ-
ମାତେ ଆମା କଷ୍ଟଧୂରୁ କି ଯେବୁଳେ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର
କର ଫୁଲସ ଜଳିବାକୁ ଅଜଳିବାକୁ ଏବା
କେ ପରିଅଛୁ ଯେବୁଳେ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ତଥା ଏମା
ପର ଏ ମାନସର ଅବମିମାନେ ଗୋପନରେ
କହ ପାରିବେ କାହିଁ । ଧରନ ଜାହାର ଦେଖା
ଗଲା କିନ୍ତୁ ଆଗନ୍ତୁ କଷ୍ଟୟ । ଜଳଇବ ତୁମା
ଏହି ତଥା ଏମାକିମାରକୁ ମଞ୍ଚରୁ ଦେଖେ ତଥା
ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ତଜାକଣ୍ଠ ତମପ୍ରଭରେ ଏହି କେହି
ଆହୁ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରରେ ମାତ୍ର କହାଇବା
ରେ ଶୀକାର କି କଷିଦାରୁ ଜହାର ଅଜଳିବ
ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ଦେଖିବାରି । ସେଥାରୁ ଦେଇ ତଥା ଏ-
ହମାଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବେଳ ଯେତ ପାଇବା
ଏହସର ଉବାହରେ ଯେବୁଳେ ଯାହୁ କହିଲେ
କି ତଜାକଣ୍ଠ ମାରି ଏତଥ୍ୟର କିମ୍ବା ଏକ-
ବ ପରାଶ କାହିଁରେ ଅବିଜ୍ଞ ଦେଖାଇବ
ମଧ୍ୟରେ ବାଧିଦେଇ ଯେବୁଳେ ଏ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର
ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ହେବା କି ଜଳିବ କି ହୁଲ । ଯାହା
ବୋଲିଏ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ହେବାର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂଳା
ପରି କାହିଁ । ତଜାକଣ୍ଠ ତଥା କିମ୍ବା
ଧୂଳା କାମ୍ପା ଏ ମର୍ମିତର ଅଭିଷାଳ ଦେଖେ
କାହିଁକି ନାହିଁ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାର୍ଗରେ

ଯେ କେତେପୁଣେ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଉପରେରେ କେବି-
କୁ ଛାଇ ଦିଅନ୍ତି ।

ବଲୁକା ମାତ୍ରାଗରେ ପ୍ରାୟ ଏକ ଦଳର
ମୂଳମାନ ହିଁ ପଢ଼ିଛି ଏବଂ ମୋହରଳକୁ
ପଢ଼ି ଥାବୁ ଅବଶ ପିଲମାନେ ସେଠାରେ
ବାସିରାନ୍ତି । ମାତ୍ରାଗ ନୃତ୍ୟରେ ପ୍ରାଚିର ଅଭିନ
ଦେବାକୁ ପ୍ରତି ଟାଙ୍କା ଧରିରୁ ମାଧ୍ୟମ
କୁ ୧୫୦ ଲା ବଜାରେ ଗୋଟିଏ ଘର ବଜାର
କଥା ଯାଇ ଥିଲା । ମାତ୍ର ମାତ୍ରାଗର ଘର ବଜାର
ଲେଖ ଲାଜାନ୍ତି ବିଦେଶକା ବନ୍ଦେ କ ମାତ୍ରାଗା
ଦଳମୁକ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନରୀଗ ହେଲେ
ସେଥିରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ଉତ୍ସବେ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣମା-
ନର ପୁରୁଷେ ପଡ଼ିବା ବାର୍ତ୍ତି ବିବାହ ହେବ ।
ମୂଳମାନ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଏହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ଯେବେ
ଦେବା ଦେବେ ବଜାରୀ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆଜି
ଦେବତା ଦେବାର ଅଜୀବାର କର ଦେବା
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନିମନ୍ତେ କରିଲେଇଲା ସମ୍ମାନ୍ୟ
ମାତ୍ରାଗର ଗୋଟିଏ କମିଟି କିଧିଲା କରିବାରେ
ସେମାନଙ୍କ ଦେଖାରେ ଏପର୍ମାନ୍ୟ ୧୫ ବଜାର
କୁଳା ଦେବା ଅବାୟ ହୋଇ ଥିଲୁ ଏବଂ ଅମା
ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଅଳକାଳ୍ୟ କରିବାକୁ ମୂଳମାନ
ମାନେ ଦେବା ଦେବାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବିବେ ।
ଦେବା ହାତ୍ରୀ ୫୦ ବଜାରଟକା ଅବାୟ ହେବି
ଏହି ବର୍ଷାରେ ମାତ୍ରାଗର ବଜାରୀର ଆପା-
ତରୀ ୫୦ ବଜାର ଟଙ୍କା ପଢ଼େଥାୟ ବଜାରୁ
ଦେବାର ମଞ୍ଜୁର କର ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଟଙ୍କାରେ
ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଦେଇ ଶୁଭ ଚର୍ମିର ହେବ ତହିଁରେ
୨୨ ବଜାର ଟଙ୍କା ଦ୍ୟୁମ୍ୟ ଦେବ ଏବଂ ୧୭ କଣ୍ଠ
ପଢ଼ି କରିବାର ପ୍ରାଚି ଦେବା । ଏଥି ଦରିଦ୍ର
ଦେବା ଅଧିକ ଦେଲେ ନରିବାର ଶେଷ ପର-
ମାନ ମାତ୍ରାଗର ଦେଇ ସେହି ଗୁରୁରୁ ବୁଦ୍ଧିର-
କେ ଯେ ଦେବେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଗାତ୍ର ଏହି
ଶ୍ରୀରହୁବାର ପ୍ରାଚି ହେବ । କରେଥିଲ
ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଯାହା ଦାରତ୍ତର ଅଜ୍ଞାନ ଭାବ ପଢ଼ିବ
ହୋଇ ଅଛି ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ପ୍ରମୁଖ
ଆଶା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବରେଥିବିବିନ୍ଦ ଏହି
ଅଜ୍ଞାନ ଦେବତି ଧରାବିନ ମୂଳମାନମାନେ ହେବା
ଜୟ ଶୁଦ୍ଧବାର ହରାର୍ଥେ ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ଦେବା
କାଳ କରିବାକୁ ରହୁଥିବ ଦେବେ ।

ତାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଲିଖିବେ କାହାଙ୍କୁ
ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ଅବେଦନ । ୧୯ ଜୁଣୀ

କରିଥାଇଲୁ । ରହୁଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏହାବି ଜାଗାନ୍ତି
ପଣେ ସବୁ କରି ଚାଲ ଅଶ୍ଵରୂପ ପଥସ୍ଥ
ଦେବାକୁ ଚାକବାଦିମାନେ ମର୍ମାନ୍ତିକ ଦୂରୀର
ଏବଂ ଲକ୍ଷିତ ଅଛିଲୁ । ଚିଙ୍ଗଦଶ ଦୂରୀରକର୍ତ୍ତା
ସବୁ ରୋମ କରି ଏପରି ପରିବକ କେବଳ
ହୋଇ ଯାହାକୁ ଏବଂ ଚାକର ସବକ ଖ୍ୟାତି ଓ
ପ୍ରକଳ୍ପତ୍ର କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଘଟଣାରେ ଲୋକ ହୋଇ-
ଥାଏ । ସବୁରୁଷୀ ଓ ମୁହଁବେଳର ଶାକ ପ୍ରାଣ-
ବାନ୍ଧାର ପ୍ରକାମାନକର ହୃଦୟ ସାଧନ କରି
ପ୍ରକାମାନକୁ ପଦକଳର କରିବା ଏବଂ ଅଞ୍ଜଳା-
ଦ୍ୱାରେ ଉତ୍ସବ ଏବଂ ସ୍ମାନ ସବବା ଅ-
ପୋକ୍ୟ, ଶୁଦ୍ଧପତି, ଉତ୍ସବିଗ୍ରାମମୟୀ ଓ ବ-
ର୍ତ୍ତର୍ମଲାଙ୍ଗାର କେନ୍ତିତ କହି ସେମାନଙ୍କ
ଦସ୍ତରେ ଶାବଦଗୁର ସମ୍ମର୍ତ୍ତିକୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାଳ
ଚରିତାକୁ ଏପରି ଦିଇଅଛି । ଏ ସମସ୍ତର ପ୍ର-
କାମର ଶୀଘ୍ର ଆବଶ୍ୟକ । ତାହା ନ ହେଲେ
ତାନର ଅବସ୍ଥା କିମାଗର ମନ ଦେବ ଏବଂ
ପରିଷେଷରେ ଲେଖ ହେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଅ-
ତ୍ୟତ ପ୍ରକାମାନକର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହାତ :—

୧ । ହତକର ସଂଶୋଧନ ସହିତ ବିଦ୍ୟକ
ପାଇବାଲା ଦେଖିବ ହେଉ ।
୨ । ଅପୋଗନ କର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଭାଗୀ
ଦ୍ୱାରା ଯାଇ ।

କ । ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଖେ ଉଚିତାର ଅନ୍ଧେ
ପ୍ରଥା ଉହାର ଦେଉ ।

ପାଦ କନ୍ଧରୁଷ ମାତ୍ର ପ୍ରଥା ହିଂମ
ଦେଖାଇ ।

* । ଆସୁ ବେବା କିମେଥ ହେଉ ।
** । ଦୋରାଜର ମାଧ୍ୟାନତୀ ପତ୍ରର ହେଉ ।

ପରିଶେଷରେ ପ୍ରକାମାତ୍ରେ ଲେଖିଥିଲୁଗୁ ବି
ପେବେ ଜାପାକ ସମାଟକର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉଦ୍‌ଧାର-
କିମ ହେଉ ଏକ ବଳିକ ଯେତୁଳିଷ ଓ ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ତ ଅଧିକ ମହିଳାଙ୍କ ଜାପାକରୁ ଦେଇ
ମୁକ୍ତା ଚାଲୁ ସମ୍ପାଦକର ତେବେଳନ ଉଦୟ କ
ରେବ ଏକ ଉତ୍ସବଲିଙ୍ଗରେ ଏହିପରି ଅନ୍ତରୀ
ନ୍ତୁ ସହନ୍ୟାଳରେ ଫ୍ରୋଟ ଶାତ୍ରୁ ପ୍ରଭୃତି ନ
ଦେବେ ତେବେ ଅଗନ୍ତ୍ୟା ତାହାକ ନହିଁଲ ଏ
ଅପରାନ୍ତ ପ୍ରକାମାତ୍ରକ ଚିନ୍ତବ୍ୟର ଅଧିକାରୀ
ହଜାର କେବାକୁ ବାବ ହେବେ ।

କଥାରେ ଏହି ଲିଙ୍ଗରେ ।

କରିବା ଦୟାର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଗରବ
ହୁନ୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଅଛି ବରୁ ପଞ୍ଚଶୀରୁଷେ ଶାକ

ଦାକ୍ଷ ବହିବାରୁ ଅସମୀୟ ଦୋଇ ସାମାଜିକ ମୂଳଗ୍ରୂ
ପ୍ରବାନ୍ତ ଉତ୍ତର ମୁଦ୍ରବେଦିକରୁ ଲମ୍ବା ବା ଖାଲର
ଛଳରେ ପକ୍ଷାବଦିଅନ୍ତରୁ କିମ୍ବା ଜୀବବିରିରେ
ବରିଦେଇ କୁଳିଆସନ୍ତି । ମତ୍ତାବୁ ଜଳରେ
ପଞ୍ଚ ପଢ଼ିବାରୁ କଣକଳ ବିଷ ଭୁଲ୍ୟ ହୋଇ-
ସାଏ । କିନ୍ତୁ ଲେବେ ତାହା କି ବିରାଗ ସେହି
କୁଳ ପାଇ କରନ୍ତି । ବଙ୍ଗଲାବୁ ସଂକାମକ କୁରର
ଗୋଟିଏ ପଧାଇ କାରଣ ଏହି ଦୂରଶୀଘ୍ର ଅଗ୍ର-
ମୁୟବର ପ୍ରଥା ଅଛେ । ଏହିଷୟ ବଙ୍ଗୀଯ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଘର ଜୀବିଷାରରେ ଆଁ କାରୁ କବନ୍ଧ
ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ କମିଟି ବସିଥିଲା । କମିଟି ଅ-
ନୂସନାନ କରି ଏଥର ସତ୍ୟତା ସପ୍ରମାଣ କରି-
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଚିଠ୍ଠେଟକୁ ଜୀବିଷାରେ
ସେ ଶବ୍ଦ ବିଶେଷତାର ଏହା ନିଧର ଜଳ
ଏପରି ବିବତିଶାର ଅଛି ସେ ତେବେପରି ଏବଂ
ପ୍ରକାର ପକାର୍ତ୍ତ କଳିତପରେ ଜୀବିଥାରୁ ଏବଂ
ଦୂରନ୍ତ କାହାରୁ ଥିଲା । ମାଝ କରୁମ ପ୍ରତିତ ସେ
ସବୁ ମତିଶାର ଗବ୍ର ଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତ ଦୋଇଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖିଲେ ମତ୍ତା ଅଧିବାର ମନେ
କରି ପାଇଲୁ ବୌଡ଼ିଅଥବା । ଏହି କଳପ୍ରେତ
ନିମ୍ନକୁ ବହିଯାଇଥାରୁ ଏବଂ ଅନ୍ତରର କେବ-
ଲାନେ ତାହା ଆଜି କରୁଥିଲାନ୍ତି । କଲିକତା,
ସଦରର ଗଜାନଗାରେ ପୂର୍ବେ ଅଛେବ ମନୁଷ୍ୟ
ଓ ପଶୁର ଗବ୍ର ଭାବିକାର ଦେଖାଯାଉଥିଲା ।
କଟକଶା ଯୋଗେ ଏବଂ ଭାବାପତ୍ରଲେବେ
ଅଭିବର୍ଷ ୨୫ ମନୁଷ୍ୟ ପରି ତେ ଦୂରସହସ୍ରରୁ
ଅଧିକ ଗବାତ ପଣ୍ଡ ଗବ୍ର ଭାବିଷ୍ୟବାର ଗଜନା
ହୋଇଥିଲା । ଜୀବାଦେବାର ତାଙ୍କର ବଜାରେ-
ପର ତୁମ୍ଭୁକୁ ହେଲାଇଟ ସବ୍ ଦେଇ କାହାରୁ-
କରି ମୋଟିଏ ବିଶେଷ । ସେ କରିବିତ
ବର୍ଷମାନ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତିତ ଜଳରେ ଏହି ମରି-
ରେ ଏକବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକର କରିଥିଲେ କି ଯେ
କେହି ଗଜାନଗାରେ ଯୋ ତହିଁର ଶାଖା ଲାଗି
ଇଥାଥରେ ମନୁଷ୍ୟ ବା ପଶୁର ମୂଳ ଦେଇ ପକା-
ଲାନ ବେ ଦିଗ୍ଭୟାର ଥା ୨୫୦ ଲା ଅନୁମାରେ
ଦୃଷ୍ଟିଯୁ ଦେଇ । ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁଧାତର
ପୁନଃ ଦେଖିଲେବକୁ ଗୁରୁନ କରିବା ଏବଂ
ସେମାନେ ଦୃଷ୍ଟ ପାଇବାରୁ ଉପରଲିଖିତ ଫଳ
ହୋଇଥାଏ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ କରିପାଦେଶର ସାହୁରଙ୍ଗବ ଜୟନ୍ତୀ
ପ୍ରେସ୍‌ରାହେତ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ ବୃକ୍ଷାଧା-
ରଙ୍ଗ ବିକ୍ରିତ ହାତ କରିବାକ ଉଚ୍ଛବି-
ଦବେ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଆ ଏହାହେ

କେ ରହିବ କଷାଥାରୁ । ମାନ୍ୟବର ଦଳୀଲୁ
ଷେଷଙ୍କଟ ବବେଳା ବରନ୍ତୁ କି ଗରବ ଶ୍ରେଣୀକ
ହନ୍ତମାତ୍ର ଶତକ ସନ୍ଧିରୁପେ ତାହିଁ କରିବାର
ସଜାତ ଅଛବରୁ ବେଳ ମୁଖ୍ୟରୁ କରି ଲାଗିରେ
ଦିବାର ଦିଅନ୍ତି ଏହି ବେହିଁ ଅପରାଧେଣୀର
ଲୋକେ ନଈ ଗଜାରେ ଲଜାଯ୍ୟା କରିବା
ଅର୍ପାୟତ୍ରେ ସେପର କରନ୍ତି । ଯଦିପାଇଁ କି
ହନ୍ତମାତ୍ରର ଏହାକ ପୂର୍ବାଧେଶ ଉତ୍ତା ଦେଇ
ଥାଏ ଏହି ବେଳେ ସମ୍ମାନ୍ତ ଦେବ ଏଥିର
ଅନ୍ତର୍ଭାବରତା ଦୁଃଖାର ବହିର କରିବା ସପ-
ରେ ମର ଦେଇ ସହନ୍ତ ତଥାର ନିଷେଧ-
ଆଦେଶ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ପୁଣେ ଏଥିରେବା-
କାର ଆଗରେ ଅଛି କି ଲାହି ଜାଣିବାକୁ ଉଠିବା
କରି କର୍ମସଙ୍କର ଏହି ଜଳ ମାକଷ୍ମେତମାତ୍ର
ନିକଟକୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଦେମାତ୍ର ଆପଣାର
ଜଳର ପଢ଼ିବ ଅବସ୍ଥା ଅବଗତ ହୋଇ ଏକ
ଧର୍ମବିଦ୍ୟା ଓ ଯୋଗୀ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପଞ୍ଚ-
ମର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରକାର ସାଧାରଣରୁ ଅବଗତ ହୋଇ
ରଥୋଡ ବରିବେ ସେ ଜଦୁଷ୍ୟ ମାନ୍ୟବର
ମହାଦୟ ବହିର ଆଦେଶ ପ୍ରକାର କରିବେ ।

ମାନ୍ଦିବର ସବୁ ଲାଗିଏଟ ବାହାତ୍ତର ଏହି-
ପୃଷ୍ଠରେ ବସୁଣେଥ ବରଚାପ୍ରତି ଯେପରି ସାର-
ଧାନଙ୍କ ଅବଳମନ ବରିଅଗ୍ରନ୍ତ ଲାହା ଅଜାହ
ପ୍ରଥମମାୟ ଏବଂ ତହିଁପାଇ ଆମେମାଙ୍କେ ଭା-
ବାହାକୁ ଅନୁରକ୍ତ ଧଳିବାର ଦେଇଅଛୁ । ବାହୁ-
ବରେ ସହିରେ କୌଣସି ଶେଷେର ସ୍ଵରାର ଧର୍ମ
ବିଶାବ ବିଶବୁ ହେଲେ କିମିତ ମୁଖାର ସମ୍ମାନକ
ଯହିଁରେ ଏହିପର ସହିର ଜାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା
କା ଲାଘୁବାନ ଶାବକର୍ତ୍ତାର କାର୍ଯ୍ୟ ।
ବଜଳାରେ ଏକୁପଥା ଭବତ ପ୍ରତି ବାହାର
ଅପର୍ଦ୍ଦ ହେବ କି ନାହିଁ ଆମେମାଙ୍କେ କହି ନ
ପାରୁ କିନ୍ତୁ ହେଲେ କତହୁଙ୍କର କଷ୍ଟମୁ ଦେବ
କାରିଙ୍କ ଯହିଁରେ ସାଧ୍ୟରଣେ ସାଧ୍ୟବଦିତ
ଅଶ୍ଵଙ୍କ ପାହା ହେବେବେଲେ ଧର୍ମନ୍ତମୋହର
ବୋଲିଯାଇ କି ପାରେ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ମର୍ମଏପର
ହୋଇଲାକି ଥାରେ । ସେ ଯାହାରେଇ ଉତ୍ତରା-
ରେ ଏକୁପଥା ପ୍ରତିକିମି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତେହିଁ
କହିଁର ପରମାଣୁ ହେବାର ଜଣାଯାଉ ଲାହା ।
୧୦୯ କମ୍ପାକ ଅଠମାର ଶୁଣିଲ ପଢିଥାଏ
ଏବଂ ବର୍ତ୍ତିତକେ ମଧ୍ୟ ନିଧାରି ମତ୍ତାଗୁପିତୀରାର
କବାଚ ଦେଖାଯାଏ । ଜଳକଟ ଅହନ୍ତି ନିଧା-
ନାଳର ଅବସ୍ଥା ଦିନରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସବୁରେ
ସହିଦା ଜଳଥାଏ ଏବଂ ଜୀଥର ଦୃଷ୍ଟିଯୋଗେ

ଜଳସଙ୍ଗେ କହିଲେ କରୁଥାପରୀ କେବେ
କଳକୁପର ଦୁଆର । ତନୁ ଲଣ୍ଠନ ଯୋଗୁ ସେ
କଳ ପାଇ କରିବାର ଏବଂ କୁମୂର ହୃଦୟରେ
କହିଲେ କର କରିବାର ଅଳ୍ପ ଦେଖାଯାଏ ।
ଅତିଏକ ଅସ୍ମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଉତ୍ତରାରେ
ପ୍ରସ୍ତାବିତ ନିରେଖ ଅଜ୍ଞ ଜାଣ ଦେବାର ଉପରେ
ଅବଶ୍ୟକତା ଲାଗି । ତଥାର ଯେତେ କହିଲୁ
ତ ଅବସ୍ଥା ନିବାରଣାରେ ସେ ଅଦେଖ ପ୍ରମ୍ଭ
ଦିଇବାର ବକ୍ରତମେଷ ଲଜ୍ଜାକରନ୍ତି ହେବେ
ତହିଁ ପ୍ରତି ବାହାର ଅନ୍ତର୍ଭେଦ ନ ପାରେ ।
ଏପରିବେଳେ ହଜୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଡ଼ାବା
ଅଧେନୀ ପୋଡ଼ିବାର ପ୍ରଥା ଅନ୍ଧକ ସର୍ଜମାରେ
ପ୍ରତିବିର ଏବଂ ଏହି ଦୂର ସମ୍ବାଦ ଶାହୀ ସଙ୍କଳନ ।
କିମ୍ବାରେ ବରସାଇଦେବା ବାହାର ଅପରହାୟି
କୁଳାନ୍ତର ବା ଶାହୀକୁମାନ୍ତର ସମ୍ବାଦ ନୁହେ ।
ବାଲେ ଦେହ ଅଧାବଧାକଣା ପୂର୍ବକ ଜଳଦର
ମନୁଷ୍ୟ ବା ପଣ୍ଡର ମୁହଁ ଶକ ପକାଇବେଳ
ସେଥିରୀର ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାର ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନରେ ଦୟା ବହିବ ।

ସାଧୁତିକ ସମ୍ବଦ ।

ବିଲିବକ୍ତା-ମେଳୋଟି ।

ପୋର୍ଟାର ସୁହିତର ନିଃ ଅଳ, ଟା, ବନ୍ଧୁର ଏଣ୍ଟ କ୍ଲେବରେ
କାହାର ହେଲେ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିମା ଆ ଉତ୍ତରଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କଥାରେ କୃତ ବରକାର ମା ୧୦ ହର ହଟି ଗ୍ରାମ
ହୋଇ ଥିଲା ।

ପ୍ରାଚୀଲିକତାରେ ଦସ୍ତଖତ ଏକାନ୍ତରୀକର ଲାଗୁ ହେଉଥିଲା
କଥକ ଉକ୍ତିଦଶୀଳ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗ୍ରାମୀ କୋର୍ଟର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯଦ୍ବରେ ନାହିଁ ହୋଇ ଅଛି ।

ପାଇଁ ଦ୍ୱାରା କାହାର ମଧ୍ୟରେ ବିବନ୍ଦର ଦ୍ୱାରା
୧୯୭୨ ରୁ ଦେଇ ଦେଖି କଥାର ଅଛି ଯେତେବେଳେ କିମ୍ବା
ଏ ଦୁଇଶତିର ବସ୍ତୁରେ ଆମ ଦେଇ ଦେଖିପାଇବା
ଦୂରି ଦେଇ ଦେଖିବେ ଏହି କଥାର ଅବୁ ଦେଇ ଅଛି
ଅଥବା ଉତ୍ସବରେ କଥାର କଥାର କଥାର
କଥାର ।

କହିଲୁ ଯେ ବସନ୍ତ ରତ୍ନ ପାତାଗାଣୀ କହିଲୁ
ଶାର ବଦେଶକ ପାଇଲାକୁ କେ କମିଳକ ପାଥାଏ
ଦେଖି । କୌଣ୍ଡି ମଠେ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଁ । କାହାକୁ କେ କମିଳ
କହାଯାଇ ଶାହାର ଦେ କହାଇ ।

ବିଜୟମାର୍ଗ କା ୨ ଦିନରେ ବିଜୟାରେ ଦୁଇତଥ ଅଳ୍ପ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ

ଦିନର ସୁମଧୁର ପାତା ଏଇ ପର୍ଣ୍ଣର ପାତା
ଦେଇ କୋଟି ଶଳୀ ପର୍ଣ୍ଣ ଲେଇ ସମାଜ ବସ୍ତିତ ହୁଏ
ଏହି ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ଓ କ୍ଷେତ୍ରର ମା ପର୍ଣ୍ଣ ପର୍ଣ୍ଣର ଏଥାର
ଏ ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ଏହେ ଶଳୀ ପର୍ଣ୍ଣର ପର୍ଣ୍ଣର ।

ତମକ ସାହୁ ଦେଉ ଲକ୍ଷ୍ମୀନେବା କି କଥିବେ ତାହା ଅବଧି
ନିର୍ମଳକୁ ଯେ ପ୍ରେସ ଚ ହେବା କଲ ହୁଏଇ ।

କାହାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରଣ ହେତୀର ଏହି ପ୍ରାଚି ଶତବିଦୀ
କାଳ ଏହି କୁଳପ ବେଳେ ସଂଧାରିତା କହିଲୁଗା ଅପରିଷ୍ଠରେ
ବୌଦ୍ଧ ସ୍ଥାପନ ସହଯୋଗ କରିଲୁକାରି ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟରେ ଯାଏ-
କି ଏହି କୁଳପ ମୋଦିମାତ୍ରର ମେଁ ଏହି କାହାରଙ୍କ ମନେର
ମଧ୍ୟରେ ସେ ଯାହା ପାଇଲ ହେଲା ସମସ୍ତରେ ପଢ଼ିଲୁ
ଆଜିର କ୍ଷେତ୍ର କି ଏହି ମାନ୍ୟ ମୋଦିମା ଶୁଣାଇ ସମୟରେ
ଶିତ୍ତମନ ଦେଖାଯାଏ । ଓହି ଏକ କାହାକ ଫେରେ ସେ ମନ୍ୟ-
ପଳ ପଥର ହାତର ମେଳ କି ବୟାହ ଓ ମୁଦ୍ରଣକ ଉପରେ
କେହି ବେଗରୁ ବିହିତ । ଆମାମୀର କାହାକିଲ ଏହାରେ
କଲେ ଯେ କୁଟ ହେବ । କାହା ବୌଦ୍ଧ ଏହାରୁ କୁଟ ହେବ ।
ଆମାମୀ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଲରେ କିମ୍ବାର ବଳେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମନେ
ଯେଉଁ ମୁହଁରେ ପ୍ରାଚୀନୁଷ୍ଠାନ ବାବ ଉତ୍ସାହରେ କୁଟ
କେହି ବୃଦ୍ଧିତ ବାବ ଏବେ ତାବର କୁଟ କରିବାର

ବାହୁଦିନ କରିବେ ମନ୍ଦରାଜୀଙ୍କୁ ପଦ୍ମନାଭ ପତ୍ରର ମଧ୍ୟ-
ଦିନରେ ଶୋଇବ ଛାତ୍ର ଅକ୍ଷାମାଳେ ଶମ୍ଭୁର କଥାର
ସହାଯ ସହିତ ମିଳିବ ।

ବୁଦ୍ଧର କମାଳୀ ନେତୃତ୍ବକୁ ଅନୁଦିତରେ ଆଶ୍ରମ ପଠନ ଏବଂ ପାଠରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟମାତ୍ର ହାତରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବ ଜୀବନ ବାସ୍ତଵ କେନ୍ଦ୍ରିତ କରୁଥିଲା ଅନୁଭବର ବସ୍ତର କୋର ପାଦଧରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୁଣକାରୀ । ହାତ ଗୋଟିଏ ନିଧିରେ କେ କୁମାର ପଢାଇଯାଏ ବିଜନାରୁ ପାରି ଦେଇ । ଏହା ହୀପରେ ସ୍ଵରୂପ ଗୋଟିଏ ହେବେବେରେ ହାତିର ବ୍ୟକ୍ତିହାତ କାହାର ଅନୁଭବ ପାଇଁ । ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରତି ମାତ୍ର ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିମାଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଏହି ଏକ ମାତ୍ର ଅର୍ଥରେ ହୋଇ ଥାଏ ।

କେବୁ ପାତରେ ମୋଟ୍ୟ ୨ ୧୯ ଟଙ୍କା ହସ୍ତ
ମେଲୀ ଗାନ୍ଧି କଣ୍ଠରୁ ଏହି ଥାରବଳୁ ଅଶ୍ଵ ଦେଇ ଆଜି
କଣ୍ଠରୁ ଏ ସବୁ ପକ୍ଷାରେ ତା ଓରାର ମହିଳାଙ୍କଙ୍କ
ଯେଉଁ କେହି ଏକା ଏକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତୋପରକାରୀ ହୁଏ
ପରେ ହିସାବରେ ମନ୍ୟ ପତ୍ର ମୋହି କହ ଅର୍ପନ୍ତୁ
ଏ ଏ କର୍ମଚାରୀ କହି ଶାହାର କର ଗାନ୍ଧିଙ୍କ
ପକ୍ଷାର ଦେବା ହୁଏ କହି ଯାର ପକ୍ଷ ଅକ୍ଷୟରେ
ଅବସତ୍ତା ଛାଇ । ଏହି ଦେବା ଅନନ୍ତର ଅଶ୍ଵରୁ ବନ୍ଦବା
କରୁଣୀ ଏ ମୁଖୀ ଥୋରିଲାଇ ହୁଏ କହିଲା ।

ବେଳୋପ କରିବାର ଏହାରେ ମୁଲାକ୍ତିକା ଦିଲାଯେଇଥାଏ
ଦୂରକ୍ଷେ ବନ୍ଦକୁ ସହ ଏଣ୍ଟାର ମଜିଗାରେ ବିଧୀ ଆଏ ଯାଏ
ଯାହାର କୁଳକରିତା କରିଲେଇଥାଏ କେବଳ ଦେଇ କରିବାକି
ସୁରକ୍ଷା ପାଇବାକି ସହି ଯାହାର ବନ୍ଦକା ବାରାନ୍ଦ ନିର୍ମାଣ
କରିବାକି ଦେଇବାକି କରିବାକି ହୋଇଲା ଠାର୍କ ବାର ଦୟାକାର
ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମକ ମିଳିବା ।

ପରିଷିକ୍ଷାର ସବୁ ମେଲେଇବିଲ୍ ଦୂର ହାତିଥି ସବୁ
ପରିଷିକ୍ଷାର ଦୂରମାତ୍ର ତା ୧୨ ଅଶ୍ଵରେ ଆୟୁଦ ଦୋ
ସବୁର ସମ୍ମତ ନିଯମ ।

ନୂତନ ପ୍ରକାଶକ କମିଶ କବିତା ପଣ ହାତେ ଦେଖାଯାଇଛି ।

ପୁଅଳ ମରିବେ କବନ୍ଦରେ ଏକଳଙ୍କ ଦୀପତ ମରିବେ
ପରି ହୋଇ ଥିଲା ଏ ଦୀପ ପ୍ରାଣର ଜୀବିତ କରିବା
ଅବେଳା ହୋଇ ଥିଲା । କହିଲା ଶାଖା କରି ପାଞ୍ଚଟା

କେବେ ସେ ପ୍ରତିକାଳୀନ ଦିନରେ । ଅହୁତରୀଣ ସକାଳର
କୋଟିଏ ଅଜ୍ଞ ହେବାରେ ?

ଆଜ୍ୟର-ସମ୍ବାଦ

ପୁରୁଷା କରଇ ଦିଲା ଜିମ୍ବାକନ ଦୂରୀ ଦିଲିବନକ
ନିମ୍ନମାତ୍ରା ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ପ୍ରାଚୀ ଦିଲାଇଥିବାର ଯାଦିବ ହେଉଁ-
ଏହି ଦିଲେ ଦୁଇକାଳେ ଦୂରୀ ଦିଲିବନ ନିମ୍ନମାତ୍ରା ଉପରି
ଆଗରେ ଦିଲେ ଆହୁରିକ ହେଉଥିବାକୁ । ଧଳା ହାତକ
ନିର୍ମଳ ମେ ମୁଁ ଦିଲାଇ ନିର୍ମଳା କରିଥିଲୁ କିମ୍ବା ଦିଲା
କେ ଯାଇ କାହିଁ ଦେଇଲେ କହୁ ଶୁଣି ଦିଲାଇଥିଲୁ ।

ଅମ୍ବା ଶାରଦାର ଦେଖିଲାକଣ୍ଠ କହିଲା ଏହାପାଇଁ ଆ ଦୂରତ୍ବେ
ଦୂର ନମାରେହିଲ ଓ ଦୂରମାନଙ୍କ ନନ୍ଦା କହିଲେବେ ଦେଖେବା
ଦେଖିଲେ ଏହାକିମେ ଏହାକିମେ ସେ ଶାର ଦେଖିଲାମନି
ନମାରେ କାହାର ଏହା ସାମୁ ଏହାମାଧର କହିଲୁ ଦେବ
ଦେବ ଦେଖିଲାମାଠାରେ ତା ବାବା ଦେବାକିମ ନମାରେକା
ଦେବ ଅବଦ୍ଵାରି ଦୋଷର ପାଇବାର ପାଇବାର ଦେବାର ନମା
ଦେବକୁ ଦୋଷ ପାଇବାର ପାଇବାର ଦେବା ଏ ଶୁଣିଲା କି
ପାଇଁ ପାଇ ଏହି ଅଳ୍ପ ଧରନ ପଢ଼ିଲାଗି ଏହାକିମେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଯେ ଦେଖେ କରିଲାମି ନମାରେନାମ ଦେବାକିମେ ତାହାର
ଦେଖିଲ ମାତ୍ର, ଏହା ନମାରେ ଦେବ ଦେବ ବେଠାରେ ମନୀ
ଦୋଷର ଘରି ଦେବାକିମେ । କେବଳ ଦୋଷର ତେ
ଦୋଷର ଦୂରକ ଅଳ୍ପ ଦେଖିଲାମା କଳ କଳ ଦେବାକିମେ
ମାତ୍ର ଏହି ଅଳ୍ପରୁ ଦେବ ଦେବ ଦୂର ଦେବାର ଦେବା ଥାଏଁ
ଥାଏଁ । ଦୂରକିମେ ତାଖିର ଦୂରକିମେ ଦେବାକିମେ ଦେବାର
ଦେବର ନାମର ଏହା ଦେବକିମେ ଦେଖିଲାମାର କରନ୍ତି କର
ଦେବ ଆଜି ଦେଖିଲାମାରି ଆମାର ଦେବ କମାନ୍ତି ଏହା
କମାନ୍ତି ଦେବ ଦେଖିଲାମାଠାରେ ଦେବା କମାନ୍ତି ଦେଖିଲାମା
ଦେବାର ଏହି ଅଳ୍ପରେକାମାଥାରେଠାରୁ ଥାଏଁ ନ ଦେବାକିମେ
ଦେବକିମେ ଦେବକିମେ ଦେବକିମେ ଦେବକିମେ ଦେବକିମେ
ଏହା ଦେବକିମେ ଏହା ଏହାକି ଅବେଳା ଦେବା ପାଖରରିଲେ
ପାଇଁ ଦେବକିମେ କମ ଦେବକିମେ ଏହାକି ଏହାକି
ମରେ ଦେବକିମେ କମାନ୍ତି ଏହାକି ଦେବକିମେ ଏହାକି

ବୁଦ୍ଧାଙ୍କ ମୁହିତର ତଳ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରଥମ
ପରିପର୍ବ୍ର ଏହି ଶବ୍ଦ ଲାଭରେ ଯେଉଁ ମୋହିତ
କରିବାର ବିନାର ବିନାରେ ନିର୍ମାଣ ଏହି ମୁହିତ
ପରି ଭାବୁ କରିବାର ଏହାଟାର ବିନାରେ ମୁହିତରାବୁ
ଏହାରେ ମୁହିତରାବୁ ଏହାରେ ମୁହିତରାବୁ

ବୁଦ୍ଧମୁଖ ରୂପ କାମକ କଣେ ଯଥେମ୍ବା ଶାତୀଙ୍କ ହସନା
ପରେ ଏହି ସେଠା ଦେଇବୁ ଅର୍ଥାତା କହାଗଲା
କ୍ରୁଦ୍ଧମୁଖରେ ମାତ୍ରାର କି ଦେଇ କୌରା ମାରି କହାଗଲା
କେବଳ କରିବା ଏବଂ କାମ ଦେଇ କରିବ ଉପରେ କାମ
କରୁ ଏବଂ କରିବାକିମାନ ଆଜିକ କାମକ କରିବ
ଆଜିକର ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ପାଇଁ କେବଳକାର କରିବ ଏହିକାମ
ମାତ୍ରାର କୁହାର ସମେତ କ୍ଷେତ୍ରକାର କେ କୋଇବା
ପାଇଁ କାମକ କରିବାକିମାନ କରିବ ଏହା ମନ୍ଦିର କୁହାର କରିବ
କରିବାକିମାନରେ କହି । ଏହା କରିବ କାହିଁର ମନ୍ଦିର
କୋଇ ମାତ୍ର କରିବା କାହା କରିବାକି ଯାଇ ମହା କହି
କରିବ କରିବାକିମାନର ମଧ୍ୟ ଏହି କରିବାକି ଯାତ୍ରା କରିବାକିମାନ
କରିବ ଏହାକିମାନର କରିବାକିମାନର ।